

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาศาสตร์ประยุกต์)

ปริญญา

ภาษาศาสตร์ประยุกต์

ภาษาศาสตร์

สาขา

ภาควิชา

เรื่อง

การศึกษาการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษในการเขียนบรรยายภาพ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

The Study of English Spelling in Picture Description of Mattayom 3 Students

นามผู้วิจัย

นางสาวศศิธร แซ่โล้ว

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(อาจารย์นันทชนัน นาดประทาน, Ph.D.)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พุทธชาติ โปธิบาล, Ph.D.)

หัวหน้าภาควิชา

(อาจารย์อุมาภรณ์ ตั้งขมาน, Ph.D.)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์กัญญา ชีระกุล, D.Agr.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

การศึกษาการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษในการเขียนบรรยายภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

The Study of English Spelling in Picture Description of Mattayom 3 Students

โดย

นางสาวศศิธร แซ่โล้ว

เสนอ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาศาสตรประยุกต์)

พ.ศ. 2558

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ศศิธร แซ่โล้ว 2558: การศึกษาการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษในการเขียนบรรยายภาพ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาศาสตร์
ประยุกต์) สาขาวิชาภาษาศาสตร์ประยุกต์ ภาควิชาภาษาศาสตร์ อาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์หลัก: อาจารย์นันทชนัน นาถประทาน, Ph.D. 124 หน้า

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์การเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยศึกษาการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของเด็ก 2 กลุ่ม คือ เด็กที่มี
ปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย และเด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียน
ภาษาไทย ผู้วิจัยได้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม จาก โรงเรียนชลประทานสงเคราะห์ จังหวัด
นนทบุรี โดยจำแนกเป็นเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย 10 คน และเด็กที่ไม่มี
ปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย 5 คน ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยการให้เด็กทั้ง 2 กลุ่มเขียน
บรรยายภาพ จำนวน 5 ภาพ

ผลการวิจัยพบว่า การเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการ
เขียนภาษาไทย และเด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย จำแนกออกได้เป็น 2
ลักษณะ ได้แก่ การเขียนสะกดคำที่รูปแปรมีความสัมพันธ์กับรูปศัพท์ภาษาอังกฤษ และการเขียน
สะกดคำที่รูปแปรไม่มีความสัมพันธ์กับรูปศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับการเขียนสะกดคำที่รูปแปรมี
ความสัมพันธ์กับรูปศัพท์ภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยพบว่าเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียน
ภาษาไทยมีลักษณะการสะกดผิด 9 ประเภท ได้แก่ การเพิ่มอักษร การลดอักษร การแปรรูป การ
แปรเสียง การเปลี่ยนอักษรตามอักษรข้างเคียง การเปลี่ยนเป็นอักษรอื่นที่ไม่ได้เกิดจากอิทธิพลใด
ๆ การสลับอักษร การลดพยางค์ และการเทียบเสียง ส่วนเด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่านและการ
เขียนภาษาไทย มีลักษณะการสะกดผิด 8 ประเภท ได้แก่ การเพิ่มอักษร การลดอักษร การแปรรูป
การแปรเสียง การเปลี่ยนเป็นอักษรอื่นที่ไม่ได้เกิดจากอิทธิพลใด ๆ การสลับอักษร การลดพยางค์
และการเทียบแบบ ผลการวิเคราะห์คำที่ไม่มีความสัมพันธ์กับรูปศัพท์ภาษาอังกฤษ พบว่า มีทั้งคำ
ที่สะกดถูกต้องและไม่ถูกต้องตามโครงสร้างพยางค์ภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ ผลการวิเคราะห์
คะแนนความถูกต้องในการเขียนสะกดคำ ยังสะท้อนให้เห็นว่า เด็กแต่ละคนมีระดับความ
บกพร่องในการเขียนสะกดคำไม่เท่ากัน

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

Sasithorn Saelow 2015: The Study of English Spelling in Picture Description of Mattayom 3 Students. Master of Arts (Applied Linguistics), Major Field: Applied Linguistics, Department of Linguistics. Thesis Advisor: Mrs. Natchanan Natpratan, Ph.D. 124 pages.

The research aims to investigate English spelling of Mattayom 3 students. The populations were selected from Chonpratan Songkro School, Nonthaburi. They were divided into 2 groups – 10 children with difficulties in reading and writing Thai and 5 children without difficulties in reading and writing Thai. The students were assigned to write sentences to describe five pictures.

It is found that there are two main types of misspelled words written by both groups of students. The first type is a misspelled word which is related to the correct form and the other is a misspelled word which is not related to the correct form. The former type which is written by the students with difficulties in reading and writing Thai shows 9 types of errors: letter insertion, letter omission, letter reversal and inversion, consonant substitution with the same manner of articulation, letter change with influence of surrounding letter, letter change without influence of surrounding letter, letter transposition, syllable omission, and homophone error. The former type which is written by the students without difficulties in reading and writing Thai shows 8 types of errors: letter insertion, letter omission, letter reversal and inversion, consonant substitution with the same manner of articulation, letter change without influence of surrounding letter, letter transposition, syllable omission, and homograph error. For the latter type of misspelled words, the misspelled words which are not related to the correct forms, I have found that some words are spelled with correct syllable structure but some words are not. In addition, the spelling scores show children's different levels of English spelling difficulties.

Student's signature

Thesis Advisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ด้วยการดูแลและความกรุณาอย่างยิ่งจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อาจารย์นันทชนัน นาถประทาน และผู้ช่วยศาสตราจารย์พุทธชาติ โปธิบาล ที่ได้ให้คำปรึกษาแนะนำ ชี้แนะแนวทาง ตรวจสอบความถูกต้อง เพิ่มประเด็นที่มีความสำคัญ รวมทั้งให้กำลังใจตั้งแต่เริ่มดำเนินการ จนกระทั่งแล้วเสร็จ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

กราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ได้กรุณาประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้อันถือเป็นพื้นฐานที่สำคัญยิ่งในการทำวิจัยครั้งนี้ กราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ญาติพี่น้อง และเพื่อนทุกท่านที่คอยให้คำปรึกษาแนะนำ ให้กำลังใจในการศึกษา และการสนับสนุนในการทำวิจัยตลอดมา

คุณค่า และประโยชน์อันพึงมีซึ่งเป็นผลมาจากการงานวิจัยนี้ ขอมอบแด่ คุณพ่อ คุณแม่ ญาติพี่น้อง ครู อาจารย์ ผู้มีพระคุณ และเพื่อนทุกท่าน

ศศิธร แซ่โล้ว

ธันวาคม 2557

สารบัญ

หน้า

สารบัญตาราง	(3)
สารบัญภาพ	(6)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
ขอบเขตการวิจัย	3
นิยามศัพท์	4
ประโยชน์ที่ได้รับ	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
เด็กที่มีปัญหาด้านการเรียนรู้	6
แบบคัดกรองเด็กที่มีปัญหาด้านการเรียนรู้	14
การเขียนคำศัพท์ของเด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการเรียนรู้	17
การเขียนคำศัพท์ของเด็กที่มีปัญหาด้านการเรียนรู้	20
คำศัพท์ภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	23
เทคโนโลยีสำหรับช่วยเหลือเด็กที่มีปัญหาด้านการเรียนรู้	24
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	26
การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง	26
การสร้างเครื่องมือในการวิจัย	27
การเก็บข้อมูล	32
การวิเคราะห์ข้อมูล	33
บทที่ 4 การวิเคราะห์การเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษ	34
การเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ	
ของเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย	34

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
การเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของเด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย	83
การเปรียบเทียบการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษ ของเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย กับเด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย	102
การเลือกใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ และอักขรวิธีในการเขียนคำศัพท์ ภาษาอังกฤษของเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย กับเด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย	105
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	114
สรุปผลการวิจัย	114
อภิปรายผล	117
ข้อเสนอแนะ	117
เอกสารและสิ่งอ้างอิง	118
ประวัติการศึกษา และการทำงาน	124

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	คำที่เด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย มากกว่า 1 คน สะกดผิด	47
2	รูปแบบการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษและ ค่าคะแนนความถูกต้องของเด็กคนที่ 1	63
3	รูปแบบการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษและ ค่าคะแนนความถูกต้องของเด็กคนที่ 2	65
4	รูปแบบการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษและ ค่าคะแนนความถูกต้องของเด็กคนที่ 3	67
5	รูปแบบการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษและ ค่าคะแนนความถูกต้องของเด็กคนที่ 4	70
6	รูปแบบการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษและ ค่าคะแนนความถูกต้องของเด็กคนที่ 5	71
7	รูปแบบการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษและ ค่าคะแนนความถูกต้องของเด็กคนที่ 6	74
8	รูปแบบการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษและ ค่าคะแนนความถูกต้องของเด็กคนที่ 7	75
9	รูปแบบการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษและ ค่าคะแนนความถูกต้องของเด็กคนที่ 8	76

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
10	รูปแบบการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษและ ค่าคะแนนความถูกต้องของเด็กคนที่ 9	78
11	รูปแบบการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษและ ค่าคะแนนความถูกต้องของเด็กคนที่ 10	79
12	รูปแบบการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษและ ค่าคะแนนความถูกต้องของเด็ก 10 คน	81
13	คำที่เด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย มากกว่า 1 คน สะกดผิด	90
14	รูปแบบการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษและ ค่าคะแนนความถูกต้องของเด็กคนที่ 1	92
15	รูปแบบการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษและ ค่าคะแนนความถูกต้องของเด็กคนที่ 2	94
16	รูปแบบการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษและ ค่าคะแนนความถูกต้องของเด็กคนที่ 3	96
17	รูปแบบการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษและ ค่าคะแนนความถูกต้องของเด็กคนที่ 4	98
18	รูปแบบการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษและ ค่าคะแนนความถูกต้องของเด็กคนที่ 5	99

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
19	รูปแบบการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษและ ค่าคะแนนความถูกต้องของเด็ก 6 คน	101
20	การใช้ชื่อย่อ	106
21	การใช้คำภาษาไทยแทนคำภาษาอังกฤษ ของเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย	108
22	การใช้คำทับศัพท์ของเด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่าน และการเขียนภาษาไทย	110
23	การใช้คำภาษาไทยแทนคำภาษาอังกฤษ ของเด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย	111
24	การใช้เครื่องหมายหรือสัญลักษณ์แทนคำศัพท์ ของเด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย	111
25	ปัญหาการเลือกใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ และอักขรวิธี การเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กทั้ง 2 กลุ่ม	112

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	รูปภาพที่ใช้ในการทดสอบ รูปที่ 1	28
2	รูปภาพที่ใช้ในการทดสอบ รูปที่ 2	29
3	รูปภาพที่ใช้ในการทดสอบ รูปที่ 3	30
4	รูปภาพที่ใช้ในการทดสอบ รูปที่ 4	31
5	รูปภาพที่ใช้ในการทดสอบ รูปที่ 5	32

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

ความบกพร่องด้านภาษาของเด็กที่มีปัญหาด้านการเรียนรู้ ตามที่ปาฏิโมกษ์ พรหมช่วย (2551: 35) ได้จำแนกไว้ แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ ความบกพร่องด้านการอ่าน และความบกพร่องด้านการเขียนสะกดคำ ซึ่งความบกพร่องทั้ง 2 ประเภทนี้ จะมีลักษณะความบกพร่องที่เหมือนกัน คือ ความบกพร่องในการสะกดคำ โดยเด็กที่มีความบกพร่องด้านการอ่าน และเด็กที่มีความบกพร่องด้านการเขียนสะกดคำศัพท์ จะมีปัญหาในการจดจำและการเขียนพยัญชนะ สระ และ ตัวสะกด (ปาฏิโมกษ์ พรหมช่วย, 2551: 35)

จากการที่ผู้วิจัยเคยสอนภาษาอังกฤษให้กับเด็กในระดับชั้นมัธยมศึกษา พบว่า เด็กบางคนที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยมักเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษผิดบ่อยครั้ง และลักษณะการสะกดผิดที่พบส่วนมากเป็นการเขียนตัวอักษรกลับด้าน เขียนสระหรือพยัญชนะไม่ครบ และ สับสนรูปเขียนของตัวอักษร เช่น คำว่า bear สะกดเป็น dea คำว่า mouse สะกดเป็น mus คำว่า chair สะกดเป็น cniar เป็นต้น ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงปัญหาการสะกดคำภาษาอังกฤษของเด็กกลุ่มนี้ เพราะปัญหาดังกล่าวอาจเป็นอุปสรรคสำคัญในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับสูงต่อไป ผู้วิจัยเห็นว่าปัญหาดังกล่าวสมควรได้รับการแก้ไข

ความบกพร่องด้านภาษาถือเป็นปัญหาสำคัญที่ภาครัฐให้ความสนใจและพยายามดำเนินการแก้ไขอย่างจริงจัง จะเห็นได้จากการที่กระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึงปัญหาในการเรียนรู้ภาษาของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ (Learning Disabilities) ที่เกิดจากความบกพร่องด้านภาษา และได้กำหนดนโยบายส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาของเด็กกลุ่มนี้ เช่น การกำหนดคกกลยุทธ์ต่างๆ ไปที่ใช้ในการสอนนักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่าน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2555: 21)

ผู้วิจัยสังเกตพบว่า เด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนในภาษาไทย จะมีปัญหาในการเขียนสะกดคำในภาษาอังกฤษด้วย เมื่อศึกษางานวิจัยของ Salim and Rana (2013: 58-68) ซึ่งศึกษาชนิดของการสะกดคำผิดของเด็กที่มีความบกพร่องด้านการอ่านที่เรียนภาษาอารบิกเป็นภาษาแม่

และเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ก็พบว่า การสะกดศัพท์ภาษาอารบิกของเด็กกลุ่มดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงความบกพร่องด้านความรู้ในกฎการสะกดคำ และมีการแทนที่พยัญชนะที่เป็นเสียงหนัก (emphatic consonants) ในภาษาอังกฤษ ด้วยพยัญชนะที่เป็นเสียงเบา อย่างไรก็ตาม การสะกดศัพท์ภาษาอารบิกซึ่งเป็นภาษาแม่ของเด็กกลุ่มนี้ แม้ว่าจะปรากฏข้อผิดพลาดในการสะกดคำ แต่โครงสร้างของเสียงของคำศัพท์ไม่เปลี่ยนแปลง Salim and Rana (2013: 58-68) ได้จัดลักษณะการสะกดผิดประเภทนี้ว่าเป็นข้อผิดพลาดทางเสียง (phonetic errors) กล่าวคือ เป็นการใช้อำนาจเสียงมาสะกดนั่นเอง ตรงข้ามกับการสะกดคำภาษาอังกฤษซึ่งเด็กกลุ่มดังกล่าวเรียนเป็นภาษาต่างประเทศ โดยเด็กกลุ่มนี้จะสะกดคำภาษาอังกฤษโดยที่หน่วยเสียงที่นำมาประกอบกันเป็นคำนั้น ไม่มีความใกล้เคียงกับตัวสะกดที่ถูกต้อง ซึ่ง Salim and Rana (2013: 58-68) เรียกว่า ข้อผิดพลาดที่ไม่เกี่ยวกับเสียง (dysphonetic errors) นอกจากนี้ เด็กกลุ่มนี้จะมีการสะกดคำผิดชนิด dysphonetic errors ในภาษาอังกฤษ มากกว่าในภาษาอารบิก และมีการสะกดคำผิดแบบ phonetic errors ในภาษาอารบิกมากกว่าในภาษาอังกฤษ

รายงานการวิจัยของ Tilly et al (2006) ได้กล่าวไว้เช่นเดียวกันว่า ความบกพร่องในการรับภาษาที่สองเป็นลักษณะสำคัญอย่างหนึ่งที่ปรากฏในเด็กที่มีความบกพร่องด้านการอ่าน โดยได้ยกตัวอย่างงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนรู้อาษาต่างประเทศของเด็กที่มีความบกพร่องด้านการอ่านของ British Dyslexia Association (2009: 32) ซึ่งได้กล่าวไว้ว่า ความบกพร่องด้านการเรียนรู้จะมีผลต่อการพัฒนาด้านภาษาและทักษะทางภาษา โดยเด็กกลุ่มนี้จะมีปัญหาด้านกระบวนการทางสรีรวิทยา กระบวนการจดจำ และการเรียกชื่อได้อย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ Tilly et al (2007: 17-26) ยังได้อ้างถึงการศึกษาของ Wolf (2008: 64) ด้วย ซึ่ง Wolf (2008: 64) กล่าวว่า การเรียนภาษาที่สองสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องด้านการอ่าน ถือเป็นความท้าทายอย่างมาก เพราะการเรียนภาษาที่สองจำเป็นต้องใช้ความสามารถด้านสรีรวิทยา รวมทั้งความจำระยะสั้นและระยะยาว

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า เด็กที่มีปัญหาด้านการสะกดคำในภาษาแม่ จะมีปัญหาด้านการสะกดในภาษาที่สองเช่นกัน ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญที่จะศึกษาวิจัยในประเด็นนี้

อย่างไรก็ตาม ความบกพร่องในการสะกดคำศัพท์ในภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองพบในกลุ่มเด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการเรียนรู้อย่างเช่นกัน ตัวอย่างงานวิจัยของธารมล อุปนิสากร (2546) ซึ่งได้ศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ได้สรุปว่า คำที่เด็กนักเรียนสะกดผิดมากที่สุดคือคำที่มีความยาวและมีรูปพยัญชนะที่ไม่ปรากฏเสียง

เช่น คำว่า champagne ส่วนคำที่สะกดผิดน้อยที่สุดคือคำพยางค์เดียว เช่น คำว่า broom เพราะสะกดง่าย อย่างไรก็ตาม ยังไม่เคยมีงานวิจัยชิ้นใดที่ศึกษาการสะกดคำภาษาอังกฤษของเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย เปรียบเทียบกับการสะกดคำภาษาอังกฤษของเด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นสมควรศึกษาปัญหานี้ ซึ่งจะช่วยให้เกิดประโยชน์ในการแก้ไขการสะกดคำภาษาอังกฤษผิด ได้ตรงตามปัญหาที่เกิดขึ้น

จากการทบทวนงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการสะกดคำศัพท์ภาษาที่ 2 ของเด็กที่มีปัญหาด้านการเรียนรู้ และเด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการเรียนรู้ แสดงให้เห็นว่า ประเภท รูปแบบ หรือลักษณะของข้อผิดพลาดในการเขียนสะกดคำในภาษาที่ 2 ที่พบในเด็กทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของเด็กที่มีปัญหาด้านการเรียนรู้ ซึ่งเป็นเด็กกลุ่มที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย เปรียบเทียบกับเด็กปกติ ทั้งนี้ เพราะภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่ 2 ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้นักเรียนไทยเรียน โดยผู้วิจัยจะจำแนกให้เห็นว่า ข้อผิดพลาดในการสะกดคำภาษาอังกฤษของเด็กทั้ง 2 กลุ่ม มีลักษณะอย่างไร ผู้วิจัยคาดหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ผลการศึกษาในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเทคโนโลยีและวิธีการสอนภาษาอังกฤษให้แก่เด็กที่มีปัญหาเหล่านี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์ลักษณะการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของเด็กปกติ
2. เพื่อวิเคราะห์ลักษณะการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย
3. เพื่อเปรียบเทียบลักษณะการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของเด็กปกติและเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย

ขอบเขตการวิจัย

1. ศึกษาเฉพาะรูปแบบการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของเด็กระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2. ศึกษาเฉพาะการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย โดยไม่นับรวมปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการคำนวณหรือในด้านอื่น

นิยามศัพท์

ปัญหาทางการเรียนรู้ หมายถึง ความผิดปกติที่มีลักษณะหลากหลายที่ปรากฏให้เห็นเด่นชัดถึงความยากลำบากในการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และการให้เหตุผล และความสามารถทางคณิตศาสตร์ ความผิดปกตินี้เกิดขึ้นภายในตัวบุคคลนั้น โดยมีเหตุสำคัญมาจากความบกพร่องของระบบประสาทส่วนกลาง โดยที่ปัญหาบางอย่างอาจมีไปตลอดชีวิตของบุคคลนั้น (พุทธชาติ โปธิบาล และ วันทนีย์ พันธชาติ, 2552: 15)

ความบกพร่องด้านการอ่าน หมายถึง การอ่านหนังสือไม่ออกเลย หรืออ่านหนังสือได้ไม่เหมาะสมตามวัย เช่น สะกดไม่ถูก อ่านตกหล่น อ่านทีละตัวอักษรได้แต่ผสมคำไม่ได้ แยกแยะพยัญชนะที่คล้ายกันไม่ออก (ทวีศักดิ์ สิริรัตน์เรขา, 2549: 2)

ความบกพร่องด้านการเขียน หมายถึง ปัญหาในด้านการเขียนหนังสือ ตั้งแต่เขียนหนังสือไม่ได้ทั้งๆที่รู้ว่าอยากเขียนอะไร เขียนตกหล่น สลับตำแหน่ง หรือผิดตำแหน่ง ทำให้ผู้อ่านไม่สามารถเข้าใจความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อได้ถูกต้อง (ทวีศักดิ์ สิริรัตน์เรขา, 2549: 2)

การเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษ หมายถึง การจัดเรียงลำดับพยัญชนะและสระในภาษาอังกฤษ ภายในคำหนึ่งๆ ได้ถูกต้องตามหลักการเขียนคำภาษาอังกฤษ

เด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย หมายถึง เด็กที่มีความบกพร่องด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย

เด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียน หมายถึง เด็กปกติ หรือเด็กที่ไม่มีความบกพร่องด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. เป็นแนวทางในการพัฒนาเครื่องมือและสื่อการเรียนการสอนด้านการสะกดศัพท์สำหรับเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย
2. เป็นแนวทางในการสอนและปรับปรุงหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตรวจเอกสารตามประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. เด็กที่มีปัญหาด้านการเรียนรู้
2. แบบคัดกรองเด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้
3. การเขียนคำศัพท์ของเด็กที่ไม่มีปัญหาการเรียนรู้
4. การเขียนคำศัพท์ของเด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้
5. คำศัพท์ภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
6. เทคโนโลยีสำหรับช่วยเหลือเด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้

เด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้

1. ลักษณะและประเภทของเด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้

ปาฏิโมกข์ พรหมช่วย (2551: 35) ได้ให้ความหมายของปัญหาการเรียนรู้และเด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้ว่า ปัญหาการเรียนรู้คือความบกพร่องของกระบวนการเรียนรู้ที่แสดงออกมาในรูปของปัญหาการอ่าน การเขียนสะกดคำ การคำนวณและเหตุผลเชิงคณิตศาสตร์ ซึ่งสาเหตุของความผิดปกตินี้เกิดจากการทำงานที่ผิดปกติของสมอง จึงส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้ต่ำกว่าความสามารถที่แท้จริง เด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้สามารถวินิจฉัยได้โดยการศึกษาประวัติการเรียนรู้และพัฒนาการเรียนรู้ของเด็กแต่ละด้าน การทดสอบด้านการอ่านและการเขียน การทดสอบทางจิตวิทยาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้สามารถจำแนกได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. ความบกพร่องด้านการอ่าน เด็กที่มีความบกพร่องลักษณะนี้จะมีปัญหาในการจดจำพยัญชนะ สระ จังหวะในการสะกดคำและเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ๆ ทำให้เด็กที่มีความบกพร่องด้านการอ่านหนังสือไม่ออก หรือมักอ่านผิด อ่านตะกุกตะกัก

2. ความบกพร่องด้านการเขียนสะกดคำ เด็กกลุ่มนี้จะมีความบกพร่องในการเขียนพยัญชนะ สระ ตัวสะกด และวรรณยุกต์ จึงเขียนหนังสือและสะกดคำผิด รวมทั้งมีปัญหาในการเลือกใช้ คำศัพท์ การแต่งประโยคและการสรุปเนื้อหาสำคัญ

3. ความบกพร่องด้านคณิตศาสตร์ เด็กกลุ่มนี้จะขาดทักษะและความเข้าใจเกี่ยวกับตัวเลข การนับจำนวน การจำสูตรคูณ การใช้สัญลักษณ์ทางคณิตศาสตร์ จึงทำให้ไม่สามารถคิดคำตอบตาม กฎเกณฑ์ทางคณิตศาสตร์ได้

การจำแนกเด็กที่มีปัญหาด้านการเรียนรู้ออกเป็นกลุ่มต่างๆ ตามความบกพร่องที่เกิดขึ้น ช่วยให้สามารถศึกษา วิเคราะห์ และจำแนกปัญหาที่เกิดขึ้นจากข้อบกพร่องเหล่านี้ได้อย่างชัดเจน รวมทั้งสามารถนำปัญหาที่เกิดขึ้นมาศึกษาเพื่อหาทางแก้ปัญหาด้านการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม

2. เด็กที่มีปัญหาด้านการสำเนียงรู้ระบบเสียง

Emrah (2010: 1-12) ได้ศึกษาเรื่องความบกพร่องในการสำเนียงรู้ระบบเสียงของเด็กที่มีความบกพร่องด้านการอ่าน โดยได้กล่าวไว้ว่า ความบกพร่องด้านการสำเนียงรู้ระบบเสียงจะมีผลกระทบต่อความบกพร่องด้านการอ่าน ซึ่งเด็กที่มีความบกพร่องด้านการอ่านจะมีปัญหาในการ แทนที่เสียง การจดจำและการเรียกคืนความจำเรื่องเสียง ส่งผลให้เด็กกลุ่มนี้มีปัญหาในการเรียนรู้ เสียงและรูปเขียนของตัวอักษร หรือมีปัญหาเรื่องระบบตัวอักษรในการอ่านนั่นเอง Emrah (2010: 1-12) ได้อธิบายเพิ่มเติมว่า ความบกพร่องด้านการสำเนียงรู้ระบบเสียงของเด็กที่มีความบกพร่องด้านการอ่านจะส่งผลกระทบต่อความสามารถในการแปลความหมายคำ และต้องใช้ความพยายามอย่างมากในการจดจำชื่อตัวอักษร Emrah (2010: 1-12) มีความเห็นว่า ความบกพร่องในการ สำเนียงรู้ระบบเสียงถือเป็นความผิดปกติที่มีมาแต่กำเนิด ซึ่งเกิดจากความผิดปกติของสมองส่วน หน้า บริเวณร่องเพริซิลเวียน (perisylvian) ซึ่งเป็นส่วนที่มีหน้าที่เชื่อมต่อระหว่างระบบเสียงกับ ระบบการสะกดคำ นอกจากนี้ เด็กที่มีความบกพร่องด้านการอ่านยังมีปัญหาการมองตัวอักษรไม่ชัด เป็นภาพมัว และมองเป็นภาพตัวอักษรทับกัน ทำให้มีความยากลำบากมากขึ้นเมื่อต้องอ่านหนังสือ ทั้งหน้า

ผลการศึกษาของ Emrah (2010: 1-12) สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกับผลการวิจัยของ Anne and Susan (1988: 319-323) ซึ่งได้เคยศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ของการสำเนียงระบบเสียงกับความบกพร่องด้านการอ่าน โดย Anne and Susan (1988: 319-323) ได้อธิบายไว้ว่า เด็กที่มีความบกพร่องด้านการอ่านจะมีปัญหาพื้นฐานมาจากการรับรู้โครงสร้างระบบเสียงของภาษา ทำให้การพัฒนาการด้านการอ่านเป็นไปอย่างล่าช้า และขาดประสบการณ์ด้านการอ่าน ดังนั้นการสำเนียงรู้ระบบเสียงจึงเป็นสิ่งจำเป็นในการทำความเข้าใจกฎของระบบการสะกดคำของตัวอักษร รวมทั้งมีความสำคัญในการเรียนรู้การอ่านด้วย

จากงานวิจัยข้างต้นจะเห็นได้ว่า ปัญหาด้านการสำเนียงรู้ระบบเสียงจะมีผลกระทบต่อความบกพร่องด้านการอ่าน ทั้งนี้ เพราะความสามารถด้านการอ่านจำเป็นต้องอาศัยความสามารถด้านการสำเนียงรู้ระบบเสียงมาช่วยในการทำความเข้าใจระบบเสียงที่มีความสัมพันธ์กับตัวอักษร ทำให้เด็กที่มีปัญหาด้านการสำเนียงรู้ระบบเสียงมีปัญหาด้านการอ่านไปด้วย

3. เด็กที่มีปัญหาด้านการอ่าน

Shaywitz and Shaywitz (2005: 1301-9) กล่าวถึงปัญหาด้านการอ่าน (Dyslexia) ว่าเป็นปัญหาที่เกิดจากความยากลำบากในการอ่าน ซึ่งสามารถพบได้ในวัยเด็กและวัยผู้ใหญ่ โดยปัญหาการอ่านนี้เกิดจากความบกพร่องของระบบประสาท ซึ่งส่งผลให้ไม่สามารถอ่านได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว รวมทั้งยังมีปัญหาด้านการสะกดคำและการตีความจากความหมายของคำ Shaywitz and Shaywitz ได้กล่าวถึงสาเหตุของความยากลำบากในการอ่านว่าเกิดจากความบกพร่องด้านสรีรวิทยาซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับกระบวนการคิด โดย Shaywitz and Shaywitz ได้อธิบายว่า เด็กกว่าร้อยละ 23 ที่มีปัญหาการอ่านและการเขียนจะมีประวัติครอบครัวว่ามีปัญหาการอ่านและการเขียน ซึ่งเด็กกลุ่มนี้มีโอกาสที่จะได้รับการถ่ายทอดปัญหาการอ่านและการเขียนประมาณร้อยละ 23-49

นอกจากนี้ Shaywitz and Shaywitz (2005: 1301-9) ยังได้อธิบายถึงอิทธิพลของปัญหาการเรียนรู้อันมีอิทธิพลต่อกระบวนการคิด ว่ากระบวนการทางสรีรวิทยาเป็นกระบวนการที่เป็นไปโดยธรรมชาติ แต่การอ่านเป็นกระบวนการที่จะต้องอาศัยการเรียนรู้และการสอน ในด้านการอ่านนั้นผู้อ่านจำเป็นต้องจำตัวอักษรและตัวอักษรที่อยู่ต่อเนื่องกันซึ่งเป็นสัญลักษณ์แทนเสียง ดังนั้นเด็กจึงจำเป็นต้องพัฒนาการอ่านโดยการดึงหน่วยเสียงต่างๆ ออกมา และนำมาเขียนเป็นตัวอักษร ซึ่งลักษณะดังกล่าวนี้เองเป็นส่วนที่เด็กหรือผู้ใหญ่ที่มีปัญหาการอ่านและการเขียนบกพร่อง โดย

จากการศึกษาคนที่มีความบกพร่องด้านการอ่านและการเขียนทั้งที่เป็นเด็กในวัยเรียนและผู้ใหญ่ พบว่าคนกลุ่มนี้มีความบกพร่องด้านกระบวนการทางสรีรวิทยา ซึ่งความบกพร่องทางสรีรวิทยานี้มีความสัมพันธ์กับความบกพร่องด้านการอ่านโดยตรง จากลักษณะดังกล่าว the Report of the National Reading Panel จึงจัดให้การสำเนียงการอ่าน ระบบสัทวิทยา ความคล่องแคล่วในการอ่าน คำศัพท์ และการตีความเป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนาทักษะการอ่าน

นอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้ว Shaywitz and Shaywitz (2005: 1301-9) ยังกล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของการอ่านว่าประกอบด้วย การถอดรหัสและการตีความ โดยคนที่มีความบกพร่องด้านการอ่านจะมีปัญหาในการแยกหน่วยเสียง ซึ่งหน่วยเสียงเหล่านี้ก็มีความสัมพันธ์ทั้งกับระหว่างหน่วยเสียงและเสียง ดังนั้นคนที่มีความบกพร่องด้านการเรียนรู้จึงต้องพบกับความยากลำบากในการถอดรหัสคำ อย่างไรก็ตามในส่วนของการตีความซึ่งต้องอาศัยความรู้ทั่วไป การใช้เหตุผล คำศัพท์ และวากยสัมพันธ์ โดยทั่วไปแล้วอาจไม่ได้รับผลกระทบจากปัญหาการอ่าน ซึ่งนี่เองเป็นเหตุผลว่าทำไมคนที่ฉลาด มีความสามารถ และพรสวรรค์ในด้านต่างๆ จำนวนมากจึงมีปัญหาการอ่าน

Kaufman-Scarborough (1999: 479-508) ได้กล่าวถึงลักษณะของความบกพร่องทางภาษาที่ปรากฏในเด็กที่มีความบกพร่องด้านการอ่าน ได้แก่

1. มีความบกพร่องด้านการจดจำคำและความสามารถในการใช้คำอย่างคล่องแคล่ว
2. มีความบกพร่องในการตีความภาษา
3. มีความยากลำบากในการรับรู้ วิเคราะห์ และผลิตคำในภาษาพูด

ลักษณะของความบกพร่องทางภาษาที่ปรากฏในเด็กที่มีความบกพร่องด้านการอ่านตามที่ Kaufman-Scarborough (1999: 479-508) กล่าวไว้ สอดคล้องกับลักษณะของเด็กที่มีความบกพร่องด้านการอ่านตามที่ปาฏิโมกษ์ พรหมช่วย (2551: 35) ไว้กล่าวสรุปไว้ คือ

1. อ่านหนังสือไม่ออก อ่านได้เฉพาะคำศัพท์ง่าย ๆ
2. มีปัญหาในการจดจำ และมีปัญหาในการสะกดคำตามเสียงพยัญชนะ สระ ตัวสะกด และวรรณยุกต์
3. อ่านช้า มีความยากลำบากในการอ่านหนังสือ
4. อ่านคำศัพท์ผิดเพี้ยนจากคำเดิม และเดาคำจากอักษรตัวแรก
5. แยกคำศัพท์ในการอ่านไม่ได้ และอ่านคำศัพท์ยาก ๆ ไม่ได้ เช่น คำควบกล้ำ คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา หรือคำที่มีกฎเกณฑ์มาก

6. เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ๆ ได้จำกัด และมีพัฒนาการด้านการอ่านช้ามาก
7. สรุปลงใจความของเรื่องที่อ่านไม่ได้
8. เมื่ออ่านวิชาภาษาไทยไม่ได้ วิชาอื่นที่ต้องใช้ทักษะด้านการอ่านก็จะมีปัญหาเช่นเดียวกัน

คันสนีย์ ฉัตรคุปต์ (2551: 2-4) ได้อธิบายความบกพร่องด้านการอ่านของเด็กที่มีความบกพร่องด้านการเรียนรู้ว่า เด็กที่มีความบกพร่องด้านการเรียนรู้จะคิดมองเห็นตัวหนังสือเป็นข้อมูลที่ป้อนเข้าไปในสมอง ไม่เหมือนทั่วๆ ไป เช่น มองเห็นตัวหนังสือลอยไปลอยมา หรือเห็นกลับข้าง คล้ายกับมีกระจกเงาอยู่ในสมอง ตัวอย่างเช่นคำว่า Ambulance ข้างรถพยาบาลที่เขียนกลับข้าง บางครั้งอ่านได้ย่อหน้าหนึ่ง แต่เมื่อกลับมาอ่านอีกครั้ง กลับอ่านไม่ได้ เหมือนสมองว่างไปเฉยๆ ในการอ่านหนังสือ เด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้จะอ่านหายไปเป็นบรรทัด หรือหายไปเป็นบางตัว ดังนั้น จึงอ่านหนังสือไม่รู้เรื่อง และมีผลต่อการตีความหมาย

จากงานวิจัยของ Kaufman-Scarborough (1999: 479-508) ปาฏิโมกษ์ พรหมช่วย และคันสนีย์ ฉัตรคุปต์ แสดงให้เห็นว่า เด็กที่มีความบกพร่องด้านการอ่าน เมื่อเรียนภาษาต่างประเทศก็จะประสบปัญหาด้านการอ่านเช่นเดียวกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Shore and Sabatini (2009: 11-16) ซึ่งได้กล่าวถึงการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านว่า การศึกษาข้ามภาษาเป็นสิ่งที่ช่วยแยกแยะเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่าน ได้อย่างถูกต้องแม่นยำมากขึ้น และเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านจะมีความบกพร่องด้านการสำเนียงรู้ทางสัทวิทยา ความเข้าใจตัวอักษร คำศัพท์ และการถอดรหัสภาษา ซึ่งความบกพร่องดังกล่าวเป็นปัจจัยสำคัญในทักษะการอ่าน อย่างไรก็ตาม Shore and Sabatini (2009: 11-16) ยังได้กล่าวว่า แม้ว่าความบกพร่องดังกล่าวเป็นสิ่งสำคัญในการบ่งชี้ปัญหาการเรียน การอ่าน แต่จำเป็นต้องอาศัยปัจจัยด้านอายุ และภาษาแม่ของผู้เรียนเป็นสิ่งที่ช่วยพิจารณาว่าผู้เรียนเป็นผู้ที่มีปัญหาการเรียนการอ่านจริงหรือไม่

นอกจากงานวิจัยของ Shore and Sabatini แล้ว งานวิจัย ของ Wan Mohammad และคณะ (2011: 266-268) ยังได้กล่าวถึงผู้เรียนภาษาแม่ที่มีปัญหาการเรียนการอ่านว่า เด็กที่มีปัญหาการเรียนการอ่านไม่สามารถแยก b-d, u-n, m-w, g-q, p-q และ b-p จึงมีความยากลำบากในการแยกเสียงเหล่านี้ ดังนั้น เด็กกลุ่มนี้จึงใช้ตัวอักษรที่เป็นคู่เหล่านี้สลับกัน และใช้ตัวอักษรอื่นแทนที่ตัวสะกดที่ถูกต้อง Wan Mohammad และคณะ (2011: 266-268) ได้สรุปว่า เด็กที่มีปัญหาการเรียนการอ่านในภาษาแม่จะมีปัญหาการเรียนการสะกดคำด้วย

จากการศึกษาเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่าน ผลการศึกษามีความสอดคล้องกัน คือเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านจะมีความยากลำบากในการแยกแยะตัวอักษรที่มีความคล้ายคลึงกัน และมีปัญหาในการแปลความหมายของคำ ซึ่งทั้งหมดนี้เกิดจากความบกพร่องด้านการสำเนียงรู้ทางสัทวิทยาและความเข้าใจตัวอักษร ซึ่งมีผลกระทบต่อการถอดรหัสภาษา ทำให้ไม่สามารถอ่านหรือสะกดคำได้ตามระดับการเรียนรู้ในช่วงวัยนั่นเอง

4. เด็กที่มีปัญหาด้านการเขียนและการสะกดคำ

สมาคม The International Dyslexia Association กล่าวว่า ปัญหาด้านการเขียนเป็นลักษณะของความยากลำบากในการเขียน ซึ่งปัญหาด้านการเขียนสามารถจำแนกได้หลายประเภท โดยภาพรวมแล้วลักษณะการเขียนของคนที่มีความบกพร่องด้านการอ่านและการเขียนคือ มักจะเขียนตัวหนังสืออ่านยาก เขียนผิดตัว และมีขนาดตัวไม่เท่ากัน ซึ่งแม้ว่าบางคนจะเขียนตัวหนังสืออ่านง่าย แต่จะเขียนช้ามากและตัวเล็กมาก และมักใช้แรงกดดินสอเวลาเขียนหนังสือ

นอกจากที่กล่าวมาแล้ว สมาคม The International Dyslexia Association ยังได้กล่าวถึงผลกระทบที่เกิดจากปัญหาด้านการเขียนว่ามีผลต่อการสื่อความคิด โดยการสื่อความคิดด้านการเขียนนั้น จำเป็นต้องอาศัยการทำหน้าที่หลายอย่างของสมองและจิตใจในเวลาเดียวกัน เช่น การเรียบเรียง ความคิด การจำ ความสนใจ ทักษะการควบคุมกล้ามเนื้อ และความสามารถด้านภาษา อย่างไรก็ตาม นักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนนั้นมักจะลืมว่าตนเองต้องการสื่อความคิดอะไรของตนเอง จากลักษณะดังกล่าวนี้เอง ทำให้เด็กที่มีปัญหาด้านการเขียนมีประสิทธิภาพในการเรียนต่ำ ทำงานไม่เสร็จตามที่ได้รับมอบหมายไว้ และมีความสนใจในการเรียนน้อย

สำหรับสาเหตุของปัญหาด้านการอ่านและการเขียนนั้น สมาคม The International Dyslexia Association ได้อธิบายว่าเกิดจากการทำงานผิดปกติของระบบสมอง 2 ส่วนหลัก ซึ่งสมอง 2 ส่วนนี้จะทำหน้าที่แปลความคิดที่อยู่ในจิตใจออกมาเป็นภาษา ซึ่งจากงานวิจัยอื่นๆ แสดงให้เห็นว่าปัญหาการเขียนมีผลต่อสมาธิในการเรียน ระบบความจำ และความสามารถด้านการเขียน ซึ่งโดยปกติแล้วปัญหาการเขียนนั้นมักจะเกิดร่วมกับปัญหาการตีความตัวอักษร และการจำตัวอักษรควบคู่ไปด้วย

ปาฏิโมกข์ พรหมช่วย (2551: 35-36) ได้สรุปลักษณะการเขียนสะกดคำของเด็กที่มีความบกพร่องด้านการเรียนรู้ โดยยกตัวอย่างภาษาไทย ซึ่งสอดคล้องกับสาเหตุของปัญหาด้านการอ่านและการเขียนตามที่สมาคม The International Dyslexia Association ได้อธิบายไว้ ดังนี้

1. เขียนพยัญชนะทั้ง 44 ตัว ได้ไม่ครบ โดยเขียนตัวยากไม่ได้ เช่น ฐ ฎ ฒ ณ
2. เขียนกลับด้าน และสับสนระหว่างการม้วนหัวเข้ากับการม้วนหัวออก เช่น พ - ผ ค - ค
ถ - ภ รวมทั้งตัวที่มีหัวหยัก เช่น ต ฒ ฎ ฏ
3. เขียนสระทั้ง 32 ตัว ได้ไม่ครบ โดยจะเขียนได้เฉพาะสระง่ายๆ เสียงเดี่ยว เช่น ออ อี อุ แต่เขียนสระผสมไม่ได้ เช่น เอาะ เอือ เอีย
4. มักเขียนสะกดคำผิด โดยมักจะเขียนได้เฉพาะพยัญชนะต้น และเลือกใช้สระ พยัญชนะ และวรรณยุกต์ ในการเขียนสะกดคำไม่ถูกต้อง ทำให้เขียนแล้วอ่านไม่ออก เช่น สงสาร - สายสา
กระดาษ - กะบาด
5. เขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา การใช้การันต์ คำยาก หรือคำที่มีหลายพยางค์ เด็กจะเขียนตามเสียงที่ได้ยินเช่น พิสูจน์ - พิสูต ธรรมชาติ - ทำมะชา ประวัติศาสตร์ - ประวัติศาส
6. เรียงลำดับตัวอักษร พยัญชนะ สระ ตัวสะกด วรรณยุกต์ ตัวการันต์ ผิดตำแหน่งของคำ เช่น เจ็บป่วย - เจ้าป่วย สัตว์ป่า - ดยว์ป่า
7. สับสนในการเขียนและการสะกดคำที่พ้องเสียง เช่น ณ น เสียง นอ ศ ย ศ เสียง สอ
8. มีความบกพร่องในการใช้คำศัพท์ การแต่งประโยค การเว้นวรรค การใช้ไวยากรณ์และการเรียบเรียงเนื้อหาในการเขียน โดยมักเลือกใช้คำศัพท์ง่ายๆ ใช้คำซ้ำ ทำให้ผู้อื่นอ่านสิ่งที่เด็กเขียนไม่เข้าใจ

คันสนีย์ นัทรคุปต์ (2551: 2-4) ได้อธิบายความปัญหาด้านการเขียนของเด็กที่มีความบกพร่องด้านการเรียนรู้ว่า เด็กที่มีความบกพร่องด้านการเรียนรู้มักจะเขียนตัวใหญ่ ตัวเล็ก และระยะช่องไฟไม่ถูกต้อง รวมทั้งมีการเขียนตก สะกดผิด ไม่ว่าจะเป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ ทำให้ไม่สามารถเรียนได้มีประสิทธิภาพเท่ากับวัย ชั้นเรียน และไอคิวที่ควรจะเป็น

การศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่มีปัญหาด้านการเขียนและการสะกดคำ แสดงให้เห็นว่าเด็กที่มีปัญหาด้านการเขียนมักมีปัญหาในการสื่อความคิด การสะกดคำ ความจำ และการตีความตัวอักษร ทำให้การเขียนเป็นไปอย่างยากลำบาก และไม่มีประสิทธิภาพตามระดับชั้นเรียนและช่วงวัยเท่าที่ควร

5. เด็กที่มีปัญหาด้านการสำเนียงรู้ภาษา

Kamhi and Koenig (1985: 199) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความล่าช้าของพฤติกรรมทางภาษาและความสามารถด้านการสำเนียงรู้ภาษา ซึ่ง Kamhi and Koenig (1985: 199-210) ได้ศึกษาข้อผิดพลาดด้านวากยสัมพันธ์ อรรถศาสตร์ และสัทวิทยาที่ปรากฏในเด็กปกติและเด็กที่มีความบกพร่องด้านภาษา โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กปกติจำนวน 10 คน และเด็กที่มีความบกพร่องทางภาษาจำนวน 10 คน จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากเด็กทั้ง 2 กลุ่ม พบว่าเด็กทั้ง 2 กลุ่มมีความสามารถในการแยกแยะและแก้ไขข้อผิดพลาดด้านอรรถศาสตร์และ สัทวิทยาคล้ายคลึงกัน แต่ในด้านวากยสัมพันธ์เด็กที่มีความบกพร่องด้านภาษาจะสามารถแยกแยะและแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นได้น้อยกว่าเด็กปกติ

Kamhi and Koenig (1985: 203-208) ได้กล่าวถึงเหตุผลของความด้อยทางภาษาของเด็กที่มีความบกพร่องทางภาษาว่าเกิดจากสมัตติยะทางภาษาที่มีอยู่น้อยกว่าเด็กปกติโดยทั่วไป ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการเข้าใจและการผลิตโครงสร้างวากยสัมพันธ์ออกมาว่าเป็นระบบได้น้อยกว่าเด็กปกติ คำกล่าวนี้สอดคล้องกับ Van Kleeck (1982: 237) ว่าทักษะภาษาจะต้องอาศัยพื้นฐานทางสมัตติยะ อย่างไรก็ตามยังคงเป็นที่ถกเถียงกันว่าต้องมีพื้นฐานทางสมัตติยะเท่าใดจึงจะสามารถใช้ภาษาได้ อย่างไรก็ตาม งานวิจัยในปัจจุบันจำนวนมากพบว่า ความบกพร่องด้านการตีความของเด็กที่มีความบกพร่องทางภาษาโดยเบื้องต้นแล้วไม่ได้เกิดจากความบกพร่องด้านวากยสัมพันธ์เพียงอย่างเดียว แต่ยังมีปัจจัยอื่นๆ ด้วย

Kamhi and Koenig (1985: 205) ยังได้กล่าวถึงสาเหตุของความยากลำบากในการเข้าใจและแยกแยะภาษาของเด็กไว้ 4 ประการ ดังนี้

1. การใช้กระบวนการเรียนรู้ในการเข้าใจระบบของภาษาในระดับที่สูงขึ้น
2. การใช้ภาษาในการสื่อสารในบริบทต่างๆ
3. ความเข้าใจนามธรรม
4. ความไม่เข้าใจในหน่วยของภาษา

ความยากลำบากในการเข้าใจและแยกแยะภาษาของเด็กที่มีความบกพร่องทางภาษาตามที่ Kamhi and Koenig (1985: 199-210) กล่าวไว้ สอดคล้องกับผลการศึกษา ของ Janet Howell (1989) ซึ่งได้ศึกษาเปรียบเทียบการสำเนียงรู้ภาษาของเด็กที่มีความบกพร่องด้านสรีรวิทยาและเด็กปกติ

โดย Janet Howell (1989) ได้สรุปความสามารถในการสำเนียงรู้ภาษาของเด็กที่มีความบกพร่องด้านสรีรวิทยาไว้ ดังนี้

1. เด็กที่มีความบกพร่องด้านสรีรวิทยาจะมีการความสามารถในการสำเนียงรู้ด้านสรีรวิทยาในระดับที่ซับซ้อน น้อยกว่าเด็กปกติ
2. มีการความสามารถในด้านคำคล้องจองและการแบ่งหน่วยเสียงในระดับต่ำ
3. มีความสามารถในการลอกแบบคำศัพท์ที่ไม่มีความหมายในภาษาอังกฤษ แต่มีลักษณะโครงสร้างเหมือนคำภาษาอังกฤษ ได้ในระดับต่ำ

งานวิจัยของ Janet Howell (1989: 444-457) สอดคล้องกับการศึกษาของ Rack และ Snowling (Rack, 1985 and Snowling 1987) ซึ่งกล่าวไว้ว่า ความบกพร่องของความจำด้านการฟัง เป็นสาเหตุของปัญหาด้านสรีรวิทยา ทำให้เกิดปัญหาด้านการอ่านและความสามารถด้านคำคล้องจอง โดย Rack (1985) และ Snowling (1987) ซึ่งให้เห็นว่า เด็กความบกพร่องด้านการอ่านจะไม่ใช้กระบวนการทางสรีรวิทยาในการตีความข้อมูลภาษาที่รับเข้ามา และข้อมูลเหล่านี้ก็จะไม่ถูกถ่ายทอดเข้าไปในความจำระยะยาว

การศึกษาปัญหาด้านการสำเนียงรู้ภาษา สะท้อนให้เห็นว่า เด็กที่มีความบกพร่องด้านภาษาจะมีปัญหาด้านการสำเนียงรู้ภาษาคำด้วย โดยจะแยกแยะหรือแก้ไขข้อผิดพลาดด้านวากยสัมพันธ์ อรรถศาสตร์ และสัทวิทยาได้น้อย ซึ่งสาเหตุอาจเกิดจากความบกพร่องของความจำด้านการฟัง โดยเด็กที่มีปัญหาด้านการสำเนียงรู้ภาษาจะมีความสามารถด้านสรีรวิทยาในระดับต่ำ ทำให้เกิดปัญหาด้านการใช้ภาษานั้นเอง

แบบคัดกรองเด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้อ่าน

ในการคัดแยกเด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้อ่าน จำเป็นต้องมีการคัดกรองหรือประเมินความบกพร่องในการเรียนรู้อ่าน เพื่อคัดแยกเด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้อ่านเข้าสู่กระบวนการจัดการศึกษาพิเศษ ดังนั้นการคัดกรองจึงเป็นการคัดแยกเด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้อ่านออกจากเด็กปกติ โดยใช้เครื่องมือที่เรียกว่า แบบคัดกรอง แบบคัดกรองตามความหมายที่คารนิ อุทัยรัตนกิจ, ชาญวิทย์ พรนภดล และคณะ (2549) ได้อธิบายไว้ว่า แบบคัดกรอง หมายถึง เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินหรือคัดกรองเด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้อ่าน โดยเครื่องมือที่ใช้คัดกรองเด็กที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้อ่านมีหลายชนิด สามารถแบ่งตามวัตถุประสงค์การประเมินได้ เช่น แบบทดสอบสติปัญญา แบบประเมินทักษะสังคมและปรับตัว แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการเฉพาะด้าน เป็นต้น

คารณี อุทัยรัตนกิจ, ชาญวิทย์ พรนภดล และคณะ (2549: 7-9) ได้ให้ตัวอย่างของแบบคัดกรองที่ใช้ในการวินิจฉัยเด็กที่มีปัญหาด้านการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. The Learning Disabilities Diagnostic Inventory (LDDI) สร้างโดย Hammill และ Bryant (1998) เป็นแบบคัดกรองที่สร้างขึ้นเพื่อให้นักจิตวิทยาและผู้เชี่ยวชาญด้านภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ระบุความผิดปกติหรือความบกพร่องทางการเรียนรู้ในเด็กอายุ 8-17 ปี 11 เดือน ซึ่งแบบคัดกรองนี้ไม่ได้มีวัตถุประสงค์ในการวัดความสามารถหรือความสำเร็จ แบบคัดกรองนี้ประกอบไปด้วย 6 มาตรการย่อย คือ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน คณิตศาสตร์ และการใช้เหตุผล

2. Wechsler Intelligent Scale for Children. Third Edition (WISC-III) สร้างขึ้นในปี 1991 โดย David Wechsler มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินสติปัญญาของเด็กอายุ 6-16 ปี ซึ่งนักจิตวิทยาส่วนใหญ่นิยมใช้แบบคัดกรองนี้ในการระบุภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ในการแปลผล WISC-III สามารถตีความได้หลายวิธี ดังนั้น ผู้ทดสอบจึงต้องได้รับใบอนุญาตและมีความชำนาญในการใช้แบบวัด WISC-III ได้เป็นอย่างดี แบบวัดนี้ประกอบด้วย 2 แบบทดสอบ คือ แบบทดสอบทางภาษา และแบบทดสอบทางการกระทำ

3. Wide Range Achievement Test 3 (WRAT 3) สร้างขึ้นในปี 1993 โดย Wilkinson เป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ สร้างขึ้นเพื่อประเมินทักษะวิชาการพื้นฐานที่จำเป็นด้านการอ่าน การสะกดคำ และคณิตศาสตร์ แบบทดสอบนี้ใช้ทดสอบบุคคลอายุ 5-75 ปี แบ่งเป็น 2 รูปแบบ คือ รูปแบบเขียนและปากเปล่า และประกอบไปด้วย 3 แบบทดสอบย่อย คือ แบบทดสอบการอ่าน ได้แก่ ประเมินทักษะการจำตัวอักษร การเรียกชื่อตัวอักษร และการออกเสียง แบบทดสอบการสะกดคำ ได้แก่ ประเมินทักษะการเขียนชื่อตนเอง และการเขียนตามคำบอก และแบบทดสอบคณิตศาสตร์ ได้แก่ ประเมินทักษะการนับ การอ่านตัวเลข และการแก้ปัญหา

4. Academic Competence Evaluation Scales (ACES) สร้างโดย DiPerna และ Elliot (2000) เป็นแบบวัดความสามารถทางวิชาการของนักเรียนอนุบาลถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือนักศึกษาระดับวิทยาลัย แบบประเมิน ACES เป็นแบบวัดที่มีประโยชน์ในการวางแผนและประเมินการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนที่มีปัญหาการเรียนด้านวิชาการในห้องเรียน โดย ACES เป็นแบบวัดประมาณค่าที่ใช้วัดทักษะทางวิชาการ ได้แก่ การอ่าน/ภาษา คณิตศาสตร์ และการคิดวิจารณ์ญาณ และวัดพฤติกรรมส่งเสริมวิชาการ ได้แก่ แรงจูงใจ ทักษะการเรียน การมีส่วนร่วม และทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ACES ประกอบด้วย 2 ฉบับ คือ ฉบับครูประเมินนักเรียนและฉบับนักเรียนประเมินตนเอง

5. Woodcock Johnson III-Tests of Achievement พัฒนาโดย Woodcock, Mather และ McGrew (2005) เพื่อวัดความสามารถทางสติปัญญาและผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของบุคคลอายุ 2-90 ปี แบบทดสอบนี้พัฒนามาจาก WJ-R Tests of Achievement สาขาที่ปรับปรุงแบบทดสอบเพื่อให้มีอำนาจในการวินิจฉัยมากขึ้น โดยแบบทดสอบนี้แบ่งออกเป็นแบบวัดการอ่าน ภาษาพูด คณิตศาสตร์ ภาษาเขียน คะแนนเสริม ความแตกต่างระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาต่างๆ และผลสัมฤทธิ์รวม

สำหรับแบบคัดกรองเด็กที่มีปัญหาด้านการเรียนรู้ที่โรงเรียนชลประทานสงเคราะห์ซึ่งเป็นโรงเรียนที่ผู้วิจัยเก็บข้อมูล ใช้ คือ แบบคัดกรองนักเรียนที่มีภาวะสมาธิสั้น บกพร่องทางการเรียนรู้ และออทิซึม [KUS-SI Rating Scales: ADHD/LD/Autisms (PDDs)] ซึ่งพัฒนาโดยความร่วมมือของ 2 หน่วยงาน คือ โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา และสาขาจิตเวชเด็กและวัยรุ่น ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล แบบคัดกรองนี้ใช้คัดกรองนักเรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 อายุระหว่าง 6-13 ปี 11 เดือน

ดารณี อุทัยรัตนกิจ, ชาญวิทย์ พรนภดล และคณะ (2549: 10-11) ได้กล่าวถึงสาเหตุของการพัฒนาแบบคัดกรอง KUS-SI Rating Scales: ADHD/LD/Autisms (PDDs) ว่า เนื่องจากในปัจจุบันนักเรียนที่มีภาวะสมาธิสั้น บกพร่องทางการเรียนรู้ และออทิซึม ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษมากที่สุด ในโรงเรียนปกติ ยังไม่ได้รับการศึกษาที่เหมาะสมกับความต้องการจำเป็นพิเศษของแต่ละบุคคล ทั้งนี้เพราะขาดเครื่องมือที่เป็นมาตรฐานในการประเมิน คัดกรอง และวินิจฉัย ที่มีความเที่ยงตรง เชื่อถือได้ และใช้ประโยชน์ได้จริง ทำให้ครูผู้สอนโรงเรียนปกติประสบปัญหาในการคัดกรองนักเรียน จึงส่งผลให้ไม่สามารถจัดการศึกษาและให้ความช่วยเหลือที่เหมาะสมได้ และเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 จึงได้พัฒนาแบบคัดกรอง KUS-SI Rating Scales: ADHD/LD/Autisms (PDDs) นี้ขึ้น สำหรับส่วนประกอบของแบบคัดกรอง ประกอบด้วยข้อความที่บ่งบอกพฤติกรรม 130 ข้อ แบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ

ด้านที่ 1 พฤติกรรมภาวะสมาธิสั้น ใช้คัดกรองนักเรียนที่มีภาวะสมาธิสั้น มีข้อความจำนวน 30 ข้อ

ด้านที่ 2 พฤติกรรมภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ใช้คัดกรองนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน มีข้อความจำนวน 20 ข้อ

ด้านที่ 3 พฤติกรรมภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน ใช้คัดกรองนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน มีข้อความจำนวน 20 ข้อ

ด้านที่ 4 พฤติกรรมภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการคิดคำนวณ ใช้คัดกรองนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการคิดคำนวณ มีข้อความจำนวน 20 ข้อ

ด้านที่ 5 พฤติกรรมภาวะออทิซึม ใช้คัดกรองนักเรียนที่มีภาวะออทิซึม มีข้อความจำนวน 40 ข้อ

นอกจากนี้ ดารณี อุทัยรัตนกิจ, ชาญวิทย์ พรนภดล และคณะ (2549: 11) ยังได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์การนำแบบคัดกรอง KUS-SI Rating Scales: ADHD/LD/Autisms (PDDs) ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ ดังนี้

1. ป่งชี้บุคคลที่มีภาวะสมาธิสั้น บกพร่องทางการเรียนรู้ และออทิซึม
2. ประเมินปัญหาและพฤติกรรมที่มีลักษณะเฉพาะ
3. บันทึกการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมที่เป็นปัญหา อันเป็นผลมาจากการจัดโปรแกรมให้ความช่วยเหลือ
4. ตั้งเป้าหมายในแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล
5. รวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยประเมินภาวะสมาธิสั้น บกพร่องทางการเรียนรู้ และออทิซึม

การเขียนคำศัพท์ของเด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการเรียนรู้

การศึกษาการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของเด็กที่มีปัญหาด้านการเรียนรู้ มีความจำเป็นจะต้องรู้ลักษณะการเขียนคำศัพท์ของเด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการเรียนรู้ด้วย โดยจะต้องรู้ลักษณะการเขียนคำศัพท์ของเด็กปกติทั้งในภาษาแม่และในภาษาต่างประเทศ เพื่อเปรียบเทียบลักษณะการเขียนคำศัพท์ของเด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการเรียนรู้ภาษาแม่และภาษาต่างประเทศว่าเป็นอย่างไร และมีความเหมือนความต่างกับเด็กที่มีปัญหาด้านการเรียนรู้หรือไม่

1. การเขียนคำศัพท์ในภาษาแม่ของเด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการเรียนรู้

Tangel and Blachman (1992, 1995 อ้างใน Treiman and Bourassa, 2000: 183-204) ได้อธิบายข้อบกพร่องในการสะกดคำภาษาอังกฤษของเด็กปกติที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ซึ่งอยู่ในช่วงระหว่างพัฒนาทักษะด้านการสะกดคำว่า เด็กกลุ่มนี้จะมีการใช้ตัว ch แทน tr เช่น คำว่า train สะกดเป็น chain ซึ่ง Tangel and Blachman กล่าวว่า สาเหตุเกิดจากความสัมพันธ์กันทางสรีรวิทยา

ของหน่วยเสียง ในขณะที่ Treiman and Bourassa (2000: 183-204) ได้อธิบายการสะกด ed ใน past tense ว่า เด็กจะมีการตัดตัวอักษรที่ไม่ได้ออกเสียงทิ้ง ตัวอย่างเช่น คำว่า mack สะกดเป็น makt หรือ คำว่า bicked สะกดเป็น bict เป็นต้น

การศึกษาของ Tangel and Blachman (1992, 1995) สอดคล้องกับคำอธิบายของ Pollo et al. (2009: 410-426) ซึ่งได้กล่าวไว้ว่า การรับรู้ด้านสัทวิทยาเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนรู้การสะกดคำในระบบการเขียน โดยจะต้องมีความเข้าใจในหน่วยเสียงนั้นๆ ซึ่งเด็กจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการด้านอักษร รวมทั้งต้องมีความรู้ความเข้าใจในความสอดคล้องกันของเสียงกับตัวอักษร ดังนั้น ความสามารถด้านสัทวิทยาจึงใช้อธิบายพัฒนาการด้านทักษะการสะกดคำของเด็กได้ โดยเด็กจะใช้ความสามารถในการวาดแผนผังเสียงของคำต่างๆ ให้มีความสอดคล้องกันตามกฎเกณฑ์ทางสัทวิทยา ซึ่งกระบวนการดังกล่าวนี้เรียกว่า การบันทึกข้อมูลทางสัทวิทยา

การศึกษาของ Tangel and Blachman (1992, 1995) และ Pollo et al. (2009: 410-426) เป็นไปในทิศทางเดียวกับที่ Beers and Henderson (1997: 133-148) และ Gentry (1982: 192-200) ที่ได้เคยกล่าวไว้ว่า เด็กไม่ได้เรียนรู้การสะกดคำจากความจำ แต่สรุปได้จากกฎรูปสี่เหลี่ยมของระบบการสะกดคำภาษาอังกฤษ Beers and Henderson (1997: 133-148) และ Gentry (1982: 192-200) จึงได้อธิบายว่า การพัฒนาด้านการสะกดคำของเด็กจัดเป็นกระบวนการที่มีความต่อเนื่องและมีความซับซ้อน ดังนั้น การรู้ระดับการพัฒนาด้านการสะกดคำของนักเรียน จะช่วยให้ผู้สอนภาษาทราบว่าเด็กควรได้รับการพัฒนาไปในทิศทางใด

ปัญหาการเขียนสะกดคำในภาษาแม่ของเด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการเรียนรู้ มักเกิดจากความจำเป็นที่ต้องทำความเข้าใจในหน่วยเสียง และการพัฒนาการเรียนรู้ด้านการสะกดคำ ซึ่งความสามารถเหล่านี้จะพัฒนาได้ จำเป็นต้องอาศัยการสอนไปในทิศทางที่ถูกต้อง แตกต่างจากเด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้ ที่ปัญหาการเขียนสะกดคำเกิดจากความบกพร่องด้านภาษาที่ต้องได้รับการแก้ไขก่อนการพัฒนาขึ้นไปในระดับสูง

2. การเขียนคำศัพท์ในภาษาต่างประเทศของเด็กที่ไม่มีปัญหาการเรียนรู้

ธารกมล อุปนิสากร (2546) ได้ศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนารินกุล จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า นักเรียนมีการเขียนสะกดคำผิดจำนวน 1,188 จาก 2,520 คำ คิดเป็นร้อยละ 47.13 ของจำนวนคำทั้งหมด ธารกมล

(2546) ได้สรุปว่า จากจำนวนคำทั้งหมด นักเรียนเขียนสะกดผิดทั้งสิ้น 1,449 ครั้ง โดยคำที่สะกดผิดมากที่สุด คือ champagne สาเหตุเพราะคำว่า champagne เป็นคำที่มีความยาวและมีรูปพยางค์ที่ไม่ปรากฏเสียง ในขณะที่คำว่า broom มีจำนวนครั้งในการสะกดผิดน้อยที่สุด เพราะคำว่า broom เป็นคำพยางค์เดียว จึงง่ายต่อการสะกด ธารกมล (2546) ยังพบว่า คำที่มีลักษณะในการเขียนสะกดผิดมากที่สุด คือคำว่า delicious ส่วนคำที่มีลักษณะในการสะกดผิดน้อยที่สุด คือคำว่า dining room และคำว่า broom โดยสะกดเป็นคำว่า dinning room และคำว่า bloom

Zainab (2009: 33-35) ได้ศึกษาความสามารถด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ภาษาแม่เป็นภาษาอารบิก โดย Zainab (2009) ได้กล่าวว่า ผู้เรียนภาษาอังกฤษมักจะใช้ภาษาแม่มาสะกดคำภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะการนำกฎทางสัทวิทยาในภาษาแม่มาใช้ในสะกดคำภาษาอังกฤษ กล่าวคือ ผู้เรียนภาษาอังกฤษจะรับเอาลักษณะการสะกดคำภาษาอังกฤษมาแล้วนำมาเปรียบเทียบกับภาษาแม่ โดยเห็นได้จากตัวอย่างที่ Zainab (2009: 33-35) ได้อธิบายไว้ โดยกล่าวว่า เด็กที่ใช้ภาษาอารบิกเป็นภาษาแม่ จะออกเสียง /p/ และ /v/ ได้ด้วยความยากลำบาก โดยจะนำไปเปรียบเทียบกับหน่วยเสียง /f/ และ /v/ ในภาษาอารบิก

ในการศึกษาของ Rhona (2011: 5-11) ได้กล่าวถึงการเรียนภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาต่างประเทศของเด็กนักเรียนแคนาดา ระดับชั้นเกรด 1 ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ โดยเด็กกลุ่มนี้จะได้รับการสอนภาษาฝรั่งเศสใน Canadian French-Immersion program จากผลการศึกษาค้นคว้าด้านสัทวิทยา ความสามารถด้านภาษาพูด การอ่านคำ และการศึกษาคำ ในภาษาฝรั่งเศสของเด็กกลุ่มนี้มีพัฒนาการที่เร็วกว่าภาษาอังกฤษ อย่างไรก็ตามภาษาอังกฤษของเด็กกลุ่มนี้ก็มีการพัฒนาต่อเนื่องเช่นกัน แม้ว่าจะไม่ได้รับการสอนในชั้นเรียนอย่างเป็นทางการเช่นเดียวกับภาษาฝรั่งเศส

จากการศึกษา แสดงให้เห็นว่า ในการเขียนคำศัพท์ภาษาต่างประเทศของเด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการเรียนรู้จะมีไม่มีอุปสรรคที่เกิดจากความบกพร่องในการใช้ภาษา แต่เป็นปัญหาที่เกิดจากภาษาแม่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ภาษาที่สอง แตกต่างจากเด็กที่มีปัญหาด้านการเรียนรู้ที่มีความบกพร่องด้านภาษาเป็นอุปสรรคสำคัญในการเรียนรู้ภาษาที่สอง ทำให้เด็กกลุ่มนี้มีพัฒนาการในการใช้ภาษาที่สองได้ค่อนข้างยากลำบากกว่าเด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการเรียนรู้

การเขียนคำศัพท์ของเด็กที่มีปัญหาด้านการเรียนรู้

ในการศึกษาการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของเด็กที่มีปัญหาด้านการเรียนรู้ จำเป็นต้องรู้ลักษณะการเขียนคำศัพท์ของเด็กกลุ่มนี้ โดยจะต้องรู้ลักษณะการเขียนคำศัพท์ทั้งในภาษาแม่และในภาษาต่างประเทศ เพื่อให้เข้าใจความเหมือนและความต่างของการเขียนศัพท์ของเด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการเรียนรู้และเด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการเรียนรู้ รวมทั้งช่วยให้มองเห็นความเหมือนและความต่างของการเขียนคำศัพท์ในภาษาแม่และภาษาต่างประเทศของเด็กที่มีปัญหาด้านการเรียนรู้ได้อย่างชัดเจน

1. การเขียนคำศัพท์ในภาษาแม่ของเด็กที่มีปัญหาด้านการเรียนรู้

The International Dyslexia Association (2002) ได้กล่าวถึงปัญหาโดยทั่วไปในการสะกดคำของเด็กที่มีปัญหาด้านอ่านว่าเกิดจากความบกพร่องของหน่วยความจำทางสายตาในการจดจำตัวอักษรต่อเนื่องกัน อย่างไรก็ตาม จากงานวิจัยที่ผ่านมาชี้ว่า ความบกพร่องของหน่วยความจำทางสายตาเป็นเพียงแค่สาเหตุของปัญหาด้านการสะกดคำ ซึ่งสาเหตุหลักเกิดจากข้อบกพร่องทางการเรียนรู้ภาษา อันเป็นสาเหตุของปัญหาด้านการอ่านเช่นกัน นอกจากนี้ ปัญหาด้านการจดจำตัวอักษรยังเป็นสาเหตุหนึ่งของปัญหาด้านการสะกดคำ เพราะความสามารถด้านการจดจำตัวอักษร ต้องอาศัยกระบวนการสังเกต การจดจำ และการระลึกถึงลักษณะของตัวอักษรแทนเสียงแต่ละตัว โดยเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านซึ่งมีข้อบกพร่องด้านการเรียนรู้ภาษา จะมีความสามารถในการวิเคราะห์และจดจำรูปของตัวอักษรแทนเสียงแต่ละเสียงค่อนข้างต่ำ ดังนั้น ข้อบกพร่องดังกล่าวนี้ จึงมีผลต่อการใช้ทั้งภาษาพูดและภาษาเขียนในการสื่อสาร

Hulme (1981 อ้างใน Kolo 1991) ได้แบ่งข้อบกพร่องที่เกิดจากการสะกดคำของเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านออกเป็น 3 ชนิด ดังนี้

1. Dysphonetic dyslexia ข้อบกพร่องด้านการสะกดคำประเภทนี้ เกิดจากการไม่สามารถแยกแยะรูปตัวเขียนหรือรูปตัวอักษรกับเสียงได้ ตัวอย่างเช่น คำว่า whose เขียนเป็น heows หรือคำว่า light เขียนเป็น lghit เด็กที่มีข้อบกพร่องประเภทนี้ เรียกว่า “visual speller” คือ จะสะกดคำโดยที่ไม่ได้คำนึงถึงความถูกต้อง หรือสะกดตามที่ตนเองต้องการนั่นเอง
2. Dyseidetic dyslexia เด็กที่มีข้อบกพร่องประเภทนี้ เรียกว่า “auditory speller” คือสะกดคำตามเสียงที่ตนเองคิดว่าหรือรู้สึกว่าได้ยิน เช่น คำว่า listen เขียนเป็น lisn หรือคำว่า chai เขียนเป็น shiya เป็นต้น

3. Dysphonetic dyslexia - dyseidetic dyslexia เป็นข้อบกพร่องที่เกิดจาก 2 ประเภทแรก
รวมกัน เด็กที่มีความบกพร่องประเภทนี้ มักจะสะกดคำผิดเกือบทุกคำ

Bourassa and Treiman (2001: 5-16) ได้อธิบายถึงรูปแบบด้านสรีรวิทยา และการสะกดคำ
ของเด็กที่มีความบกพร่องด้านการสะกดคำว่า ความบกพร่องด้านสรีรวิทยาของเด็กกลุ่มนี้เกิดจาก
ข้อบกพร่องด้านความจำทางสายตาที่มีผลต่อการสะกดคำ และเมื่อเปรียบเทียบเด็กที่มีความ
บกพร่องด้านการสะกดคำกับเด็กปกติที่มีอายุน้อยกว่า เด็กกลุ่มนี้จะสะกดคำที่ถูกต้องได้น้อย ซึ่ง
แสดงให้เห็นว่า เด็กที่มีความบกพร่องด้านการสะกดคำจะมีปฏิกิริยาต่อรูปแบบ โครงสร้างทางสร
วิทยา และจำนวนตัวสะกดในโครงสร้างการสะกดคำ

Bourassa and Treiman (2001: 173-191) กล่าวว่า นักวิจัยจำนวนมากได้พยายามอธิบายว่า
ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการสะกดคำของเด็กเหล่านี้ไม่สามารถสะท้อนให้เห็นถึงระบบโครงสร้าง
หน่วยเสียงที่เกิดขึ้นได้เสมอไป ดังนั้นจึงสามารถแบ่งลักษณะข้อผิดพลาดด้านการสะกดคำของเด็ก
กลุ่มนี้ได้เป็น 2 ชนิด คือ

1. ข้อผิดพลาดชนิด “phonetic” เป็นการใช้นหน่วยเสียงแต่ละตัวมาสะกดเป็นคำพ้องเสียงกับ
การสะกดคำที่ถูกต้อง เช่น คำว่า “plaid” สะกดเป็น “plad”
2. ข้อผิดพลาดชนิด “nonphonetic” เป็นการสะกดคำโดยที่หน่วยเสียงที่นำมาประกอบกัน
เป็นคำนั้นไม่มีความใกล้เคียงกับตัวสะกดที่ถูกต้อง เช่น คำว่า “past” สะกดเป็น “foz” คำว่า “warm”
สะกดเป็น “wom” เป็นต้น

Bourassa and Treiman (2001: 189-191) กล่าวว่า ข้อผิดพลาดชนิด “nonphonetic” จะพบใน
เด็กที่มีข้อบกพร่องด้านการสะกดคำมากกว่าพบในเด็กปกติ และข้อผิดพลาดชนิด “nonphonetic”
จะพบในเด็กกลุ่มนี้มากกว่าข้อผิดพลาดชนิด “phonetic”

นอกจากนี้ Bourassa and Treiman (2001: 195-196) ยังได้อธิบายอีกว่า โดยปกติแล้ว เด็กจะ
พยายามทำความเข้าใจกฎของการใช้ตัวอักษร ดังนั้นการสะกดคำของเด็กจึงเป็นความพยายามใน
การใช้สัญลักษณ์ในระบบโครงสร้างสรีรวิทยา ในด้านการเขียน เด็กจะนำความรู้ด้านโครงสร้างสร
วิถีมารวมเข้ากับรูปแบบการเขียน ดังนั้น การใช้การวิเคราะห์ทางภาษาศาสตร์จะช่วยให้เข้าใจ
ใจความแตกต่างของพัฒนาการด้านการสะกดคำของเด็กปกติกับเด็กที่มีความบกพร่องด้านการ
สะกดคำ โดยจะช่วยให้มองเห็นความสามารถด้านการสำเนียงรู้ด้านสรีรวิทยา และปัญหาด้านการ
สะกดคำที่เกิดขึ้นเฉพาะจุด ของเด็กที่มีความบกพร่องด้านการสะกดคำได้ อย่างไรก็ตาม มีนักวิจัย

บางกลุ่มสันนิษฐานความบกพร่องด้านการสะกดคำมีสาเหตุมาจากความบกพร่องด้านหน่วยคำ ซึ่ง Charlisle (1987) จัดอยู่ในนักวิจัยกลุ่มนี้ ซึ่งได้สรุปผลจากการทดสอบด้านหน่วยคำกับเด็กนักเรียนที่มีความบกพร่องด้านภาษากับเด็กปกติ ว่าเด็กที่มีความบกพร่องด้านการเรียนรู้จะมีความรู้ด้านหน่วยคำน้อยกว่าเด็กในระดับชั้นเดียวกัน รวมทั้งได้สรุปว่า เด็กที่มีความบกพร่องด้านการเรียนรู้จะมีความรู้ด้านหน่วยคำมากกว่าที่ใช้ในการสะกดคำ ทว่า การสันนิษฐานดังกล่าว กลับทำให้เกิดช่องว่างในการอธิบายเรื่องการสะกดคำของเด็กที่มีความบกพร่องด้านการเรียนรู้กับเด็กปกติ

จากการศึกษา แสดงให้เห็นว่า ลักษณะการเขียนสะกดคำในภาษาแม่ของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้จะมีทั้งที่สะกดผิดแบบมีความสอดคล้องกับระบบเสียงและไม่มีความสอดคล้องกับระบบเสียงของคำศัพท์ สะท้อนให้เห็นความสามารถและความบกพร่องด้านสรีรวิทยาของเด็กกลุ่มนี้ได้ชัดเจน

2. การเขียนคำศัพท์ในภาษาต่างประเทศของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

Sharon and Linda (2004: 390-399) ได้กล่าวสรุปความบกพร่องทางด้านคำศัพท์ของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ที่เรียนภาษาเยอรมันเป็นภาษาที่สองในว่า เด็กกลุ่มดังกล่าวจะมีปัญหาด้านการผันคำกริยา กาลและมาลา การใช้กาลในกรรมวาจก และการเปรียบเทียบคำคุณศัพท์และคำกริยาวิเศษณ์ ซึ่งปัญหาลักษณะนี้ เกิดจากความบกพร่องด้านความจำ อันเป็นสาเหตุเดียวกันกับข้อบกพร่องด้านการใช้คำศัพท์ของเด็กกลุ่มนี้

การศึกษาของ Sharon and Linda (2004: 390-399) สอดคล้องกับการศึกษาของ Salim and Rana (2013) ซึ่งศึกษาชนิดของการสะกดคำผิดของเด็กที่มีความบกพร่องด้านการอ่านที่เรียนอารบิกเป็นภาษาแม่ และเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ โดย Salim and Rana (2012: 58-68) ได้ อธิบายว่า การสะกดศัพท์ภาษาอารบิกของเด็กกลุ่มดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงความบกพร่องด้านความรู้ในกฎการสะกดคำ และจะมีการแทนที่พยัญชนะที่เป็นเสียงหนัก (emphatic consonants) ด้วยพยัญชนะที่เป็นเสียงเบา อย่างไรก็ตาม การสะกดศัพท์ภาษาอารบิกซึ่งเป็นภาษาแม่ของเด็กกลุ่มนี้ แม้ว่าจะปรากฏข้อผิดพลาดในการสะกดคำ แต่โครงสร้างของเสียงของคำศัพท์ไม่เปลี่ยนแปลง ซึ่ง Salim and Rana (2013: 58-68) จัดลักษณะการสะกดผิดประเภทนี้ว่าเป็นข้อผิดพลาดทางเสียง (phonetic errors) กล่าวคือ เป็นการใส่คำพ้องเสียงมาสะกดนั่นเอง ตรงข้ามกับการสะกดคำภาษาอังกฤษซึ่งเด็กกลุ่มดังกล่าวเรียนเป็นภาษาต่างประเทศ โดยเด็กกลุ่มนี้จะสะกดคำภาษาอังกฤษโดยที่หน่วยเสียงที่นำมาประกอบกันเป็นคำนั้นไม่มีความใกล้เคียงกับตัวสะกดที่ถูกต้อง ซึ่ง Salim

and Rana (2012: 58-68) เรียกว่า ข้อผิดพลาดที่ไม่เกี่ยวกับเสียง (dyphonetic errors) นอกจากนี้ เด็กกลุ่มนี้จะมีการสะกดคำผิดชนิด ข้อผิดพลาดที่ไม่เกี่ยวกับเสียง ในภาษาอังกฤษ มากกว่าในภาษาอารบิก และมีการสะกดคำผิดแบบ ข้อผิดพลาดทางเสียง ในภาษาอารบิกมากกว่าในภาษาอังกฤษ

ผลการศึกษาของ Sharon and Linda (2004: 390-399) และ Salim and Rana (2013: 58-68) เป็นไปในทิศทางเดียวกับรายงานการวิจัยของ Tilly et al. (2012) ซึ่งได้ไว้กล่าวว่า ความบกพร่องในการรับภาษาที่สองเป็นลักษณะสำคัญอย่างหนึ่งที่ปรากฏในเด็กที่มีความบกพร่องด้านการอ่าน รวมทั้งได้ยกตัวอย่างงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนรู้อาษาต่างประเทศของเด็กที่มีความบกพร่องด้านการอ่าน โดย Tilly et al. (2012) ได้กล่าวถึงการศึกษาของ The British Dyslexia Association (BDA) ว่า ความบกพร่องด้านการเรียนรู้อาษาต่างประเทศมีผลต่อการพัฒนาด้านภาษาและทักษะทางภาษา โดยเด็กกลุ่มนี้จะมีปัญหาด้านกระบวนการทางสรีรวิทยา กระบวนการจดจำ และการเรียกชื่อได้อย่างรวดเร็ว Tilly et al. (2012) ยังได้อ้างถึงการศึกษาของ Wolf (2008: 64) ด้วย ซึ่ง Wolf (2008: 64) กล่าวว่า การเรียนภาษาที่สองสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องด้านการอ่าน ถือเป็นความท้าทายอย่างมาก เพราะการเรียนภาษาที่สองจำเป็นต้องใช้ความสามารถด้านสรีรวิทยา รวมทั้งความจำระยะสั้นและระยะยาว

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แสดงให้เห็นว่า เด็กที่มีปัญหาด้านการเรียนรู้อาษาต่างประเทศจะสะกดคำในภาษาที่สองผิดพลาดมากกว่าในภาษาแม่ ทั้งนี้อาจเพราะเด็กที่มีปัญหาด้านการเรียนรู้อาษาต่างประเทศมีความบกพร่องด้านสรีรวิทยาอยู่แล้ว เมื่อต้องสะกดคำในภาษาที่สองซึ่งมีความแตกต่างของระบบเสียงกับภาษาแม่ ยิ่งทำให้เกิดความยากลำบากในการสะกดคำมากขึ้น

คำศัพท์ภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ในการศึกษาการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ มีความจำเป็นที่จะต้องรู้ว่า เด็กในระดับชั้นต่างๆ มีจำนวนคำศัพท์ที่ควรรู้ในระดับชั้นนั้นๆ จำนวนกี่คำ และเป็นคำศัพท์ประเภทใดบ้าง เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาปัญหาด้านการเขียนสะกดคำของเด็กกลุ่มนี้

อัครพนธ์ เหนือไม้หอม (2552) ได้รวบรวมวงคำศัพท์ภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไว้ในรายงานการวิจัย เรื่อง การสำรวจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6, มัธยมศึกษาปีที่ 3, มัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยรวบรวมจากหนังสือแบบเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 15 เล่ม ได้แก่ My World 3 (Student Book และ Work Book), Postcards 3 (Student Book และ

Work Book), Expressions 3 (Student Book และ Work Book), Super Goal 3 (Student Book และ Work Book), Can Do 3, Go for it! (Student Book และ Work Book), Highlights of Reading and Writing 3, Future Time English, Target Reading 3, Listen and Hear และ Zoom 6 (Activity Book) จากผลการวิจัย สามารถสรุปคำศัพท์ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้ดังนี้

1. หมวดหมู่คำศัพท์ ซึ่งเรียงตามตัวอักษร มีทั้งสิ้น 3,193 คำ โดยหมวด S มีจำนวนมากที่สุด คือ 363 คำ และหมวด Z มีจำนวนน้อยที่สุด คือ 4 คำ ได้แก่คำว่า zeal, zebra, zing และ zipper และไม่มีคำศัพท์ที่อยู่ในหมวด X เลย

2. ส่วนของคำศัพท์ (part of speech) ปรากฏค่านามมากที่สุด เป็นจำนวน 1,763 คำ และคำอุทานน้อยที่สุด มีจำนวน 5 คำ

3. ชนิดของคำ (word class) ปรากฏคำ content word (คำเนื้อหา) 3,134 คำ และ function word (คำไวยากรณ์) 59 คำ

เทคโนโลยีสำหรับช่วยเหลือเด็กที่มีปัญหาด้านการเรียนรู้

พุทธชาติ โปธิบาล และ วันทนี พันธ์ชาติ (2552: 50-52) ได้กล่าวถึงเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับเด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้อยู่ในรายงานการศึกษาวิจัย “แนวทางการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีสำหรับผู้ที่มีปัญหาการเรียนรู้อยู่” ว่าสาเหตุที่ผู้ที่มีปัญหาการเรียนรู้อาจใช้เทคโนโลยีอำนวยความสะดวก เพราะปัญหาการเรียนรู้อาจไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้ จึงมีความจำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีอำนวยความสะดวกเพื่อให้สามารถพึ่งพาตนเองได้มากที่สุด ซึ่งแนวทางดังกล่าวนี้เป็นวิธีการชดเชยความบกพร่องและพัฒนาศักยภาพของตนเอง รวมทั้งเพิ่มบริบทปฏิสัมพันธ์กับคนรอบข้าง

ตัวอย่างเทคโนโลยีดังกล่าวได้แก่ เทคโนโลยีภาษากับเด็กที่มีปัญหาการเรียนและการเขียน มีลักษณะเป็นซอฟต์แวร์ ชื่อว่า Yak-Yak language processor และ เทคโนโลยีเสียงสังเคราะห์ (Synthetic Speech Technology) ซึ่งหลังจากใช้เทคโนโลยีนี้ในสถาบันที่มีความเชี่ยวชาญด้านความบกพร่องด้านภาษา Brevet kompetansesenter เด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้อ่านก็มีพัฒนาการอย่างชัดเจน สำหรับเทคโนโลยีอำนวยความสะดวกในประเทศไทย ทางสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้จัดทำ “คู่มือรายการสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ประจำปีการศึกษา 2553” โดยเนื้อหาภายในเป็นรายการสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้ที่มีความพิการทางร่างกายและผู้ที่มีปัญหาการเรียนรู้อยู่

และคุณสมบัติของสิ่งอำนวยความสะดวกแต่ละประเภท เพื่อให้ผู้ที่มีความต้องการใช้เทคโนโลยี
อำนวยความสะดวก สามารถสืบค้นรายการด้วยตนเองได้

รายงาน “สร้างด้วยใจเพื่อเด็กแอลดี” ได้กล่าวถึงเทคโนโลยีในการช่วยแก้ปัญหาด้านการ
เรียนรู้ในประเทศไทยว่า ปัจจุบันนี้ ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ ได้
พัฒนาโปรแกรมเพื่อการเรียนรู้ของเด็กแอลดี โดยมีโปรแกรมที่พัฒนาเพื่อแก้ปัญหาด้านภาษา
ได้แก่ โปรแกรม word prediction หรือ โปรแกรมเดคัฟท์ ซึ่งจะช่วยเรื่องการเขียน ช่วยแก้ปัญหา
เรื่องการสะกดคำของเด็กที่มีปัญหาด้านการเรียนรู้ โปรแกรมถัดไปคือ โปรแกรมรังสรรค์ภาพ ใช้
สำหรับกลุ่มที่มีปัญหาเรื่องการเขียนเช่นเดียวกัน แต่เป็นปัญหาการเริ่มต้นการเขียน โดยเด็กจะใช้
ภาพมาร้อยเรียงต่อกันเพื่อสร้างประโยค แนวคิดของการออกแบบ โปรแกรมนี้คือการเขียนด้วยภาพ
เพราะเด็กกลุ่มนี้จะมีปัญหาเรื่องการสะกดคำ ซึ่งถ้าเด็กสะกดคำไม่ได้ ก็จะทำให้ขาดความมั่นใจ
ส่งผลให้ขาดความคิดเชิงสร้างสรรค์ได้ นอกจากนี้ ยังมี โปรแกรมอักษรลิจิต ที่ใช้ได้ทั้งเด็กที่มี
ความบกพร่องด้านการอ่านและการเขียน สำหรับปัญหาด้านการอ่านของเด็กที่มีความบกพร่องด้าน
การเรียนรู้ มีวิธีการช่วยเหลือทั้งที่ใช้และไม่ใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วย เช่น โปรแกรมที่ใช้ตัวกำหนด
บรรทัดตาบลงไปเพื่ออ่านเฉพาะตรงนั้น หรืออาจใช้ปากกาสะท้อนแสงขีดลงบนคำที่อ่านยากๆ ให้
เด็กกำหนดลงไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ เด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย และเด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนและวิธีการวิจัยให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ดังนี้

การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้คัดเลือกนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 15 คน จากโรงเรียนชลประทานสงเคราะห์ จังหวัดนนทบุรี ซึ่งเป็นโรงเรียนนาร่องในการศึกษาวิจัยเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียน ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยจำแนกกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ เด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยจำนวน 10 คน และเด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยจำนวน 5 คน ซึ่งนักเรียนแต่ละกลุ่มมีคุณสมบัติดังนี้

1. เด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย

ผู้วิจัยคัดเลือกเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย จำนวน 10 คน เป็นเพศชาย 6 คน เพศหญิง 4 คน ซึ่งเด็กทั้ง 10 คนได้ผ่านการทำแบบคัดกรองนักเรียนที่มีภาวะสมาธิสั้น บกพร่องทางการเรียนรู้ และออทิซึม [KUS-SI Rating Scales: ADHD/LD/Autisms (PDDs)] และผลการทดสอบยืนยันว่า เด็กทั้ง 10 คนมีปัญหาการเรียนรู้อย่างแท้จริง

2. เด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย

ผู้วิจัยได้คัดเลือกเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย จำนวน 5 คน เป็นเพศชาย 3 คน เพศหญิง 2 คน ซึ่งเด็กทั้ง 5 คนนี้ไม่เคยมีประวัติเข้ารับการรักษาหรือบำบัดใดๆ ที่เกิดจากความผิดปกติของประสาทส่วนกลาง และเป็นเด็กร่วมชั้นเรียนเดียวกับเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย ผู้วิจัยได้มีการคัดเลือกเด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยเพิ่มเติมอีก 1 คน ซึ่งเป็นนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ระดับชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 3 เนื่องจากผู้วิจัยต้องการจะทราบว่าเด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนที่ไม่ได้เรียนร่วมชั้นเรียนกับเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียน จะมีลักษณะการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษอย่างไร

การเก็บข้อมูลในช่วงแรก ผู้วิจัยได้คัดเลือกเด็กทั้ง 2 กลุ่มในจำนวนที่เท่ากัน คือ กลุ่มละ 5 คน แต่เนื่องจากในระหว่างการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยพบคำจำนวนมากที่เด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยสะกดออกมา แต่ไม่สามารถอ่านได้ว่า เด็กกลุ่มดังกล่าวต้องการสะกดหรือเขียนคำศัพท์อะไร อีกทั้งผู้วิจัยไม่ได้สอบถามเด็กตอนที่เก็บข้อมูล ผู้วิจัยจึงต้องคัดเลือกและเก็บข้อมูลเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยเพิ่มอีก 5 คน สำหรับเด็กกลุ่มนี้ ผู้วิจัยได้สอบถามเด็กทันทีเมื่อพบคำที่อ่านไม่ออก ว่าเด็กต้องการจะเขียนหรือสะกดคำว่าเป็นอะไร

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบอัตนัย โดยคัดเลือกรูปภาพบรรยายและเล่าเรื่องจำนวน 5 ภาพจากหนังสือ Super Goal Workbook 2 (2550) แต่งโดย Manual dos Santos สาเหตุที่ผู้วิจัยเลือกภาพจากหนังสือเล่มนี้ เพราะหนังสือเล่มนี้กำหนดให้ใช้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 ซึ่งเป็นหลักสูตรการศึกษาปัจจุบัน และองค์ประกอบในภาพครอบคลุมคำศัพท์ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 รวมทั้งยังตรงตามหลักเกณฑ์การคัดเลือกรูปภาพสำหรับการเรียนการสอนของชม ภูมิภาค (2524) ด้วย ซึ่งได้แก่

1. ภาพที่ใช้สำหรับการเรียนการสอนต้องตรงจุดและสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนการสอนที่กำหนด และต้องสามารถช่วยให้นักเรียนบรรลุจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนได้ ซึ่งตรงกับคุณสมบัติของภาพที่เลือกมา เพราะองค์ประกอบในภาพครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนการสอนตั้งแต่สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และสาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

2. รูปภาพสำหรับการเรียนการสอนต้องมีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนในแต่ละระดับภาพที่ผู้วิจัยเลือกมา เหมาะกับเด็กอายุ 14 – 16 ปี ซึ่งตรงกับระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพราะองค์ประกอบในรูปมีความสอดคล้องกับความรู้ต่อโลกของเด็กวัยนี้

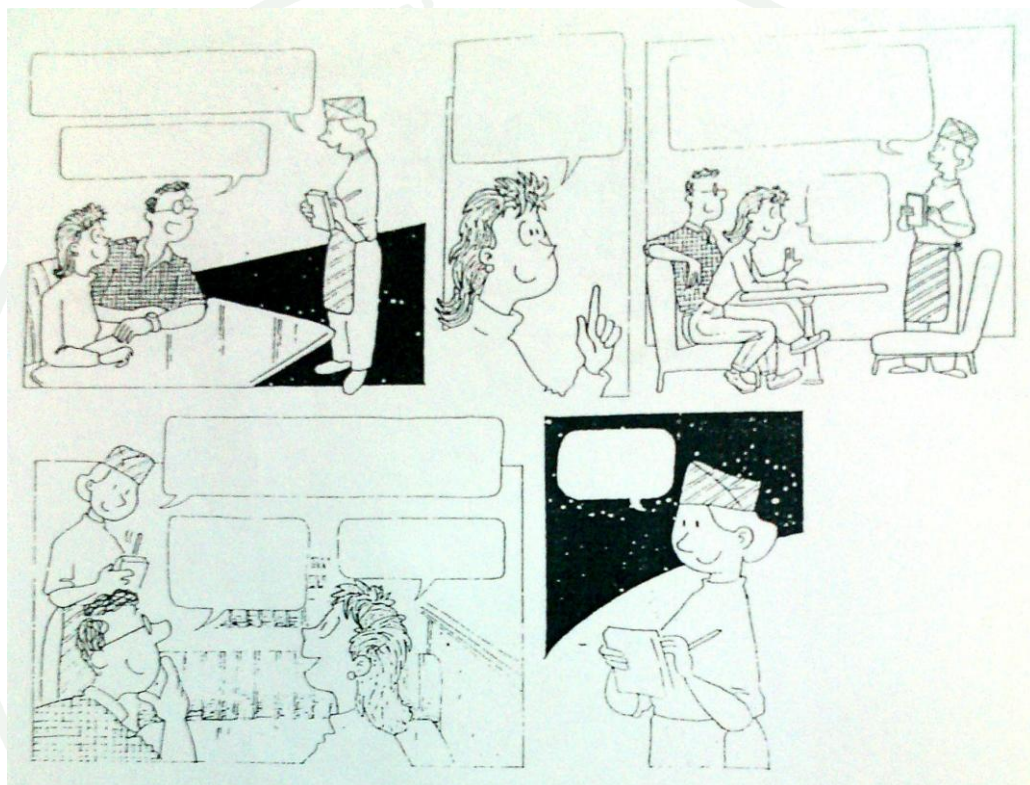
3. ภาพสำหรับการเรียนการสอนต้องเหมาะสมกับความสามารถและประสบการณ์เดิมของผู้เรียน ภาพที่เลือกมา เหมาะกับเด็กระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพราะองค์ประกอบในรูปเป็นคำศัพท์ที่เด็กมีในคลังความรู้มาก่อน หรือสะสมมาก่อน

4. ภาพที่ใช้สำหรับการเรียนการสอนควรมีลักษณะง่ายๆ ไม่ซับซ้อนจนเกินไป ภาพที่คัดเลือกมา มีความชัดเจนในการสื่อความหมาย องค์ประกอบในภาพชัดเจน ไม่คลุมเครือ กำกวม หรือยากต่อการตีความ

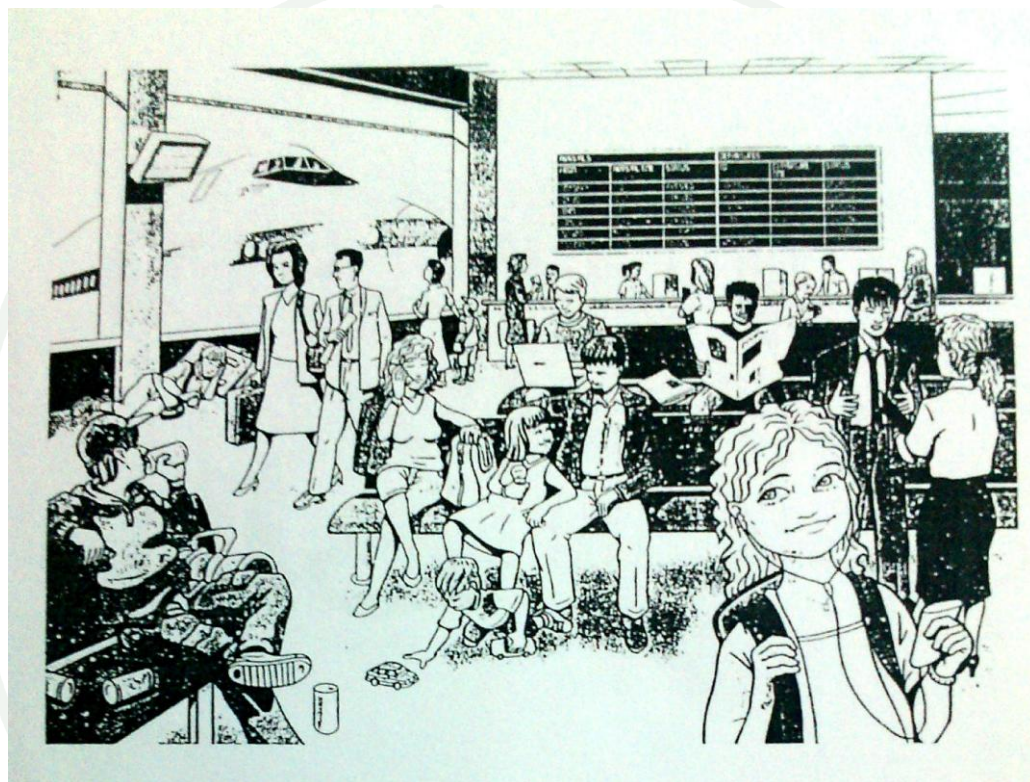
ภาพ 5 ภาพ ที่ผู้วิจัยนำมาให้เด็กทั้ง 2 กลุ่มเขียนบรรยาย มีดังนี้

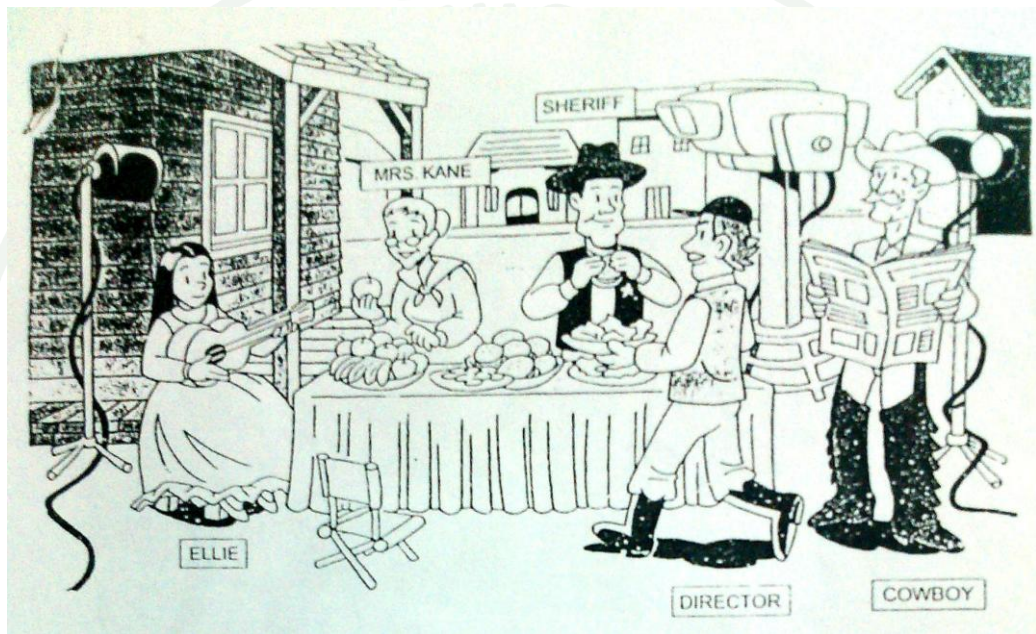
ภาพที่ 3.1 รูปภาพที่ใช้ในการทดสอบ รูปที่ 1

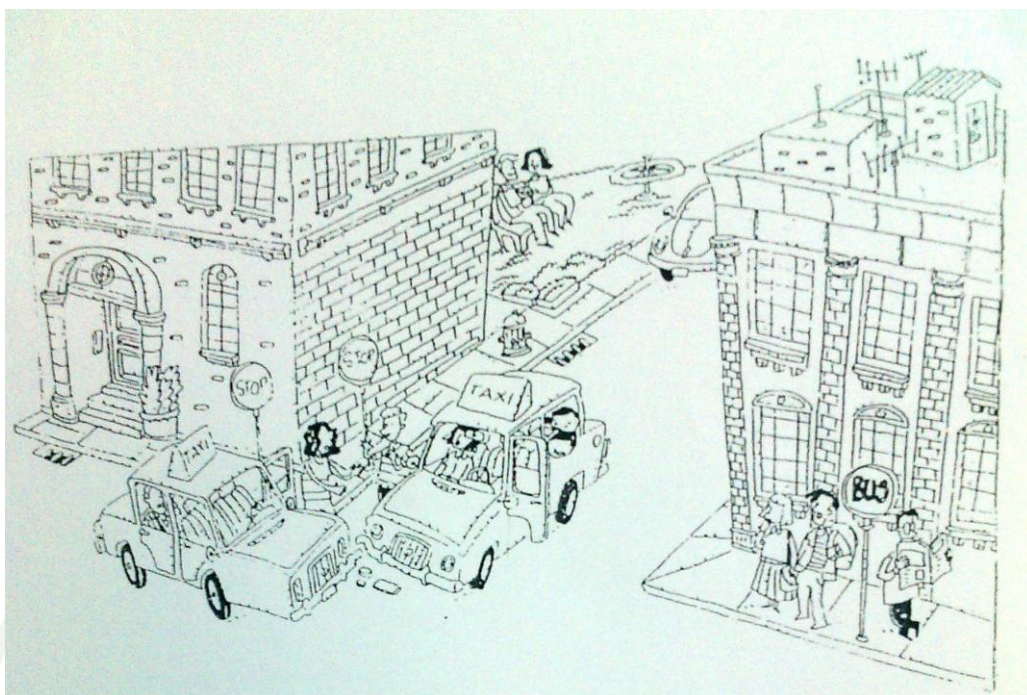
ภาพที่ 3.2 รูปภาพที่ใช้ในการทดสอบ รูปที่ 2

ภาพที่ 3.3 รูปภาพที่ใช้ในการทดสอบ รูปที่ 3

ภาพที่ 3.4 รูปภาพที่ใช้ในการทดสอบ รูปที่ 4

ภาพที่ 3.5 รูปภาพที่ใช้ในการทดสอบ รูปที่ 5

การเก็บข้อมูล

1. นำแบบทดสอบไปให้เด็กทั้ง 2 กลุ่มเขียน โดยกำหนดเวลา 2 ชั่วโมง 30 นาที เฉลี่ยภาพละ 30 นาที
2. ผู้วิจัยใช้ห้องเรียนที่อาจารย์ประจำระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้จัดไว้ให้ และได้รับความดูแลการทดสอบตั้งแต่เริ่มเวลาจนกระทั่งหมดเวลา
3. ตรวจสอบข้อมูลที่เด็กเขียนบรรยายภาพว่าเขียนครบทุกหน้าหรือไม่ และได้ข้อมูลครบตามที่ผู้วิจัยกำหนดไว้หรือไม่
4. ลักษณะข้อมูลที่เก็บได้ เป็นข้อมูลการเขียนบรรยาย เล่าเรื่อง และบทสนทนา ผู้วิจัยได้ใช้โปรแกรม Microsoft Excel ในการจัดกลุ่มและเรียงลำดับข้อมูล โดยอันดับแรกแบ่งข้อมูลตามกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นจึงนำข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มมาวิเคราะห์การเขียนสะกดคำ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. แบ่งกลุ่มข้อมูลออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 คำที่รูปแปรมีความสัมพันธ์กับรูปศัพท์ภาษาอังกฤษ และกลุ่มที่ 2 คำที่รูปแปรไม่มีความสัมพันธ์กับรูปศัพท์ภาษาอังกฤษ
2. สำหรับคำที่รูปแปรมีความสัมพันธ์กับรูปศัพท์ภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยวิเคราะห์ในประเด็นดังต่อไปนี้
  - 2.1 วิเคราะห์ลักษณะการเขียนสะกดคำ โดยผู้วิจัยจะวิเคราะห์ว่า เด็กทั้ง 2 กลุ่ม คือ เด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย และเด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย มีการเขียนสะกดคำที่รูปแปรมีความสัมพันธ์กับรูปศัพท์ภาษาอังกฤษจำนวนกี่คำ และแต่ละคำมีจำนวนที่รูปแปร
  - 2.2 วิเคราะห์ลักษณะการสะกดผิดของแต่ละรูปแปร โดยผู้วิจัยวิเคราะห์ว่า เด็กทั้ง 2 กลุ่ม มีการเขียนสะกดคำผิดในลักษณะใดบ้าง และลักษณะการเขียนสะกดผิดเกิดในตำแหน่งใดของพยางค์
3. สำหรับคำที่รูปแปรไม่มีความสัมพันธ์กับรูปศัพท์ภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์โครงสร้างพยางค์ ตามหลักเกณฑ์การจำแนกโครงสร้างพยางค์ของ Peter Roach (1998)
4. ให้ค่าคะแนนความถูกต้องในการเขียนสะกดคำ โดยปรับหลักเกณฑ์การให้คะแนนจากงานวิจัยของพุทธชาติ โปธิบาล (2555) จากนั้นจึงนำค่าคะแนนความถูกต้องที่ได้มารวมคะแนนและคิดเป็นร้อยละ แล้วนำคะแนนมาจัดกลุ่มระดับความบกพร่องในการเขียนสะกดคำ
5. เปรียบเทียบลักษณะการเขียนสะกดคำของเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยกับเด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย
6. สรุปผลการวิเคราะห์ อภิปราย และเสนอแนะ

บทที่ 4

การวิเคราะห์การเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษ

ในบทนี้ ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์เป็น 4 หัวข้อ คือ

1. การเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย
2. การเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของเด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย
3. การเปรียบเทียบการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยกับเด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย
4. การเลือกใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ และอักขรวิธีในการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย และเด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย

ผลการวิเคราะห์ทั้ง 4 หัวข้อนี้ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

การเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย

การวิเคราะห์ลักษณะการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย พบว่า มี 2 ลักษณะ ได้แก่

1. ลักษณะการเขียนสะกดคำที่รูปแปรมีความสัมพันธ์กับรูปศัพท์ภาษาอังกฤษ
  2. ลักษณะการเขียนสะกดคำที่รูปแปรไม่มีความสัมพันธ์กับรูปศัพท์ภาษาอังกฤษ
1. ลักษณะการเขียนสะกดคำที่รูปแปรมีความสัมพันธ์กับรูปศัพท์ภาษาอังกฤษ

ผลการวิจัยพบว่า เด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย เขียนคำศัพท์ทั้งสิ้น 281 คำ เป็นคำที่สะกดถูกต้อง 141 คำ เป็นคำที่รูปแปรมีความสัมพันธ์กับรูปศัพท์ภาษาอังกฤษ 52

คำ เป็นคำที่รูปแปรไม่มีความสัมพันธ์กับรูปศัพท์ภาษาอังกฤษ 74 คำ คำที่ไม่สามารถนำมาวิเคราะห์เรื่องการสะกดคำได้ เนื่องจากเป็นข้อผิดพลาดในเรื่องอื่นๆ จำนวน 14 คำ¹

คำที่รูปแปรมีความสัมพันธ์กับรูปศัพท์ภาษาอังกฤษ หมายถึง คำที่เมื่อสะกดแล้ว สามารถบอกได้ว่าเป็นคำศัพท์อะไร โดยจะมีเค้าโครงรูปศัพท์ภาษาอังกฤษที่ถูกต้องบางส่วน ซึ่งจะช่วยให้สามารถเดาได้ว่าคำศัพท์คำนั้นคือคำว่าอะไร

จากการวิเคราะห์คำที่รูปแปรมีความสัมพันธ์กับรูปศัพท์ภาษาอังกฤษ 52 คำ พบว่าคำแต่ละคำที่เด็กเขียนอาจมีรูปแปรตั้งแต่ 1-9 รูป ส่วนลักษณะการสะกดผิดของรูปแปรที่มีความสัมพันธ์กับรูปศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กกลุ่มนี้ แบ่งได้เป็น 9 ประเภท ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 การเพิ่มอักษร

การเพิ่มอักษร หมายถึง การเพิ่มตัวอักษรเข้าไปในพยางค์ โดยอาจจะเพิ่มในตำแหน่งพยัญชนะต้น สระ หรือพยัญชนะท้ายก็ได้ ผลการศึกษาพบว่า เด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยมีการเพิ่มอักษรในตำแหน่งสระและพยัญชนะท้าย แต่ไม่เพิ่มในตำแหน่งพยัญชนะต้น ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ก. ตำแหน่งสระ

คำศัพท์	รูปแปร	ลักษณะการเพิ่มอักษร
sand	sain	เพิ่ม i
England	Eing	เพิ่ม i

ข. ตำแหน่งพยัญชนะท้าย

คำศัพท์	รูปแปร	ลักษณะการเพิ่มอักษร
swim	svmic	เพิ่ม c
Phuket	humket	เพิ่ม m

¹ คำเหล่านี้ไม่สามารถนำมาวิเคราะห์เรื่องการสะกดคำได้ เนื่องจากเป็นข้อผิดพลาดในเรื่องการเลือกใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ และอักษรวิธี โดยผู้วิจัยแสดงผลการวิเคราะห์คำเหล่านี้ไว้ในคอนทนต์ของบทที่ 4

คำศัพท์	รูปแปร	ลักษณะการเพิ่มอักษร
Phuket	Phumket	เพิ่ม m
beach	becrh	เพิ่ม r
America	ARMCMA	เพิ่ม R
Don Muang	Don Munrg	เพิ่ม r

ในการเพิ่มอักษร พบว่า ในตำแหน่งสระมีการเพิ่มแต่อักษร i ไม่พบการเพิ่มสระตัวอื่น โดยเด็กกลุ่มนี้เพิ่มอักษรในตำแหน่งหลังสระตัวแรกที่มีอยู่เดิม ส่วนการเพิ่มอักษรในตำแหน่งพยัญชนะท้าย พบว่า เด็กใช้อักษรเพียง 2 ตัวในการเพิ่มอักษร คือ อักษร m, c และ r

1.2 การลดอักษร

การลดอักษร หมายถึง การลดตัวอักษรในพยางค์ โดยอาจจะลดอักษรที่อยู่ในตำแหน่งพยัญชนะต้น สระ หรือพยัญชนะท้ายก็ได้ จากการวิเคราะห์ ผู้วิจัยพบว่า เด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยมีการลดอักษรในทั้ง 3 ตำแหน่ง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ก. ตำแหน่งพยัญชนะต้น

คำศัพท์	รูปแปร	ลักษณะการลดอักษร
school	chool	ลด s
Phuket	humket	ลด P
SHERIFF	SHEIFF	ลด R
fruit	fuie	ลด r

ข. ตำแหน่งสระ

คำศัพท์	รูปแปร	ลักษณะการลดอักษร
SHERIFF	SHERFE	ลด I
finish	FINSH	ลด I
the	th	ลด e
American	ARMCMA	ลด e และ i
Chiangmai	CHANGMAI	ลด I
beach	becrh	ลด a

คำศัพท์	รูปแปร	ลักษณะการลดอักษร
America	ARMCMA	ลด E
Don Muang	Don Munrg	ลด a

ก. ตำแหน่งพยัญชนะท้าย

คำศัพท์	รูปแปร	ลักษณะการลดอักษร
five	fic	ลด v
sand	sain	ลด d
already	a ready	ลด l
dish	dik	ลด s
Oh	O	ลด h
want	wad	ลด n

ในการลดอักษร พบว่า ในตำแหน่งพยัญชนะต้น มีการลดอักษร 3 ตัว คือ s, p และ r โดยลดอักษร r จำนวน 2 ครั้ง อักษร s และ p อักษรละ 1 ครั้ง ในตำแหน่งสระมีการลดอักษร i, e และ a โดยลดอักษร i มากกว่าสระตัวอื่นๆ ส่วนตำแหน่งพยัญชนะท้าย มีการลดอักษร 6 ตัว คือ v, d, l, s, h และ n

ตำแหน่งของการลดอักษร พบว่า ในตำแหน่งพยัญชนะต้น มีทั้งลดพยัญชนะต้นตัวที่ 1 และพยัญชนะต้นตัวที่ 2 โดยลดพยัญชนะต้นตัวที่ 1 มากกว่า ส่วนตำแหน่งพยัญชนะท้าย มีทั้งลดพยัญชนะท้ายตัวที่ 1 และพยัญชนะท้ายตัวที่ 2 โดยลดพยัญชนะท้ายตัวที่ 1 มากกว่า เช่นกัน

1.3 การแปรรูป

การแปรรูป หมายถึง การเปลี่ยนเป็นอักษรตัวอื่น โดยอักษรที่เปลี่ยนนั้นมีรูปคล้ายคลึงกับอักษรตัวเดิม ผู้วิจัยพบว่า เด็กกลุ่มนี้มีการแปรรูปทั้งพยัญชนะและสระ ตัวอย่างเช่น

ก. การแปรรูปพยัญชนะ

คำศัพท์	รูปแปร	ลักษณะการแปรรูป
swim	svimc	แปรรูป w เป็น v
book	Rook	แปรรูป b เป็น R

คำศัพท์	รูปแปร	ลักษณะการแปรรูป
beach	beacb	แปรรูป h เป็น b
SHERIFF	SHERFE	แปรรูป F เป็น E
dish	dik	แปรรูป h เป็น k
Taxi	Tayi	แปรรูป x เป็น y
America	ARMCMA	แปรรูป N เป็น M

ข. การแปรรูปสระ

คำศัพท์	รูปแปร	ลักษณะการแปรรูป
five	fic	แปรรูป e เป็น c
you	yoy	แปรรูป u เป็น y

การแปรรูป สามารถแบ่งได้เป็น 2 แบบ คือ

(1) การใช้อักษรที่มีส่วนประกอบคล้ายคลึงกันแทนที่กัน การแปรรูปลักษณะนี้มักเกิดจากการเลือกใช้อักษรที่มีจุดหรือเส้นในการสร้างอักษรใกล้เคียงกัน มาแทนที่กัน จากตัวอย่างข้างต้น ได้แก่อักษรต่อไปนี้

w → v   F → E   x → y

(2) การใช้อักษรที่มีรูปร่างคล้ายคลึงกันแทนที่กัน การแปรรูปลักษณะนี้มักเกิดจากการเลือกใช้อักษรที่มีรูปร่างหรือโครงอักษรใกล้เคียงกัน มาแทนที่กัน จากตัวอย่างข้างต้น ได้แก่อักษรต่อไปนี้

h → b   h → k   e → c
b (B) → R   u → y

ในการแปรรูปพยางค์ พบการแปรรูปของอักษร h มากกว่าอักษรตัวอื่น

1.4 การแปรเสียง

การแปรเสียง หมายถึง การเปลี่ยนเป็นอักษรตัวอื่น โดยอักษรที่เปลี่ยนนั้นมีเสียงคล้ายคลึงกับอักษรตัวเดิม จากการวิจัยพบว่า เด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยมีการแปรเสียงพยัญชนะ แต่ไม่แปรเสียงสระ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

การแปรเสียงพยัญชนะ

คำศัพท์	รูปแปร	ลักษณะการแปรเสียง
six	fix	แปรเสียง s เป็น f เสียง s และ f เป็นเสียงที่มีลักษณะการออกเสียงเหมือนกัน คือเป็นเสียงเสียดแทรก (fricative)
TAXI	TASI	แปรเสียง X เป็น S เสียง x และ s เป็นเสียงที่มีลักษณะการออกเสียงเหมือนกัน คือเป็นเสียงเสียดแทรก (fricative)
want	wad	แปรเสียง t เป็น d เสียง x และ s เป็นเสียงที่มีลักษณะการออกเสียงเหมือนกัน คือเป็นเสียงหยุด (stop)

ในการแปรเสียง พบการแปรเสียงของเสียงเสียดแทรกและเสียงหยุด โดยมีการแปรของเสียงเสียดแทรกมากกว่า

1.5 การเปลี่ยนอักษรตามอักษรข้างเคียง

การเปลี่ยนอักษรตามอักษรข้างเคียง หมายถึง การเปลี่ยนตัวอักษรในพยางค์เป็นอักษรตัวที่อยู่ติดกัน หรือเป็นอักษรที่อยู่ในพยางค์ถัดไป ผู้วิจัยพบว่า เด็กกลุ่มนี้จะมีการเปลี่ยนอักษรตามอักษรข้างเคียงทั้งที่เป็นพยัญชนะและสระ ตัวอย่างเช่น

ก. การเปลี่ยนพยัญชนะ

คำศัพท์	รูปแปร	ลักษณะการเปลี่ยน
banana	baba	เปลี่ยน n เป็น b

ข. การเปลี่ยนสระ

คำศัพท์	รูปแปร	ลักษณะการเปลี่ยน
street	STRRET	เปลี่ยน e เป็น R

ในการเปลี่ยนอักษรตามอักษรข้างเคียง พบว่า มีทั้งการเปลี่ยนอักษรที่เกิดจากอิทธิพลของอักษรในคนละพยางค์กันและในพยางค์เดียวกัน โดย baba เกิดจากการได้รับอิทธิพลจากอักษร b ซึ่งอยู่คนละพยางค์กัน ส่วน STRRET เกิดจากการได้รับอิทธิพลจากอักษร R ซึ่งอยู่ในพยางค์เดียวกัน นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังพบว่า การเปลี่ยนอักษรในลักษณะนี้ของเด็กกลุ่มนี้ เกิดจากการได้รับอิทธิพลจากอักษรที่อยู่ด้านหน้า ไม่พบการได้รับอิทธิพลจากอักษรที่อยู่ด้านหลัง

1.6 การเปลี่ยนเป็นอักษรอื่นที่ไม่ได้เกิดจากอิทธิพลใดๆ

การเปลี่ยนเป็นอักษรอื่นที่ไม่ได้เกิดจากอิทธิพลใดๆ หมายถึง การเปลี่ยนตัวอักษรในพยางค์เป็นอักษรตัวอื่น ซึ่งเป็นตัวอักษรที่ไม่ได้เกิดจากอิทธิพลทางด้านรูป เสียง และอักษรข้างเคียง อย่างในข้อ 1.3 – 1.5 จากการศึกษาพบว่า เด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยจะมีการเปลี่ยนอักษรในลักษณะนี้ ทั้งที่เป็นพยัญชนะและสระ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ก. การเปลี่ยนพยัญชนะ

คำศัพท์	รูปแปร	ลักษณะการเปลี่ยน
boy	boe	เปลี่ยน y เป็น e
by	Ty	เปลี่ยน b เป็น T

คำศัพท์	รูปแปร	ลักษณะการเปลี่ยน
Bus	Buc	เปลี่ยน s เป็น c
DIRECTOR	DIRECTOe	เปลี่ยน R เป็น e
stop	ston	เปลี่ยน p เป็น n
BUS	SUS	เปลี่ยน B เป็น S
fruit	fuie	เปลี่ยน t เป็น e
like	live	เปลี่ยน k เป็น v

ข. การเปลี่ยนสระ

คำศัพท์	รูปแปร	ลักษณะการเปลี่ยน
sun	san	เปลี่ยน u เป็น a
the	tha	เปลี่ยน e เป็น a
what	Whot	เปลี่ยน a เป็น o
mother	Math	เปลี่ยน o เป็น a

ในการเปลี่ยนเป็นอักษรอื่นที่ไม่ได้เกิดจากอิทธิพลใดๆ พบว่า มีการเปลี่ยนอักษรทั้งในตำแหน่งพยัญชนะต้นและพยัญชนะท้าย โดยเปลี่ยนอักษรในตำแหน่งพยัญชนะท้ายมากที่สุด และเปลี่ยนเป็นอักษร e มากที่สุด ส่วนตำแหน่งสระ พบการเปลี่ยนอักษร a, e, o และ u เป็นอักษรอื่นหรือเป็นสระตัวอื่น แต่ไม่พบการเปลี่ยนของอักษร i

1.7 การสลับอักษร

การสลับอักษร หมายถึง การสลับที่กันของตัวอักษร โดยอาจจะสลับที่ในพยางค์เดียวกันหรือต่างพยางค์กันก็ได้ และจะเกิดในตำแหน่งพยัญชนะต้น สระ หรือพยัญชนะท้ายก็ได้ ผลการวิเคราะห์พบว่า เด็กกลุ่มนี้มีการสลับอักษรทั้งในคำพยางค์เดียวและในคำหลายพยางค์ ตัวอย่างเช่น

ก. การสลับอักษรในคำ 1 พยางค์

คำศัพท์	รูปแปร	ลักษณะการสลับ
school	cshool	สลับ s กับ c
light	lghit	สลับ i กับ gh

คำศัพท์	รูปแปร	ลักษณะการสลับ
hi	iH	สลับ h กับ i
no	on	สลับ n กับ o
two	tow	สลับ w กับ o

ข. การสลับอักษรในคำมากกว่า 1 พยางค์

คำศัพท์	รูปแปร	ลักษณะการสลับ
American	ARMCMA	สลับ A กับ M

การสลับอักษรสามารถจำแนกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

- (1) การสลับอักษรที่สามารถอ่านเป็นคำได้ คือ คำที่เมื่อมีการสลับอักษรแล้วสามารถอ่านออกเป็นคำได้ จากตัวอย่างข้างต้น ได้แก่คำ on และ tow
- (2) การสลับอักษรที่ไม่สามารถอ่านเป็นคำได้ คือ คำที่เมื่อมีการสลับอักษรแล้วไม่สามารถอ่านออกเป็นคำได้ จากตัวอย่างข้างต้น ได้แก่คำ iH, cshool, lghit และ ARMCMA

ในการสลับอักษร พบว่า มีทั้งการสลับที่ระหว่างสระกับพยัญชนะต้น และสระกับพยัญชนะท้าย ซึ่งพบการสลับที่ระหว่างสระกับพยัญชนะต้นมากกว่า

1.8 การลดพยางค์

การลดพยางค์ หมายถึง การลดพยางค์ในคำศัพท์ ทำให้จำนวนพยางค์แตกต่างจากศัพท์รูปที่ถูกต้อง ผู้วิจัยพบว่า เด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยมีการลดพยางค์ในคำ 2 – 3 พยางค์ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ก. การลดพยางค์ในคำ 2 พยางค์

คำศัพท์	รูปแปร	ลักษณะการลดพยางค์
mother	Math	ลด er ซึ่งเป็นส่วนหลังของพยางค์ ther
England	Eing	ลด land

ข. การลดพยางค์ในคำ 3 พยางค์

คำศัพท์	รูปแปร	ลักษณะการลดพยางค์
banana	baba	ลด na
Pattaya	Patya	ลด ta

ในการลดพยางค์ ผู้วิจัยพบว่า ไม่ว่าจะป็นคำ 2 พยางค์ หรือคำ 3 พยางค์ ก็พบแต่การลดพยางค์ที่ 2 เท่านั้น

1.9 การเทียบเสียง

การเทียบเสียง หมายถึง การสะกดคำศัพท์โดยเทียบกับคำอื่นที่มีเสียงใกล้เคียงกัน ลักษณะการเทียบเสียงของเด็กกลุ่มนี้แบ่งได้เป็น 2 ชนิด ได้แก่ การเทียบเสียงถูกต้องทั้งคำ และการเทียบเสียงถูกต้องบางส่วน เช่น

ก. การเทียบเสียงถูกต้องทั้งคำ

คำศัพท์	รูปแปร
goes	gos
house	Hows
view	veaw

ข. การเทียบเสียงถูกต้องบางส่วน

คำศัพท์	รูปแปร
airport	aport
newspaper	newpayple

ลักษณะการเทียบเสียง ตามคำอธิบายของ Bourassa and Treiman (2001) จัดเป็นข้อผิดพลาดทางเสียง เพราะเป็นการสะกดคำผิดที่เกิดจากใช้เสียงที่พ้องกัน

จากการวิเคราะห์ลักษณะการสะกดผิดทั้ง 9 ประเภทข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการสะกดผิดกับส่วนประกอบของพยางค์ ได้ดังต่อไปนี้

- 1) พยัญชนะต้น มีลักษณะการสะกดผิด 5 ประเภท ได้แก่
ลักษณะการสะกดผิด	ตำแหน่งในพยัญชนะต้น	ตัวอย่าง
(1) การลดอักษร	พยัญชนะต้นตัวที่ 1	chool, humket, SHEIFF
	พยัญชนะต้นตัวที่ 2	fuie
(2) การแปรรูป	พยัญชนะต้นตัวที่ 1	Rook, Tayi
	พยัญชนะต้นตัวที่ 2	svimc
(3) การแปรเสียง	พยัญชนะต้นตัวที่ 1	fix, TASI
(4) การเปลี่ยนอักษร ตามอักษรข้างเคียง	พยัญชนะต้นตัวที่ 1	baba
(5) การเปลี่ยนเป็นอักษรอื่น ที่ไม่ได้เกิดจากอิทธิพลใดๆ	พยัญชนะต้นตัวที่ 1	Ty, SUS
- 2) สระ มีลักษณะการสะกดผิด 6 ประเภท ได้แก่
ลักษณะการสะกดผิด	ตัวอย่าง
(1) การเพิ่มอักษร	sain, Eing
(2) การลดอักษร	SHERFE, FINSH, th, ARMCMA, CHANGMAI, becrh, Don Munrg
(3) การแปรรูป	fic, yoy
(4) การเปลี่ยนอักษร ตามอักษรข้างเคียง	STRRET
(5) การเปลี่ยนเป็นอักษรอื่น ที่ไม่ได้เกิดจากอิทธิพลใดๆ	san, tha, Whot, Math
(6) การเทียบเสียง	Hows, aport, newpayple
- 3) พยัญชนะท้าย มีลักษณะการสะกดผิด 5 ประเภท ได้แก่
ลักษณะการสะกดผิด	ตำแหน่งในพยัญชนะต้น	ตัวอย่าง
(1) การเพิ่มอักษร	พยัญชนะท้ายตัวที่ 1	svmic, humket, Phumket

(2) การลดอักษร	พยัญชนะท้ายตัวที่ 1	fic, a ready, dik, O, wad
	พยัญชนะท้ายตัวที่ 2	sain
(3) การแปรรูป	พยัญชนะท้ายตัวที่ 2	beacb, SHERFE, dik
(4) การแปรเสียง	พยัญชนะท้ายตัวที่ 2	wad
(5) การเปลี่ยนเป็นอักษรอื่น ที่ไม่ได้เกิดจากอิทธิพลใดๆ	พยัญชนะท้ายตัวที่ 1	boe, Buc, fuie, live, DIRECTOe, ston
(6) การเทียบเสียง	พยัญชนะท้ายตัวที่ 1	gos, Hows

สำหรับการสลับอักษรและการลดพยางค์ ซึ่งเป็นลักษณะการสะกดผิดที่ต้องเกิดร่วมกับส่วนประกอบของพยางค์ 2 ส่วน มีความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการสะกดผิดกับส่วนประกอบของพยางค์ดังนี้

1) การสลับอักษร มีความสัมพันธ์กับส่วนประกอบของพยางค์ดังนี้

- (1) การสลับพยัญชนะต้นตัวที่ 1 กับพยัญชนะต้นตัวที่ 2 ตัวอย่าง cshool
- (2) การสลับพยัญชนะต้นตัวที่ 1 กับสระ ตัวอย่าง iH และ on
- (3) การสลับพยัญชนะต้นตัวที่ 2 กับสระ ตัวอย่าง tow
- (4) การสลับสระกับพยัญชนะท้าย ตัวอย่าง lghit และ ARMCMA

2) การลดพยางค์ มีความสัมพันธ์กับส่วนประกอบของพยางค์ดังนี้

- (1) การลดพยัญชนะและสระ ในโครงสร้างพยางค์เปิด CV ตัวอย่าง baba และ Patya
- (2) การลดสระและพยัญชนะท้าย ในโครงสร้างพยางค์ปิด CVC ตัวอย่าง Math
- (3) การลดทั้งพยางค์ คือ การลดทั้งพยัญชนะต้น สระ และพยัญชนะท้าย ในโครงสร้าง

พยางค์ปิด CVC ตัวอย่าง Eing

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการสะกดผิดกับส่วนประกอบของพยางค์ มีลักษณะการสะกดผิด 3 ประเภท ที่ไม่ได้เกิดในทศวรรษประกอบของพยางค์ คือ การเพิ่มอักษร เกิดในสระและพยัญชนะท้าย การแปรเสียง เกิดในพยัญชนะต้นและพยัญชนะท้าย และการเปลี่ยนอักษรตามอักษรข้างเคียง เกิดในพยัญชนะต้นและสระ ผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตว่า สาเหตุที่การแปรเสียงไม่เกิดในตำแหน่งสระ เพราะเสียงสระมีความหลากหลายของเสียงน้อยกว่าเสียงพยัญชนะ รวมทั้งเสียงพยัญชนะบางเสียงมีความใกล้เคียงกันทำให้เกิดความเข้าใจผิดระหว่างเสียงได้ง่ายกว่าเสียงสระ

นอกจากนี้ ผู้วิจัยพบว่า คำหนึ่งคำที่เด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยสะกดผิด อาจมีลักษณะการสะกดผิดปรากฏรวมกันตั้งแต่ 2 ประเภทขึ้นไป ดังนี้

- 1) การลดพยางค์² + การเปลี่ยนอักษร มีจำนวน 2 คำ ได้แก่ คำว่า banana ซึ่งสะกดเป็น baba คำ mother สะกดเป็น Math
- 2) การลดอักษร + การแปรรูป มีจำนวน 3 คำ ได้แก่ คำว่า five ซึ่งสะกดเป็น fic คำ SHERIFF สะกดเป็น SHERFE คำ dish สะกดเป็น dik
- 3) การเพิ่มอักษร + การแปรรูป มีจำนวน 1 คำ ได้แก่ คำว่า swim สะกดเป็น svmic
- 4) การลดอักษร + การเพิ่มอักษร จำนวน 2 คำ ได้แก่ คำว่า sand ซึ่งสะกดเป็น sain คำ Phuket สะกดเป็น humket
- 5) การลดอักษร + การเปลี่ยนอักษร มีจำนวน 1 คำ ได้แก่ คำว่า fruit ซึ่งสะกดเป็น fuie คำ want สะกดเป็น wad
- 6) การลดอักษร + การแปรเสียง มีจำนวน 1 คำ ได้แก่ คำว่า want สะกดเป็น wad
- 7) การเปลี่ยนอักษร + การสลับอักษร จำนวน 1 คำ คือ Don Muang สะกดเป็น Don Munrg
- 8) การเพิ่มอักษร + การลดพยางค์ มีจำนวน 1 คำ ได้แก่ English สะกดเป็น Eing
- 9) การลดอักษร + การแปรรูป + การสลับอักษร มีจำนวน 1 คำ ได้แก่ American สะกดเป็น ARMCMMA
- 10) การเพิ่มอักษร + การลดอักษร + การสลับอักษร + การเปลี่ยนอักษร จำนวน 1 คำ คือ beach สะกดเป็น becrh

ผลการนับความถี่พบว่า คำที่รูปแปรมีความสัมพันธ์กับรูปศัพท์ภาษาอังกฤษ ที่สะกดโดยเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย มีจำนวน 52 คำ และมีจำนวน 7 คำที่เด็กมากกว่า 1 คน สะกดผิด ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

² เครื่องหมายบวก (+) หมายถึง ตามด้วย

ตารางที่ 4.1 คำที่เด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย มากกว่า 1 คน สะกดผิด

คำ	รูปแปร	จำนวนคนที่สะกดผิด
Bus	Buc	2
	SUS	
no	on	2
Phuket	humket	2
	Phumket	
SHERIFF	SHEIFF	2
	SHERFE	
Taxi	Tayi	3
	TASI	
the	th	2
	tha	
two	tow	3

2. ลักษณะการเขียนสะกดคำที่รูปแปรไม่มีความสัมพันธ์กับรูปศัพท์ภาษาอังกฤษ

คำที่รูปแปรไม่มีความสัมพันธ์กับรูปศัพท์ภาษาอังกฤษ หมายถึง คำที่ไม่มีเค้าของรูปศัพท์ภาษาอังกฤษ ไม่สามารถบอกหรือคาดเดาได้ว่าเป็นคำศัพท์อะไร ในการวิเคราะห์คำประเภทนี้ ผู้วิจัยจะวิเคราะห์โครงสร้างพยางค์ เพื่อสะท้อนให้เห็นความเข้าใจในโครงสร้างพยางค์ภาษาอังกฤษของเด็กกลุ่มนี้ ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญในการสะกดคำภาษาอังกฤษ

ในการวิเคราะห์โครงสร้างพยางค์ภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยใช้หลักเกณฑ์การจำแนกโครงสร้างพยางค์ของ Peter Roach (1998) ดังนี้

- 1) พยางค์เปิด ประกอบด้วย สระ หรือพยัญชนะต้นและสระได้แก่
  - (1) V เช่น awe, or
  - (2) CV เช่น saw, sore
  - (3) CCV เช่น store
  - (4) CCCV เช่น straw

2) พยางค์ปิด ประกอบด้วย สระและพยัญชนะท้าย หรือพยัญชนะต้น สระ และพยัญชนะท้าย ได้แก่

(1) VC เช่น it	(2) CVC เช่น sit	(3) CVCC เช่น cyst
(4) CVCCC เช่น waltz	(5) CCVC เช่น still	(6) CCVCC เช่น stink
(7) CCVCCC เช่น glimpse	(8) CCCVC เช่น split	(9) CCCVCC เช่น sprint

3) พยางค์ปิดที่มีการเติมวิภัติปัจจัย ได้แก่

(1) VCC เช่น arts	(2) CVCC เช่น courts	(3) CVCCC เช่น haunts
(4) CVCCCC เช่น waltzed	(5) CCVCC เช่น stalls	(6) CCVCCC เช่น stamps
(7) CCVCCCC เช่น glimpsed	(8) CCCVCC เช่น strolled	
(9) CCCVCCC เช่น sprints		

Peter Roach (1998: 68-73) ได้ให้ข้อสังเกตไว้ว่า อักษรภาษาอังกฤษทุกตัวสามารถใช้ในตำแหน่งพยัญชนะต้นตัวที่ 1 ได้ ส่วนพยัญชนะต้นตัวที่ 2 ที่ตามหลัง s ต้องเป็น c, p, t, k, m, n และ w เช่นคำว่า scan, spy, stem, skin, smell, sneakers สำหรับอักษรควบกล้ำจะมีอักษร l, r และ w ส่วนอักษรภาษาอังกฤษที่ไม่สามารถใช้ในตำแหน่งพยัญชนะท้ายได้ ได้แก่ j, q, u และ v

ผลการวิเคราะห์ พบว่า คำที่เด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยเขียน มีทั้งคำที่สะกดถูกต้องตามโครงสร้างพยางค์ และคำที่สะกดไม่ถูกต้องตามโครงสร้างพยางค์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 คำที่สะกดถูกต้องตามโครงสร้างพยางค์

ในการวิเคราะห์โครงสร้างพยางค์ ผู้วิจัยจะวิเคราะห์ความเป็นไปได้ในการประกอบกันของเสียง เช่น ie ผู้วิจัยวิเคราะห์เป็นสระตัวเดียว (ใช้สัญลักษณ์ V) เพราะสระ ie ในศัพท์ภาษาอังกฤษจะออกเป็นเสียงเดียว เช่นในคำว่า thief, achieve เป็นต้น

สำหรับการแบ่งจำนวนพยางค์ หรือการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ในการประกอบกันเป็นพยางค์ ผู้วิจัยใช้หลักเกณฑ์ของ Peter Roach (1998) ที่กล่าวไว้ว่า ทุกพยางค์จะต้องประกอบไปด้วยเสียงสระ 1 เสียง ผลการวิเคราะห์พบว่า คำที่สะกดถูกต้องตามโครงสร้างพยางค์มีจำนวน 69 คำ ดังต่อไปนี้

คำศัพท์	โครงสร้างพยางค์
ffdee	CCCV
ga	CV
gie	CV
miec	CVC
onice	1) on + ice VC + VC 2) o + nice V + CVC
taig	CVC
vontan	CVC + CVC
Mon	CVC
dedes	1) de + des CV + CVC 2) ded + es CVC + CV
Bacgk	CVCCC
Becwgl	CVCCCC
boeu	1) bo + eu CV + V 2) boe + u CV + V
cowoec	1) cow + oec CVC + VC 2) co + woec CV + CVC
Cowqkoll	1) cow + qkoll CVC + CCVC 2) co + wqkoll CV + CCCVC
Doauok	1) Do + au + ok CV + V + VC 2) Doa + u + ok CV + V + VC
Ecaq	1) E + caq V + CVC 2) Ec + aq VC + VC
EoNob	V + V + CVC
femdmg	CVCCCC
Goya	CV + CV
hosoay	1) ho + so + ay CV + CV + V 2) hos + o + ay CVC + V + V

คำศัพท์	โครงสร้างพยางค์
kolle	1) kol + le CVC + CV
	2) ko + lle CV + CCV
	3) koll + e CVC + V
Mcisce	1) Mcisce CCVCC
	2) Mci + sce CCV + CCV
Mobad	1) Mo + bad CV + CVC
	2) Mob + ad CVC + VC
Mocse	1) Moc + se CVC + CV
	2) Mo + cse CV + CCV
Modey	1) Mo + dey CV + CV
	2) Mod + ey CVC + V
Mohe	CV + CV
Mohey	1) Mo + hey CV + CV
	2) Moh + ey CVC + V
MonebMDisoR	1) Mon + eb + MDi + sor CVC + VC + CCV + CVC
	2) Mo + neb + MDis + or CV + CVC + CCVC + VC
	3) Mo + ne + bMDi + sor CV + CV + CCCV + CVC
	4) Mo + ne + bMDis + or CV + CV + CCCVC + CVC
Moyesdois	1) Mo + yes + do + is CV + CVC + CV + VC
	2) Moy + es + dois CVC + VC + CVC
	3) Moy + esd + ois CVC + VCC + VC

คำศัพท์	โครงสร้างพยางค์
Moyezsiody	1) Mo + yez + si + o + dy CV + CVC + CV + V + CV 2) Moy + ez + si + o + dy CVC + VC + CV + V + CV 2) Moy + ezs + i + o + dy CVC + VCC + V + V + CV
Noeako	1) No + ea + ko CV + V + CV 2) No + e + ak + o CV + V + VC + V 3) Noe + a + ko CV + V + CV
SceumlIlgbe	CCVCCCC + CV
SuEBGadyib	1) SuE + Bgad + yib CV + CCVC + CVC 2) SuEB + Gad + yib CVC + CVC + CVC 3) Su + EB + Gad + yib CV + VC + CVC + CVC 4) Su + EB + Ga + dyib CV + VC + CV + CCVC 5) Su + EBG + a + dyib CV + VCC + V + CCVC
toeve	1) toe + ve CV + CV 2) toev + e CVC + V 3) to + eve CV + VC
ualiamg	1) ua + liamg V + CVCC 2) u + a + liamg V + V + CVCC 3) u + al + iamg V + VC + VCC

คำศัพท์	โครงสร้างพยางค์
woodllkse	V + VC + CCCC
welwegEe	1) wel + we + gEe CVC + CV + CV 2) we + lweg + Ee CV + CCVC + V
Whoey	CCV + V
Whotoe	CCV + CV
hHA	CCV
PEECRS	CVCCC
whaya	CCV + CV
ahmeboeko	1) ah + me + boe + ko VC + CV + CV + CV 2) a + hmeb + oek + o V + CCVC + VC + V
aliu	1) a + liu V + CV 2) al + iu VC + V
fiou	CV
Aots	VCC
cad	CVC
co	CV
ilsm	VCCC
imac	1) i + mac V + CVC 2) im + ac VC + VC
imos	1) i + mos V + CVC 2) im + os VC + VC
imsc	VCCC
ismt	VCCC
milo	1) mi + lo CV + CV 2) mil + o CVC + V

คำศัพท์	โครงสร้างพยางค์
OA	V
os	CV
silmo	CVC + CV
simo	CV + CV
taio	1) ta + i + o CV + V + V 2) ta + io CV + V 3) tai + o CV + V
tams	CVCC
tilos	1) ti + los CV + CVC 2) til + os CVC + VC
thao	CV
thmil	CCVC
Wtos	CCVC
imoo	1) i + moo V + CV 2) im + oo VC + V
io	1) i + o V + V 2) io V
Par	CVC
tin's	CVCC
STarco	CCVC + CV

จากคำทั้ง 69 คำดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า คำที่เขียนโดยเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย มีทั้งแบบโครงสร้างพยางค์เปิดและโครงสร้างพยางค์ปิด โดยโครงสร้างพยางค์เปิดที่พบมี 4 โครงสร้าง ดังนี้

โครงสร้างพยางค์	ความถี่ (ครั้ง)
CV	76
V	48
CCV	9
CCCV	4

ผลการวิเคราะห์พบว่า เด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยมีการใช้โครงสร้างพยางค์เปิดแบบ CV มากที่สุด คือคิดเป็น 76 ครั้ง รองลงมาเป็นโครงสร้างแบบ V 48 ครั้ง โครงสร้างแบบ CCV 9 ครั้ง โครงสร้างแบบ CCCV 4 ครั้ง ซึ่งผู้วิจัยคิดว่าเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยเขียนโครงสร้างแบบ CV มากที่สุด เป็นเพราะเด็กกลุ่มนี้มีการเทียบโครงสร้างพยางค์เปิด CV ในภาษาอังกฤษ กับโครงสร้างพยางค์ภาษาไทยที่ประกอบด้วยพยัญชนะ 1 ตัว และสระ 1 ตัว เช่น ตา ขา อา นา มี ปี อี กา หู ดู เป็นต้น ส่วนโครงสร้างพยางค์เปิดแบบที่เด็กกลุ่มนี้ใช้มากที่สุดรองลงมาเป็นอันดับสอง คือโครงสร้างพยางค์ที่ประกอบด้วยสระเพียงอย่างเดียว อาจเป็นเพราะพยางค์ในภาษาอังกฤษจำนวนมากมีลักษณะแบบเปิด เช่น คำว่า orange, arrive, radio, electronic, over ส่วนโครงสร้างพยางค์แบบ CCV และแบบ CCCV มีการใช้น้อยรองลงมาตามลำดับ อาจเพราะโครงสร้างพยางค์ทั้ง 2 มีความซับซ้อนของพยัญชนะต้น และในภาษาไทยไม่มีโครงสร้างพยางค์แบบ CCCV

สำหรับพยางค์ปิด พบ 11 โครงสร้าง ดังนี้

โครงสร้างพยางค์	ความถี่ (ครั้ง)
CVC	49
VC	27
CCVC	10
VCC	5
CVCC	4
VCCC	3
CCCVC	2
CVCCC	2
CVCCCC	2
CCVCC	1
CCVCCCC	1

โครงสร้างพยางค์ปิดที่เด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยใช้มากที่สุด คือ CVC (49 ครั้ง) ซึ่งอาจเป็นเพราะเด็กกลุ่มนี้มีการเทียบโครงสร้างพยางค์ปิด CVC ในภาษาอังกฤษ กับโครงสร้างพยางค์ในภาษาไทยที่ประกอบด้วยพยัญชนะต้น 1 ตัว สระ 1 ตัว พยัญชนะท้าย 1 ตัว ซึ่งมีหลายคำ เช่น กิด ปัก อุด สุข รับ เป็นต้น ส่วนโครงสร้างพยางค์ปิดแบบที่

เด็กกลุ่มนี้ใช้มารองลงมาเป็นอันดับสอง คือ โครงสร้างพยางค์ VC (27 ครั้ง) เพราะคำในภาษาอังกฤษหลายคำจะมีโครงสร้างพยางค์แบบ VC เช่น คำว่า excuse, already, on, is, under เป็นต้น จึงอาจทำให้เด็กเลือกใช้พยางค์ปิด VC ในการสร้างคำภาษาอังกฤษ ส่วน โครงสร้างพยางค์อื่นที่ใช้น้อยรองลงมาตามลำดับ คือ CCVC, VCC, CVCC, VCCC, CCCVC, CVCCC, CVCCCC, CCVCC และ CCVCCCC อาจเพราะ โครงสร้างพยางค์เหล่านี้ มีความซับซ้อนของพยัญชนะต้นและพยัญชนะท้ายมากขึ้น ทำให้มีการใช้โครงสร้างพยางค์เหล่านี้ น้อยลงตามลำดับความซับซ้อน ส่วน โครงสร้างพยางค์ปิดที่ไม่พบในเด็กกลุ่มนี้ มีจำนวน 2 โครงสร้าง ได้แก่ CCVCCC และ CCCVCC

2.2 คำที่สะกดไม่ถูกต้องตามโครงสร้างพยางค์

คำที่สะกดไม่ถูกต้องตามโครงสร้างพยางค์ มี 5 คำ ดังต่อไปนี้

คำศัพท์	โครงสร้างพยางค์
aheoe	VCVV
cn	CC
eoQ	VVC
tnt	CCC
Wths	CCCC

ผลการวิเคราะห์คำที่สะกดไม่ถูกต้องตาม โครงสร้างพยางค์ พบว่าแต่ละพยางค์มีลักษณะสำคัญ 2 ประการ ดังนี้

(1) การใช้พยัญชนะเพียงอย่างเดียวในการสร้างพยางค์

โครงสร้างลักษณะนี้เกิดจากการนำพยัญชนะมาเรียงต่อกัน โดยไม่มีสระในพยางค์ พบจำนวน 3 ครั้ง ดังนี้

โครงสร้างพยางค์	ความถี่ (ครั้ง)
CC	1
CCC	1
CCCC	1

สาเหตุที่เด็กกลุ่มนี้มีการสร้างพยางค์จากพยัญชนะเพียงอย่างเดียว เพราะในภาษาไทย มีคำศัพท์บางคำที่รูปเขียนปรากฏแต่พยัญชนะ ไม่ปรากฏสระ เช่น ตก ทน สรรวม ชนกกมล พรหม กรกช วรรณ เป็นต้น

(2) การใช้สระมากกว่า 1 เสียง ในโครงสร้างพยางค์

ในโครงสร้างพยางค์ภาษาอังกฤษ จะมีการใช้สระเพียงเสียงเดียวเป็นแกนของโครงสร้างพยางค์ ซึ่งอาจเป็นสระเดี่ยวหรือสระประสมก็ได้ แต่เด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยมีการใช้สระมากกว่า 1 เสียงในการสร้างพยางค์ ซึ่งพบ 2 ครั้ง ดังนี้

โครงสร้างพยางค์	ความถี่ (ครั้ง)
VCVV	1
VVC	1

สาเหตุที่เด็กกลุ่มนี้มีการใช้สระมากกว่า 1 ตัว ในการสร้างพยางค์ อาจเพราะในภาษาไทย มีคำศัพท์บางคำที่รูปเขียนปรากฏสระมากกว่า 1 ตัว เช่น เขา เรือ เลี้ยว เป็นต้น เด็กกลุ่มนี้จึงอาจเทียบรูปเขียนในภาษาไทยกับรูปเขียนในภาษาอังกฤษเพื่อสร้างคำขึ้น

ผลการวิจัยข้างต้น แสดงให้เห็นว่า เด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย ส่วนมากมีการใช้โครงสร้างพยางค์ได้ตรงตามโครงสร้างพยางค์ภาษาอังกฤษ สะท้อนให้เห็นว่า แม้ว่าเด็กกลุ่มนี้จะมีปัญหาในการเขียนสะกดคำศัพท์ แต่ยังคงมีการใช้ระบบโครงสร้างพยางค์ภาษาอังกฤษและภาษาไทยช่วยในการสร้างคำ ซึ่งโครงสร้างพยางค์ที่ไม่ตรงตามโครงสร้างพยางค์ในภาษาอังกฤษ จะเกิดจากการนำลักษณะ โครงสร้างภาษาไทยที่ไม่มีในภาษาอังกฤษมาเทียบกัน ทำให้ได้โครงสร้างพยางค์ที่ไม่ถูกต้องตามภาษาอังกฤษ

3 คะแนนความถูกต้องในการเขียนสะกดคำ

ผู้วิจัยได้ศึกษาการให้คะแนนความถูกต้องในการเขียนสะกดคำของพุททชาติ โปธิบาล (2555) ซึ่งสามารถสะท้อนการสะกดผิดหรือถูกในคำศัพท์นั้นๆ ได้ โดยเกณฑ์การให้คะแนนของพุททชาติ โปธิบาล มีดังนี้

กลุ่ม A หมายถึง คำที่เขียนรูปคำได้ถูกต้องทุกส่วน มีค่าคะแนนเท่ากับ 2

กลุ่ม B หมายถึง คำที่เขียนรูปคำได้ถูกต้องบางส่วน แยกเป็น 3 กลุ่มย่อยได้แก่

กลุ่ม B1 หมายถึง คำที่เขียนรูปคำได้ถูกต้องบางส่วน แต่มีเสียงของคำถูกต้องทั้งหมด มีค่าคะแนนเท่ากับ 1.5

กลุ่ม B2 หมายถึง คำที่เขียนรูปคำได้ถูกต้องบางส่วน และส่วนที่ถูกมีมากกว่าครึ่งหนึ่งขององค์ประกอบทั้งหมด มีค่าคะแนนเท่ากับ 1

กลุ่ม B3 หมายถึง คำที่เขียนรูปคำได้ถูกต้องบางส่วน และส่วนที่ถูกมีน้อยกว่าครึ่งหนึ่งขององค์ประกอบทั้งหมด มีค่าคะแนนเท่ากับ 0.5

กลุ่ม C หมายถึง คำที่เขียนรูปคำไม่ถูกต้องและรูปคำไม่มีความสัมพันธ์กับคำต้นแบบ มีค่าคะแนนเท่ากับ 0

กลุ่ม D หมายถึง การไม่เขียนรูปคำใดๆ เลย มีค่าคะแนนเท่ากับ 0

เนื่องจากงานวิจัยของพุททชาติ โปธิบาล (2555) เป็นการศึกษาความบกพร่องในการอ่านและการเขียนกับการสำเนียงรู้ระบบเสียงภาษาไทย ในขณะที่ผู้วิจัยศึกษาการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษ ซึ่งข้อมูลภาษาอังกฤษต่างจากภาษาไทย ผู้วิจัยจึงได้ปรับเกณฑ์ในการแบ่งกลุ่มรูปคำและเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

กลุ่ม A หมายถึง คำที่เขียนรูปคำได้ถูกต้องทุกส่วน มีค่าคะแนนเท่ากับ 2

กลุ่ม B หมายถึง คำที่เขียนรูปคำได้ถูกต้องบางส่วน แบ่งเป็น 3 กลุ่มย่อยได้แก่

กลุ่ม B1 มีค่าคะแนนเท่ากับ 1.5 หมายถึง คำที่เขียนรูปคำในกรณีใดกรณีหนึ่งต่อไปนี้

- คำที่เขียนรูปคำได้ถูกต้องมากกว่าครึ่งหนึ่งของโครงสร้างพยางค์ทั้งหมด
- การสลับอักษรในคำ 1 พยางค์ โดยมีจำนวนอักษรครบและสามารถอ่านเป็นคำได้
- การเทียบเสียงถูกต้องทั้งคำ

กลุ่ม B2 มีค่าคะแนนเท่ากับ 1 หมายถึง คำที่เขียนรูปคำในกรณีใดกรณีหนึ่งต่อไปนี้

- คำที่เขียนรูปคำได้ถูกต้องครึ่งหนึ่งของโครงสร้างพยางค์ทั้งหมด

- การสลับอักษรในคำ 1 พยางค์ โดยมีจำนวนอักษรไม่ครบและไม่สามารถอ่านเป็นคำได้

กลุ่ม B3 มีค่าคะแนนเท่ากับ 0.5 หมายถึง คำที่เขียนรูปคำต่อไปนี้

- คำที่เขียนรูปคำได้ถูกต้องน้อยกว่าครึ่งหนึ่งของ โครงสร้างพยางค์ทั้งหมด

กลุ่ม C หมายถึง คำที่เขียนรูปคำไม่ถูกต้องและรูปคำไม่มีความสัมพันธ์กับรูปศัพท์ภาษาอังกฤษ มีค่าคะแนนเท่ากับ 0

ต่อไปนี้ผู้วิจัยจะแสดงตัวอย่างการวิเคราะห์คะแนนความถูกต้อง โดยเริ่มจากแบ่งคำออกเป็นพยางค์ แล้ววิเคราะห์โครงสร้างของแต่ละพยางค์ กล่าวคือ วิเคราะห์ไปที่ตำแหน่ง เริ่มตั้งแต่ตำแหน่งพยัญชนะต้น สระ และพยัญชนะท้าย

(1) กลุ่ม A ค่าคะแนนเท่ากับ 2 คือ คำที่เขียนรูปคำได้ถูกต้องทุกส่วน เช่น คำว่า bus

		C	V	C
รูปศัพท์ภาษาอังกฤษ	bus	b	u	s
รูปแปล	bus	b	u	s

คำว่า bus สอดคล้องทั้งพยัญชนะต้น สระ และพยัญชนะท้าย คิดเป็น 2 คะแนน จึงจัดอยู่ในกลุ่ม A

(2) กลุ่ม B1 ค่าคะแนนเท่ากับ 1.5

กรณีที่ 1 คำที่เขียนรูปคำได้ถูกต้องมากกว่าครึ่งหนึ่งของ โครงสร้างพยางค์ทั้งหมด ตัวอย่างเช่น

กรณีที่ 1.1 คำว่า boe

		C	V	C
รูปศัพท์ภาษาอังกฤษ	boy	b	o	y
รูปแปล	boe	b	o	e

คำว่า boe สอดคล้องในส่วน of พยัญชนะท้ายเท่านั้น ในขณะที่ พยัญชนะต้นและสระถูกต้อง จึงได้คะแนนเท่ากับ 1.5 และจัดอยู่ในกลุ่ม B1

กรณีที่ 1.2 คำว่า tayi

		C	V	C	V
รูปศัพท์ภาษาอังกฤษ	taxi	t	a	x	i
รูปแปร	tayi	t	a	y	i

ผู้วิจัยแบ่งคำ tayi ออกเป็น 2 พยางค์ แล้วแยกวิเคราะห์โครงสร้างในแต่ละพยางค์ ซึ่งจะพบว่าในพยางค์แรก เด็กเขียนถูกต้องทั้งในตำแหน่งพยัญชนะต้นและสระ ส่วนพยางค์ที่ 2 เด็กเขียนพยัญชนะต้นผิด แต่เขียนสระถูกต้อง ดังนั้น คำว่า tayi จัดว่าเป็นคำที่มีส่วนที่สะกด ถูกต้องมากกว่าครึ่งของโครงสร้างพยางค์ทั้งหมด ดังนั้น จึงจัดอยู่ในกลุ่ม B1 ซึ่งมีค่า คะแนนเท่ากับ 1.5

กรณีที่ 2 การสลับอักษรในคำ 1 พยางค์ โดยมีจำนวนอักษรครบและสามารถอ่านเป็นคำได้ เช่น คำว่า on

		C	V
รูปศัพท์ภาษาอังกฤษ	no	n	o
รูปแปร	on	o	n

คำว่า on มีการสลับพยัญชนะกับสระ เมื่อสลับจาก no เป็น on แล้ว ยังอ่านได้เป็นคำ จึงได้ 1.5 คะแนน และจัดอยู่ในกลุ่ม B1

กรณีที่ 3 การเทียบเสียงถูกต้องทั้งคำ เช่น คำว่า hows

		C	V	C
รูปศัพท์ภาษาอังกฤษ	house	h	ou	se
รูปแปร	hows	h	o	ws

คำว่า hows สามารถอ่านออกเสียงได้เช่นเดียวกับ house จึงได้ 1.5 คะแนน และจัดอยู่ในกลุ่ม B1

- (3) กลุ่ม B2 ค่าคะแนนเท่ากับ 1
 กรณีที่ 1 คำที่เขียนรูปคำได้ถูกต้องครั้งหนึ่งของโครงสร้างพยางค์ทั้งหมด เช่น
 คำว่า tha

		C	V
รูปศัพท์ภาษาอังกฤษ	the	th	e
รูปแปร	tha	th	a

โครงสร้างของคำว่า tha ประกอบด้วยพยัญชนะต้นและสระ ส่วนที่สะกดผิดคือสระ คือสะกดเป็น a ดังนั้น จึงถือว่าผิดแค่ครั้งเดียว และได้คะแนนเท่ากับ 1 คะแนน จัดอยู่ในกลุ่ม B2

กรณีที่ 2 การสลับอักษรในคำ 1 พยางค์ โดยมีจำนวนอักษรไม่ครบและไม่สามารถอ่านเป็นคำได้ เช่น คำว่า lghit

		C	V	C
รูปศัพท์ภาษาอังกฤษ	light	l	i	ght
รูปแปร	lghit	lgh	i	t

คำว่า lghit มีการสลับพยัญชนะ 1 กับพยัญชนะท้าย ght เมื่อสลับจาก light เป็น lghit แล้ว ไม่สามารถอ่านได้เป็นคำ จึงได้ 1 คะแนน และจัดอยู่ในกลุ่ม B2

- (4) กลุ่ม B3 ค่าคะแนนเท่ากับ 0.5 คือ คำที่เขียนรูปคำได้ถูกต้องน้อยกว่าครั้งหนึ่งของโครงสร้างพยางค์ทั้งหมด เช่น คำว่า Math

		C	V	C	V	C
รูปศัพท์ภาษาอังกฤษ	mother	m	o	th	e	r
รูปแปร	Math	M	a	th		

คำว่า Math ซึ่งถือว่าเป็นคำ 2 พยางค์ ในที่นี้สะกดถูกต้องเพียงแค่ในส่วนพยัญชนะต้นของพยางค์ที่ 1 และ 2 เท่านั้น จึงถือว่าเขียนได้ถูกต้องน้อยกว่าครั้งหนึ่งของโครงสร้างพยางค์ทั้งหมด คิดเป็น 0.5 คะแนน และอยู่ในกลุ่ม B3

- (5) กลุ่ม C ค่าคะแนนเท่ากับ 0 คือ คำที่เขียนรูปคำไม่ถูกต้องและรูปคำไม่มีความสัมพันธ์กับรูปศัพท์ภาษาอังกฤษ เช่น คำว่า taio

		C	V
รูปคำ	taio	t	aio

คำว่า taio เป็นคำไม่มีความสัมพันธ์กับรูปศัพท์ภาษาอังกฤษ กล่าวคือ ไม่รู้ว่า เป็นคำอะไร เป็นคำที่ไม่มีความหมาย

ในแต่ละตำแหน่งอาจวิเคราะห์ตามองค์ประกอบย่อยได้อีก เช่น ในกรณีที่ยกมานี้มีพยัญชนะต้น สระ หรือพยัญชนะท้าย 2 ตัว ซึ่งจะมีค่าอยู่จำนวนหนึ่งจัดอยู่ในกรณีแบบนี้ ทำให้วิเคราะห์คะแนนได้ค่อนข้างยาก เพราะผิดแค่องค์ประกอบย่อยในพยางค์ และบางพยางค์มีโครงสร้างเป็นเลขคี่ เช่น CVC ทำให้เกิดปัญหาสำหรับคะแนนกลุ่มรูปคำ B2 หรือกลุ่มรูปคำที่โครงสร้างพยางค์ถูกต้องครึ่งหนึ่งของ โครงสร้างพยางค์ทั้งหมด ดังนั้น เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวและเพื่อให้เกณฑ์การให้คะแนนครอบคลุมลักษณะการสะกดผิดและกลุ่มรูปคำ ผู้วิจัยจึงมีการให้คะแนนแต่ละองค์ประกอบย่อยในโครงสร้างพยางค์ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(6)		C	V	C
รูปศัพท์ภาษาอังกฤษ	sand	s	a	nd
รูปแปร	sain	s	ai	n

จากตัวอย่าง จะเห็นได้ว่า เด็กเขียนพยัญชนะต้นถูกต้อง เขียนสระถูกต้องครึ่งหนึ่ง และเขียนพยัญชนะท้ายถูกต้องครึ่งหนึ่ง รวมกันถือว่าเขียนรูปคำได้ถูกต้องมากกว่าครึ่งหนึ่งของโครงสร้างพยางค์ทั้งหมด ดังนั้น จึงอยู่ในกลุ่ม B1 มีค่าคะแนนเท่ากับ 1.5

แต่ละส่วนภายในพยางค์ ผู้วิจัยจะกำหนดให้มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน และหากว่าภายในพยางค์มีการลักษณะสะกดผิดที่มีความใกล้เคียงกับอักษรต้นแบบ หรือพยางค์ต้นแบบที่ถูกต้อง ผู้วิจัยจะให้คะแนน โครงสร้างภายในส่วนนั้นครึ่งคะแนน ซึ่งลักษณะการสะกดผิดที่ผู้วิจัยกำหนดให้มีความใกล้เคียงกับอักษรหรือพยางค์ต้นแบบ ได้แก่ การลดอักษรและการแปรรูป

		C	V	C	
(7)	รูปศัพท์ภาษาอังกฤษ	swim	sw	i	m
	รูปแปร	svimc	sv	i	mc

คำว่า svimc เด็กเขียนพยัญชนะต้นถูกครึ่งหนึ่ง คือเขียนพยัญชนะต้นตัวแรกถูกต้อง เขียนสระถูกต้องทั้งหมด และเขียนพยัญชนะท้ายถูกครึ่งหนึ่ง คือเขียน m ถูกต้อง รวมกันถือว่าเขียนรูปคำได้ถูกต้องมากกว่าครึ่งหนึ่งของโครงสร้างพยางค์ทั้งหมด ดังนั้น จึงอยู่ในกลุ่ม B1 มีค่าคะแนนเท่ากับ 1.5

		CVC	CV	CVC
(8)	รูปศัพท์ภาษาอังกฤษ	newspaper	n e w s p a p e r	
	รูปแปร	newpape	n e w p a p l e	

คำว่า newpape ซึ่งถือว่าเป็นคำ 3 พยางค์ ในที่นี้พยางค์ที่ 1 สะกดผิดเพียงแคในส่วนพยัญชนะท้าย พยางค์ที่ 2 สะกดถูกต้องทั้งพยางค์ ส่วนพยางค์ที่ 3 สะกดผิดพยัญชนะต้นและพยัญชนะท้าย เมื่อคิดคะแนนความถูกต้องในองค์ประกอบย่อยแล้ว จัดว่ามีการเขียนรูปคำได้ถูกต้องมากกว่าครึ่งหนึ่งของโครงสร้างพยางค์ ดังนั้น จึงอยู่ในกลุ่ม B1 มีค่าคะแนนเท่ากับ 1.5

		C	V	C	
(9)	รูปศัพท์ภาษาอังกฤษ	fruit	fr	ui	t
	รูปแปร	fuie	f	ui	e

คำว่า fuie เด็กเขียนพยัญชนะต้นถูกครึ่งหนึ่ง คือเขียนพยัญชนะต้นตัวแรกถูกต้อง เขียนสระถูกต้องทั้งหมด และเขียนพยัญชนะท้ายผิด รวมกันถือว่าเขียนรูปคำได้ถูกต้องครึ่งหนึ่งของโครงสร้างพยางค์ทั้งหมด ดังนั้น จึงอยู่ในกลุ่ม B2 มีค่าคะแนนเท่ากับ 1

(10)			C	V	C
รูปศัพท์ภาษาอังกฤษ	beach	b	ea	ch	
รูปแปร	becrh	b	e	crh	

คำว่า becrh เด็กเขียนพยัญชนะต้นถูกต้อง เขียนสระถูกต้องหนึ่ง ตัวที่ถูกต้องคือ e และเขียนพยัญชนะท้าย r เกินมา 1 ตัว โดยที่พยัญชนะท้ายตัวที่ถูกต้องคือ c และ h ยังอยู่ เมื่อพิจารณารวมกัน จึงถือว่าเขียนรูปคำได้ถูกต้อง ครั้งหนึ่งของ โครงสร้างพยางค์ทั้งหมด ดังนั้นจึงอยู่ในกลุ่ม B2 ค่าคะแนนเท่ากับ 1

ผลการวิเคราะห์คะแนนการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยมีดังต่อไปนี้

เด็กคนที่ 1 มีรูปแบบการเขียนสะกดคำศัพท์และค่าคะแนนความถูกต้องของรูปแบบ ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.2 รูปแบบการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษและค่าคะแนนความถูกต้องของเด็กคนที่ 1³

คำ	รูปแบบ A	รูปแบบ B1	รูปแบบ B2	รูปแบบ B3	รูปแบบ C	คะแนนความถูกต้อง
a	a					2
an	an					2
banana				baba		0.5
boy		Boe				1.5
boy	Boy					2
BUS	BUS					2
by			Ty			1

³ ผู้วิจัยนำวิธีการนำเสนอข้อมูลในตารางมาจาก ประจักษ์ตร เลี้ยงรักษา (2555)

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

คำ	รูปแบบ A	รูปแบบ B1	รูปแบบ B2	รูปแบบ B3	รูปแบบ C	คะแนน ความถูกต้อง
car	car					2
COWBOY	COWBOY					2
dog	dog					2
ELLIE	ELLIE					2
five		fic				1.5
four	four					2
go	go					2
house		Hows				1.5
I	I					2
me	me					2
mom	mom					2
MRS.KANE	MRS.KANE					2
no		on				1.5
ok	Ok					2
one	one					2
sand		sain				1.5
school		chool				1.5
school		cshool				1.5
SHERIFF	SHERIFF					2
six		fix				1.5
sun		san				1.5
swim		svmic				1.5
TAXI	TAXI					2
the			tha			1
to	to					2
two		tow				1.5
two	two					2
you		yoy				1.5
you	you					2

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

คำ	รูปแบบ A	รูปแบบ B1	รูปแบบ B2	รูปแบบ B3	รูปแบบ C	คะแนน ความถูกต้อง
					ffdee	0
					ga	0
					gie	0
					miec	0
					onice	0
					taig	0
					vontan	0
รวม	21	12	2	1	7	62.5
คิดเป็นร้อยละ						72.67

ตารางข้างต้น แสดงว่า เด็กคนที่ 1 เขียนคำศัพท์ทั้งสิ้น 43 คำ แยกเป็นรูปแบบ A 21 คำ รูปแบบ B1 11 คำ รูปแบบ B2 3 คำ รูปแบบ B3 1 คำ และรูปแบบ C 7 คำ ได้คะแนนความถูกต้องของการเขียนสะกด 62.5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 72.67

เด็กคนที่ 2 มีรูปแบบการเขียนสะกดคำศัพท์และค่าคะแนนความถูกต้องของรูปแบบ ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.3 รูปแบบการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษและค่าคะแนนความถูกต้องของเด็กคนที่ 2

คำ	รูปแบบ A	รูปแบบ B1	รูปแบบ B2	รูปแบบ B3	รูปแบบ C	คะแนน ความถูกต้อง
book		Rook				1.5
book	Book					2
Bus		Buc				1.5
COWBOY	COWBOY					2
DIRECTOR		DIRECTOe				1.5
do	Do					2
go	go					2

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

คำ	รูปแบบ A	รูปแบบ B1	รูปแบบ B2	รูปแบบ B3	รูปแบบ C	คะแนน ความถูกต้อง
goes		gos				1.5
I	I					2
is	is					2
MRS. KANE	MRS. KANE					2
no		on				1.5
SHERIFF	SHERIFF					2
stop		ston				1.5
TAXI	TAXI					2
TAXI		TAYI				1.5
to	to					2
view		veaw				1.5
you	you					2
dedes					dedes	0
Mon					Mon	0
รวม	11	8	0	0	2	34.5
คิดเป็นร้อยละ						82.14

ตารางข้างต้น แสดงว่า เด็กคนที่ 2 เขียนคำศัพท์ทั้งสิ้น 21 คำ แยกเป็นรูปแบบ A 11 คำ รูปแบบ B1 8 คำ และรูปแบบ C 2 คำ ได้คะแนนความถูกต้องของการเขียนสะกด 34.5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 82.14

เด็กคนที่ 3 มีรูปแบบการเขียนสะกดคำศัพท์และค่าคะแนนความถูกต้องของรูปแบบ ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.4 รูปแบบการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษและค่าคะแนนความถูกต้องของเด็กคนที่ 3

คำ	รูปแบบ A	รูปแบบ B1	รูปแบบ B2	รูปแบบ B3	รูปแบบ C	คะแนน ความถูกต้อง
a	a					2
and	and					2
beach		beacb				1.5
boy	boy					2
BUS		SUS				1.5
cats	cats					2
COWBOY	COWBOY					2
day	Day					2
DIRECTOR	DIRECTOR					2
do	do					2
eats	Eats					2
ELLIE	ELLIE					2
family		Tamilg				1.5
go	Go					2
have	have					2
I	I					2
is	is					2
love	love					2
MRS.KANE	MRS KANE					2
oh	Oh					2
one	one					2
Phuket		humket				1.5
SHERIFF		SHEIFF				1.5
STOP	STOP					2
Taxi		Tayi				1.5

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

คำ	รูปแบบ A	รูปแบบ B1	รูปแบบ B2	รูปแบบ B3	รูปแบบ C	คะแนน ความถูกต้อง
TAXI		TASI				1.5
TAXI	TAXi					2
the	the					2
to	to					2
what		Whot				1.5
you	you					2
zoo	zoo					2
					aheoe	0
					Bacgk	0
					Becwgl	0
					boeu	0
					cowoec	0
					Cowqkoll	0
					Doauok	0
					Ecaq	0
					EoNob	0
					femdmg	0
					Goya	0
					hosoay	0
					kolle	0
					Mcisce	0
					Mobad	0
					Mocse	0
					Modey	0
					Mohe	0
					Mohey	0

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

คำ	รูปแบบ A	รูปแบบ B1	รูปแบบ B2	รูปแบบ B3	รูปแบบ C	คะแนน ความถูกต้อง
					MonebMDisoR	0
					Moyesdois	0
					Moyezsiody	0
					Noeako	0
					SceumlIgbe	0
					SuEBGadyib	0
					toeve	0
					ualiamg	0
					uoodllkse	0
					welwegEe	0
					Whoey	0
					Whotoe	0
รวม	24	8	0	0	31	60
คิดเป็นร้อยละ						47.61

ตารางข้างต้น แสดงว่า เด็กคนที่ 3 เขียนคำศัพท์ทั้งสิ้น 63 คำ แยกเป็นรูปแบบ A 24 คำ รูปแบบ B1 8 คำ และรูปแบบ C 31 คำ ได้คะแนนความถูกต้องของการเขียนสะกด 60 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 47.61

เด็กคนที่ 4 มีรูปแบบการเขียนสะกดคำศัพท์และค่าคะแนนความถูกต้องของรูปแบบ ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.5 รูปแบบการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษและค่าคะแนนความถูกต้องของเด็กคนที่ 4

คำ	รูปแบบ A	รูปแบบ B1	รูปแบบ B2	รูปแบบ B3	รูปแบบ C	คะแนน ความถูกต้อง
a	a					2
boy	boy					2
bus/BUS	BUS					2
car	car					2
COWBOY	COWBOY					2
DIRECTOR	DIRECTOR					2
dog	Dog					2
ELLIE	ELLIE					2
I	I					2
mad	MAD					2
mom	Mom					2
MRS.KANE	MRS.KANE					2
no	No					2
Ok	Ok					2
one	one					2
SHERIFF	SHERIFF					2
SHERIFF		SHERFE				1.5
STOP	STOP					2
TAXI	TAXI					2
the	the					2
two		tow				1.5
two	two					2
you	you					2
					hHA	0
					PEECRS	0
					Whaya	0
รวม	21	2	0	0	3	45
คิดเป็นร้อยละ						86.53

จากตารางข้างต้น แสดงว่า เด็กคนที่ 4 เขียนคำศัพท์ทั้งสิ้น 26 คำ แยกเป็นรูปแบบ A 21 คำ รูปแบบ B1 2 คำ และรูปแบบ C 3 คำ ได้คะแนนความถูกต้องของการเขียนสะกด 45 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 86.53

เด็กคนที่ 5 มีรูปแบบการเขียนสะกดคำศัพท์และค่าคะแนนความถูกต้องของรูปแบบ ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.6 รูปแบบการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษและค่าคะแนนความถูกต้องของเด็กคนที่ 5

คำ	รูปแบบ A	รูปแบบ B1	รูปแบบ B2	รูปแบบ B3	รูปแบบ C	คะแนน ความถูกต้อง
a	a					2
a.m.	AM					2
already		a ready				1.5
and	and					2
at	at					2
beach	beach					2
because	because					2
boat	boat					2
book	book					2
box	box					2
BUS	bus					2
by	by					2
bye	bye					2
day	day					2
do	do					2
eat	eat					2
family	family					2
finish		FINSH				1.5
girl	girl					2
go	go					2

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

คำ	รูปแบบ A	รูปแบบ B1	รูปแบบ B2	รูปแบบ B3	รูปแบบ C	คะแนน ความถูกต้อง
goodbye	goodbye					2
half	half					2
have	have					2
hour	hour					2
how	how					2
I	I					2
in	in					2
it	it					2
jogging	jogging					2
late	late					2
minutes	minutes					2
mother	mother					2
newspaper		newpayple				1.5
no	no					2
noodles	noodles					2
Nut	Nut					2
oh	Oh					2
one	one					2
out	out					2
park	park					2
Phuket		Phumket				1.5
play	play					2
playing	playing					2
read	read					2
see	see					2
seller	Seller					2
sky	sky					2
sorry	sorry					2

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

คำ	รูปแบบ A	รูปแบบ B1	รูปแบบ B2	รูปแบบ B3	รูปแบบ C	คะแนน ความถูกต้อง
sun	sun					2
swim	swim					2
teacher	teacher					2
thank you	thank you					2
the	the					2
thirty	thirty					2
time	time					2
to	to					2
train	train					2
volleyball	volleyball					2
want	want					2
week	week					2
welcome	welcome					2
what	What					2
where	Where					2
yes	yes					2
you	you					2
รวม	61	4	0	0	0	128
คิดเป็นร้อยละ						98.46

จากตารางข้างต้น แสดงว่า เด็กคนที่ 5 เขียนคำศัพท์ทั้งสิ้น 65 คำ แยกเป็นรูปแบบ A 66 คำ และรูปแบบ B1 4 คำ ได้คะแนนความถูกต้องของการเขียนสะกด 128 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 98.46

เด็กคนที่ 6 มีรูปแบบการเขียนสะกดคำศัพท์และค่าคะแนนความถูกต้องของรูปแบบ ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.7 รูปแบบการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษและค่าคะแนนความถูกต้องของเด็กคนที่ 6

คำ	รูปแบบ A	รูปแบบ B1	รูปแบบ B2	รูปแบบ B3	รูปแบบ C	คะแนน ความถูกต้อง
and	and					2
dish			dik			1.5
fruit			fuie			1
I	I					2
milk	milk					2
mother				Math		0.5
my	my					2
one	one					2
rice	rice					2
son	son					2
TAXI	TAXI					2
two		Tow				1.5
					ahmeboeko	0
					aliu	0
					cn	0
					eoQ	0
					fiou	0
					tnt	0
รวม	8	2	1	1	6	20.5
คิดเป็นร้อยละ						56.94

ตารางข้างต้น แสดงว่า เด็กคนที่ 6 เขียนคำศัพท์ทั้งสิ้น 18 คำ แยกเป็นรูปแบบ A 8 คำ รูปแบบ B1 2 คำ รูปแบบ B2 1 คำ รูปแบบ B3 1 คำ และรูปแบบ C 6 คำ ได้คะแนนความถูกต้องของการเขียนสะกด 20.5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 56.94

เด็กคนที่ 7 มีรูปแบบการเขียนสะกดคำศัพท์และค่าคะแนนความถูกต้องของรูปแบบ ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.8 รูปแบบการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษและค่าคะแนนความถูกต้องของเด็กคนที่ 7

คำ	รูปแบบ A	รูปแบบ B1	รูปแบบ B2	รูปแบบ B3	รูปแบบ C	คะแนน ความถูกต้อง
a	a					2
BUS	BUS					2
DIRECTOR	DIRECTOR					2
ELLIE	ELLIE					2
I	I					2
is	Is					2
light			lghit			1
MRS. KANE	MRS KANE					2
STOP	STOP					2
TAXI	TAXI					2
the			th			1
you	you					2
					Aots	0
					cad	0
					co	0
					ilsm	0
					imac	0
					imos	0
					imsc	0
					ismt	0
					milo	0
					OA	0
					os	0
					silmo	0
					simo	0
					taio	0
					tams	0
					thao	0

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

คำ	รูปแบบ A	รูปแบบ B1	รูปแบบ B2	รูปแบบ B3	รูปแบบ C	คะแนน ความถูกต้อง
					tilos	0
					Wths	0
					Wtos	0
รวม	10	0	2	0	19	22
คิดเป็นร้อยละ						34.37

ตารางข้างต้น แสดงว่า เด็กคนที่ 7 เขียนคำศัพท์ทั้งสิ้น 32 คำ แยกเป็นรูปแบบ A 10 คำ รูปแบบ B1 0 คำ รูปแบบ B2 2 คำ และรูปแบบ C 19 คำ ได้คะแนนความถูกต้องของการเขียนสะกด 22 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 34.37

เด็กคนที่ 8 มีรูปแบบการเขียนสะกดคำศัพท์และค่าคะแนนความถูกต้องของรูปแบบ ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.9 รูปแบบการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษและค่าคะแนนความถูกต้องของเด็กคนที่ 8

คำ	รูปแบบ A	รูปแบบ B1	รูปแบบ B2	รูปแบบ B3	รูปแบบ C	คะแนน ความถูกต้อง
airport		aport				1.5
beach			becrh			1
apple	apple					2
banana	banana					2
Bangkok	bangkok					2
BUS	Bus					2
dog	dog					2
Don Muang		Don Munrg				1.5
down	down					2

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

คำ	รูปแบบ A	รูปแบบ B1	รูปแบบ B2	รูปแบบ B3	รูปแบบ C	คะแนน ความถูกต้อง
go	go					2
good	good					2
notebook	Note book					2
ok	Ok					2
out	out					2
Pattaya		Patya				1.5
sea	sea					2
sun	sun					2
TAXI	Taxi					2
thanks	Thank					2
to	to					2
visa	Visas					2
you	you					2
รวม	18	4	0	0	0	42
คิดเป็นร้อยละ						95.45

ตารางข้างต้น แสดงว่า เด็กคนที่ 8 เขียนคำศัพท์ทั้งสิ้น 22 คำ แยกเป็นรูปแบบ A 18 คำ รูปแบบ B1 3 คำ และรูปแบบ B2 1 คำ ได้คะแนนความถูกต้องของการเขียนสะกด 42 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 95.45

เด็กคนที่ 9 มีรูปแบบการเขียนสะกดคำศัพท์และค่าคะแนนความถูกต้องของรูปแบบ ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.10 รูปแบบการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษและค่าคะแนนความถูกต้องของเด็กคนที่ 9

คำ	รูปแบบ A	รูปแบบ B1	รูปแบบ B2	รูปแบบ B3	รูปแบบ C	คะแนน ความถูกต้อง
a	a					2
airport	AirPort					2
American				ARMCMA		0.5
apple	apple					2
banana	banana					2
BUS	BUS					2
cake	cake					2
car	car					2
Chiangmai		CHANGMAI				1.5
coffee	coffee					2
fish	fish					2
food	food					2
France	france					2
hot	hot					2
I	I					2
in	in					2
is	Is					2
it	It					2
many	many					2
menu	menu					2
Oh		O				1.5
out	out					2
pizza	PIZZA					2
rice	rice					2
sea	sea					2
seafood	seafood					2
sell	sell					2
street			STRRET			1

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

คำ	รูปแบบ A	รูปแบบ B1	รูปแบบ B2	รูปแบบ B3	รูปแบบ C	คะแนน ความถูกต้อง
TAXI	TAXI					2
to	to					2
wait	wait					2
					io	0
					imoo	0
					Par	0
					tin's	0
รวม	27	2	1	1	4	58.5
คิดเป็นร้อยละ						83.57

ตารางข้างต้น แสดงว่า เด็กคนที่ 9 เขียนคำศัพท์ทั้งสิ้น 35 คำ แยกเป็นรูปแบบ A 27 คำ รูปแบบ B1 2 คำ รูปแบบ B2 1 คำ รูปแบบ B3 1 คำ และรูปแบบ C 4 คำ ได้คะแนนความถูกต้องของการเขียนสะกด 58.5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.57

เด็กคนที่ 10 มีรูปแบบการเขียนสะกดคำศัพท์และค่าคะแนนความถูกต้องของรูปแบบ ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.11 รูปแบบการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษและค่าคะแนนความถูกต้องของเด็กคนที่ 10

คำ	รูปแบบ A	รูปแบบ B1	รูปแบบ B2	รูปแบบ B3	รูปแบบ C	คะแนน ความถูกต้อง
England				Eing		0.5
want		wad				1.5
like		live				1.5
hi			iH			1
go	go					2

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

คำ	รูปแบบ A	รูปแบบ B1	รูปแบบ B2	รูปแบบ B3	รูปแบบ C	คะแนน ความถูกต้อง
happy	happy					2
I	I					2
me	me					2
no	no					2
ok	Ok					2
pizza	Pizza					2
sea	sea					2
seafood	seafood					2
taxi	Taxi					2
to	to					2
you	you					2
					STarco	0
รวม	12	2	1	1	1	28.5
คิดเป็นร้อยละ						83.82

ตารางข้างต้น แสดงว่า เด็กคนที่ 10 เขียนคำศัพท์ทั้งสิ้น 17 คำ แยกเป็นรูปแบบ A 12 คำ รูปแบบ B1 2 คำ รูปแบบ B2 1 คำ รูปแบบ B3 1 คำ และรูปแบบ C 1 คำ ได้คะแนนความถูกต้องของการเขียนสะกด 28.5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.82

ผู้วิจัยสรุปและเปรียบเทียบคะแนนความถูกต้องของการเขียนสะกดคำของเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.12 รูปแบบการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษและค่าคะแนนความถูกต้องของเด็ก 10 คน

นักเรียน คนที่	รูปแบบ A	รูปแบบ B1	รูปแบบ B2	รูปแบบ B3	รูปแบบ C	คะแนน ความถูกต้อง	ร้อยละ
1	21	11	3	1	7	62	72.09
2	11	8	0	0	2	34.5	82.14
3	24	8	0	0	31	60	47.61
4	21	2	1	0	3	45	86.53
5	66	4	0	0	0	138	98.57
6	8	2	1	1	6	20.5	56.94
7	10	1	0	2	19	22	34.37
8	18	3	1	0	0	41.5	94.31
9	27	2	1	1	4	58.5	83.57
10	12	2	1	1	1	28.5	83.82

จากค่าร้อยละคะแนนความถูกต้องของเด็กทั้ง 10 คน สามารถเรียงลำดับจากค่าร้อยละที่สูงที่สุดไปน้อยที่สุดได้ดังนี้

คนที่	ค่าร้อยละของคะแนนความถูกต้อง
5	98.57
8	94.31
4	86.53
10	83.82
9	83.57
2	82.14
1	72.09
6	56.94
3	47.61
7	34.37

เมื่อพิจารณาคำร้อยละของคะแนนความถูกต้องของรูปแบบของการสะกดคำ และ เรียงลำดับสูงต่ำของคำร้อยละของคะแนนความถูกต้องของเด็กทั้ง 10 คนแล้ว ผู้วิจัยพบว่าคะแนน ความถูกต้องของรูปแบบการเขียนสะกดคำสามารถจำแนกได้เป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

- กลุ่มที่ 1 ได้คะแนนสูงกว่าร้อยละ 80 มีจำนวน 6 คน ได้แก่ คนที่ 2, 4, 5, 8, 9 และ 10
 กลุ่มที่ 2 ได้คะแนนสูงปานกลาง ร้อยละ 50 – 80 มีจำนวน 2 คน ได้แก่ คนที่ 1 และ 6
 กลุ่มที่ 3 ได้คะแนนต่ำกว่าร้อยละ 50 มีจำนวน 2 คน ได้แก่ คนที่ 3 และ 7

จากการจัดกลุ่มประเมินระดับคะแนน สามารถวิเคราะห์ได้ว่า รูปแบบการสะกดคำสามารถ แสดงระดับความบกพร่องด้านการสะกดคำได้ โดยสามารถใช้เป็นเกณฑ์ในการบอกความบกพร่อง มากน้อยได้ดังนี้

- 1) คะแนนความถูกต้องในการสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงกว่าร้อยละ 80 หมายถึง ไม่มี ความบกพร่องด้านการสะกดคำ
- 2) คะแนนความถูกต้องในการสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษระหว่างร้อยละ 50 – 80 หมายถึง มีความบกพร่องด้านการสะกดคำในระดับปานกลาง
- 3) คะแนนความถูกต้องในการสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษต่ำกว่าร้อยละ 50 หมายถึง มี ความบกพร่องด้านการสะกดคำในระดับมาก

ผลการวิจัย แสดงให้เห็นถึงความสอดคล้องกันของรูปแบบคำศัพท์กับกลุ่มประเมินระดับ ความบกพร่องด้านการสะกดคำ โดยเด็กที่ได้ระดับประเมินกลุ่มที่ 1 คะแนนสูงกว่าร้อยละ 80 ส่วน ใหญ่จะเขียนศัพท์รูปแบบ A ส่วนเด็กที่ได้ระดับประเมินกลุ่มที่ 3 คะแนนต่ำกว่าร้อยละ 50 ส่วน ใหญ่จะเขียนศัพท์รูปแบบ B3 และรูปแบบ C ดังนั้น คะแนนความถูกต้อง รูปแบบการสะกดคำ และ กลุ่มประเมินระดับคะแนน จึงมีความสอดคล้องกัน และสามารถสะท้อนให้เห็นถึงระดับความ บกพร่องในการสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้

การเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย

ผลการวิเคราะห์ลักษณะการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย พบว่า มี 2 ลักษณะ ได้แก่

1. ลักษณะการเขียนสะกดคำที่รูปแปรมีความสัมพันธ์กับรูปศัพท์ภาษาอังกฤษ
2. ลักษณะการเขียนสะกดคำที่รูปแปรมีความสัมพันธ์กับรูปศัพท์ภาษาอังกฤษ

1. ลักษณะการเขียนสะกดคำที่รูปแปรมีความสัมพันธ์กับรูปศัพท์ภาษาอังกฤษ

ผลการวิจัย พบว่า เด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย เขียนคำศัพท์ทั้งสิ้น 173 คำ เป็นคำที่สะกดถูกต้อง 123 คำ เป็นคำที่รูปแปรมีความสัมพันธ์กับรูปศัพท์ภาษาอังกฤษ 30 คำ เป็นคำที่รูปแปรมีความสัมพันธ์กับรูปศัพท์ภาษาอังกฤษ 74 คำ คำที่ไม่สามารถนำมาวิเคราะห์เรื่องการสะกดคำได้ เนื่องจากเป็นข้อผิดพลาดในเรื่องอื่นๆ เพียง 3 คำ

จากการวิเคราะห์คำที่รูปแปรมีความสัมพันธ์กับรูปศัพท์ภาษาอังกฤษ 30 คำ พบว่าคำแต่ละคำที่เด็กเขียนอาจมีรูปแปรมั้งแต่ 1 – 6 รูป ส่วนลักษณะการสะกดผิดของรูปแปรมีความสัมพันธ์กับรูปศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กกลุ่มนี้ แบ่งได้เป็น 8 ประเภท ดังนี้

1.1 การเพิ่มอักษร

ผลการศึกษาพบว่า เด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยมีการเพิ่มอักษรในตำแหน่งพยัญชนะต้นและสระ แต่ไม่เพิ่มในตำแหน่งพยัญชนะท้าย ตัวอย่างเช่น

ก. ตำแหน่งพยัญชนะต้น

คำศัพท์	รูปแปรม	ลักษณะการเพิ่มอักษร
beach	Bheach	เพิ่ม h
beach	bleach	เพิ่ม l

ข. ตำแหน่งสระ

คำศัพท์	รูปแปร	ลักษณะการเพิ่มอักษร
China	Ching	เพิ่ม i
friend	friaend	เพิ่ม a

ในการเพิ่มอักษรที่ตำแหน่งพยัญชนะต้นพบการเพิ่มอักษรในคำว่า beach คำเดียว

1.2 การลดอักษร

ผลการวิเคราะห์ พบว่า เด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยมีการลดอักษรในทั้ง 3 ตำแหน่ง คือ พยัญชนะต้น สระ และพยัญชนะท้าย ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ก. ตำแหน่งพยัญชนะต้น

คำศัพท์	รูปแปร	ลักษณะการลดอักษร
drive	dive	ลด r

ข. ตำแหน่งสระ

คำศัพท์	รูปแปร	ลักษณะการลดอักษร
friend	frend	ลด i
girlfriend	frindgirl	ลด e
today	Toyd	ลด a
beautiful	Beutifull	ลด a

ค. ตำแหน่งพยัญชนะท้าย

คำศัพท์	รูปแปร	ลักษณะการลดอักษร
Pattaya	Pataya	ลด t

ในการลดอักษร พบว่า ในตำแหน่งพยัญชนะต้น มีการลดอักษร r เพียงตัวเดียว และมีการลดอักษรในตำแหน่งพยัญชนะต้นตัวที่ 2 ในตำแหน่งสระ พบการลดอักษร 3 ตัว คือ a, e และ i โดยลดอักษร a มากกว่าสระอื่น ส่วนตำแหน่งพยัญชนะท้าย พบการลดอักษรเพียงตัวเดียว คือ อักษร t

1.3 การแปรรูป

เด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยมีการแปรรูปพยัญชนะ แต่ไม่แปรรูปสระ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

การแปรรูปพยัญชนะ

คำศัพท์	รูปแปร	ลักษณะการแปรรูป
swimming	swimmino	แปรรูป g เป็น o
wait	vait	แปรรูป w เป็น v
honeymoon	hanimoom	แปรรูป n เป็น m
exam	exan	แปรรูป m เป็น n

ในการแปรรูปพยัญชนะ พบว่า เด็กกลุ่มนี้ใช้อักษรที่มีส่วนประกอบคล้ายคลึงกับอักษรต้นแบบในการสะกดแทนที่ เช่น ใช้ v ซึ่งมีส่วนประกอบคล้าย w มาสะกดแทน ใช้ n ซึ่งมีส่วนประกอบคล้าย m สะกดแทน และใช้ o ซึ่งมีส่วนประกอบคล้าย g มาสะกดแทนที่

1.4 การแปรเสียง

ผลการวิเคราะห์ พบเฉพาะพยัญชนะ และพบเพียงตัวอย่างเดียว ดังต่อไปนี้

การแปรเสียงพยัญชนะ

คำศัพท์	รูปแปร	ลักษณะการแปรเสียง
family	famile	แปรเสียง y เป็น e

1.5 การเปลี่ยนเป็นอักษรอื่นที่ไม่ได้เกิดจากอิทธิพลใดๆ

ผู้วิจัยพบว่า เด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยจะมีการเปลี่ยนอักษรในลักษณะนี้ ทั้งอักษรที่เป็นพยัญชนะและสระ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ก. การเปลี่ยนพยัญชนะ

คำศัพท์	รูปแปร	ลักษณะการเปลี่ยน
China	Chila	เปลี่ยน n เป็น l
cake	cale	เปลี่ยน k เป็น l
and	ane	เปลี่ยน d เป็น e

ข. การเปลี่ยนสระ

คำศัพท์	รูปแปร	ลักษณะการเปลี่ยน
exam	exon	เปลี่ยน a เป็น o
making	moking	เปลี่ยน a เป็น o

ในการเปลี่ยนเป็นอักษรอื่นที่ไม่ได้เกิดจากอิทธิพลใดๆ พบว่า ในตำแหน่งพยัญชนะ มีการเปลี่ยนทั้งในพยัญชนะต้นและพยัญชนะท้าย โดยเปลี่ยนอักษรในตำแหน่งพยัญชนะท้าย มากกว่า ส่วนในตำแหน่งสระ พบการเปลี่ยนเฉพาะอักษร a เป็น o เท่านั้น ไม่พบการเปลี่ยนของสระตัวอื่น

1.6 การสลับอักษร

เด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยไม่มีการสลับอักษรในคำ 1 พยางค์ แต่มีการสลับอักษรในคำหลายพยางค์ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

การสลับอักษรในคำมากกว่า 3 พยางค์

คำศัพท์	รูปแปร	ลักษณะการสลับ
beautiful	Buetifull	สลับ e กับ u

1.7 การเทียบเสียง

ลักษณะการเทียบเสียงของเด็กกลุ่มนี้แบ่งได้เป็น 2 ชนิด คือ การเทียบเสียงถูกต้องทั้งคำ และการเทียบเสียงถูกต้องบางส่วน ตัวอย่างดังนี้

ก. การเทียบเสียงถูกต้องทั้งคำ

คำศัพท์	รูปแปร
honeymoon	hanimoon
Phuket	puked

ข. การเทียบเสียงถูกต้องบางส่วน

คำศัพท์	รูปแปร
famous	femuch
photographs	potos barafe
honeymoon	hanimoom
spaghetti	Parkkely
airplane	aprend
spaghetti	Parkety
airplane	apred
airport	arport

1.8 การเทียบแบบ

การเทียบแบบ หมายถึง การเทียบรูปแบบการสะกดคำกับศัพท์คำอื่น โดยศัพท์ที่นำมาเทียบเป็นคำที่มีความหมาย การสะกดผิดลักษณะนี้พบเฉพาะในเด็กที่ไม่มีปัญหาด้านอ่านและการเขียนภาษาไทยเท่านั้น ตัวอย่างเช่น

คำศัพท์	รูปแปร	ลักษณะการเทียบแบบ
beautiful	beutifull	เทียบ ful กับ full

นอกจากนี้ คำ 1 คำ ที่เด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยสะกด อาจมีลักษณะการสะกดผิดมากกว่า 1 ลักษณะ ซึ่งสามารถสรุปลักษณะการสะกดผิดที่ปรากฏร่วมกันได้เป็น 5 รูปแบบดังนี้

- 1) การลดอักษร + การเทียบแบบ มีจำนวน 1 คำ ได้แก่ คำว่า beautiful สะกดเป็น Beutifull
- 2) การเทียบเสียง + การแปรรูป มีจำนวน 1 คำ ได้แก่ คำว่า honeymoon สะกดเป็น

hanimoom

- 3) การลดอักษร + การสลับอักษร มีจำนวน 1 คำ ได้แก่ คำว่า today สะกดเป็น Toyd
- 4) การเปลี่ยนอักษร + การแปรรูป มีจำนวน 1 คำ ได้แก่ คำว่า exam สะกดเป็น exon
- 5) การลดอักษร + การสลับอักษร + การเทียบแบบ มีจำนวน 1 คำ ได้แก่ คำว่า beautiful

สะกดเป็น Buetifull

จากลักษณะการสะกดผิดทั้ง 8 ชนิดข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการสะกดผิดกับส่วนประกอบของพยางค์ ได้ดังนี้

- 1) พยัญชนะต้น มีลักษณะการสะกดผิด 5 ประเภท ได้แก่

ลักษณะการสะกดผิด	ตำแหน่งในพยัญชนะต้น	ตัวอย่าง
(1) การเพิ่มอักษร	พยัญชนะต้นตัวที่ 2	Bheach, bleach
(2) การลดอักษร	พยัญชนะต้นตัวที่ 2	dive
(3) การแปรรูป	พยัญชนะต้นตัวที่ 1	vait
(4) การเปลี่ยนเป็นอักษรอื่น	พยัญชนะต้นตัวที่ 1	Chila
ที่ไม่ได้เกิดจากอิทธิพลใดๆ		
(5) การเทียบเสียง		puked, potos barafe. Parkkely, Parkety

- 2) สระ มีลักษณะการสะกดผิด 5 ประเภท ได้แก่

(1) การเพิ่มอักษร	Chiina, friaend
(2) การลดอักษร	frend, frindgirl, Toyd, Beutifull
(3) การเปลี่ยนเป็นอักษรอื่น	exon, moking
ที่ไม่ได้เกิดจากอิทธิพลใดๆ	
(4) การสลับอักษร	Buetifull
(5) การเทียบเสียง	hanimoom, femuch, hanimoom, aprend, apred, arport

3) พยัญชนะท้าย มีลักษณะการสะกดผิด 5 ประเภท ได้แก่

ลักษณะการสะกดผิด	ตำแหน่งในพยัญชนะต้น	ตัวอย่าง
(1) การลดอักษร	พยัญชนะท้ายตัวที่ 1	Pataya
(2) การแปรรูป	พยัญชนะท้ายตัวที่ 1	swimmino, hanimoom, exan
(3) การแปรเสียง	พยัญชนะท้ายตัวที่ 1	famile
(4) การเปลี่ยนเป็นอักษรอื่น ที่ไม่ได้เกิดจากอิทธิพลใดๆ	พยัญชนะท้ายตัวที่ 1	cale
(5) การเทียบเสียง		potos barafe. Parkkely, Parkety

สำหรับการเทียบแบบ จัดเป็นการเทียบทั้งพยางค์ คือ เทียบทั้ง 3 ตำแหน่ง ได้แก่ พยัญชนะต้น สระ และพยัญชนะท้าย

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการสะกดผิดกับส่วนประกอบของพยางค์ มีลักษณะการสะกดผิด 4 ประเภท ที่ไม่ได้เกิดในทุกลักษณะของพยางค์ คือ การเพิ่มอักษรเกิดในพยัญชนะต้นและสระ การแปรรูปเกิดในพยัญชนะต้นและพยัญชนะท้าย การแปรเสียง เกิดในพยัญชนะท้าย และการสลับอักษรเกิดในสระ ผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตว่า สาเหตุที่การแปรเสียงเกิดเฉพาะตำแหน่งพยัญชนะท้าย เพราะเด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยมักไม่ค่อยความสับสนเรื่องเสียงพยัญชนะและสระ นอกจากนี้การสลับอักษรของเด็กกลุ่มนี้ จะเกิดเฉพาะในพยางค์เท่านั้น ไม่สลับอักษรข้ามพยางค์

ผลการนับความถี่ มีจำนวน 9 คำที่มีเด็กสะกดผิดมากกว่า 1 คน ดังแสดงในตารางต่อไป

ตารางที่ 4.13 คำที่เด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย มากกว่า 1 คนสะกดผิด

คำ	รูปแปร	จำนวนคนที่สะกดผิด
beach	Bheach	4
	bleach	
China	Chiing	2
	Chila	
friend	friend	2
	frend	
beautiful	Beutifull	4
	Buetifull	
exam	exan	3
	exon	
and	ane	2
airplane	aprend	4
	apred	
airport	arport	3
spaghetti	Parkkety	3
	Parkety	

คำที่เด็กมากกว่า 1 คนสะกดผิดมากที่สุด คือ คำว่า beach, beautiful และ airplane คำที่เด็กสะกดผิดรองลงมาอันดับสอง คือ exam, airport และ spaghetti และสะกดผิดน้อยที่สุด คือ China, friend และ and

2. ลักษณะการเขียนสะกดคำที่รูปแปรไม่มีความสัมพันธ์กับรูปศัพท์ภาษาอังกฤษ

คำที่รูปแปรไม่มีความสัมพันธ์กับรูปศัพท์ภาษาอังกฤษ หมายถึง การสะกดคำที่ไม่มีเค้าของรูปศัพท์ภาษาอังกฤษ ไม่สามารถบอกหรือคาดเดาได้ว่าเป็นคำศัพท์อะไร ในการวิเคราะห์คำที่รูปแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์กับรูปศัพท์ภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยจะวิเคราะห์โครงสร้างพยางค์ เพื่อสะท้อน

ให้เห็นความเข้าใจในโครงสร้างพยางค์ภาษาอังกฤษของเด็กกลุ่มนี้ โดยใช้หลักเกณฑ์ของ Peter Roach (1998) เช่นเดียวกับเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย

เด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยสะกดคำที่ไม่มีความสัมพันธ์กับรูปศัพท์ภาษาอังกฤษเพียง 3 คำ คือ oemr ซึ่งพบในเด็กคนที่ 4 และ Wodter และ Tg ซึ่งพบในเด็กคนที่ 5

การวิเคราะห์พบว่า คำที่เด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยเขียน มีทั้งคำที่สะกดถูกต้องตามโครงสร้างพยางค์ และคำที่สะกดไม่ถูกต้องตามโครงสร้างพยางค์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 คำที่สะกดถูกต้องตามโครงสร้างพยางค์

คำที่เด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยสะกดถูกต้องตามโครงสร้างพยางค์ มี 2 คำ ดังต่อไปนี้

คำศัพท์	โครงสร้างพยางค์
oemr	1) oemr VCC 2) o + emr V + VCC
Wodter	CVC + CVC

จากข้อมูล จะเห็นได้ว่าเด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยเขียนถูกต้องทั้งโครงสร้างพยางค์เปิดและพยางค์ปิด สำหรับโครงสร้างพยางค์เปิดพบเพียงโครงสร้างเดียวคือ V ส่วนโครงสร้างพยางค์ปิดพบ 2 โครงสร้าง ได้แก่ CVC และ VCC

2.2 คำที่สะกดไม่ถูกต้องตามโครงสร้างพยางค์

คำที่เด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยสะกดไม่ถูกต้องตามโครงสร้างพยางค์ มีเพียงคำเดียว คือคำว่า Tg ซึ่งมีโครงสร้างพยางค์เป็นแบบ CC ซึ่งการที่เด็กกลุ่มนี้สะกดไม่ถูกต้องเพียงแค่นี้ แสดงให้เห็นถึงความเข้าใจในระบบโครงสร้างพยางค์ภาษาอังกฤษของเด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย

3. คะแนนความถูกต้องในการเขียนสะกดคำ

เนื่องจากเด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยคนที่ 6 สะกดคำศัพท์ที่ได้ถูกต้องทุกคำ จึงได้คะแนนในระดับ 2 ในทุกคำศัพท์ คือ 85 คำ ดังนั้นในการจำแนกว่าแต่ละคนมีลักษณะการสะกดผิดประเภทใดบ้าง และจัดอยู่ในกลุ่มคะแนนระดับใด ผู้วิจัยจะจำแนกเฉพาะเด็กคนที่ 1 – 5 โดยผู้วิจัยใช้หลักเกณฑ์การให้คะแนน การประเมิน และการนำเสนอ เช่นเดียวกับเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย

เด็กคนที่ 1 มีรูปแบบการเขียนสะกดคำศัพท์และค่าคะแนนความถูกต้องของรูปแบบ ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.14 รูปแบบการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษและค่าคะแนนความถูกต้องของเด็กคนที่ 1

คำ	รูปแบบ A	รูปแบบ B1	รูปแบบ B2	รูปแบบ B3	รูปแบบ C	คะแนน ความถูกต้อง
beautiful		Buetifull				1.5
car	car					2
China		Chiina				1.5
cola	cola					2
COWBOY	COWBOY					2
DIRECTOR	DIRECTOR					2
do	do					2
ELLIE	ELLIE					2
go	go					2
great	Great					2
happy	happy					2
he	he					2
I	I					2
like	Like					2
MRS. KANE	MRS KANE					2
my	my					2

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

คำ	รูปแบบ A	รูปแบบ B1	รูปแบบ B2	รูปแบบ B3	รูปแบบ C	คะแนน ความถูกต้อง
no	No					2
of	of					2
please	please					2
quickly	quickly					2
SHERIFF	SHERIFF					2
swimming		swimmino				1.5
the	the					2
to	to					2
wait		vait				1.5
wall	wall					2
want	want					2
what	what					2
yes	yes					2
you	you					2
รวมคะแนน	26	4	0	0	0	58
คิดเป็นร้อยละ						96.66

จากตารางข้างต้น แสดงว่า เด็กคนที่ 1 เขียนคำศัพท์ทั้งสิ้น 30 คำ แยกเป็นรูปแบบ A 26 คำ รูปแบบ B1 4 คำ และได้คะแนนความถูกต้องของการเขียนสะกด 58 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 96.66

เด็กคนที่ 2 มีรูปแบบการเขียนสะกดคำศัพท์และค่าคะแนนความถูกต้องของรูปแบบ ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.15 รูปแบบการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษและค่าคะแนนความถูกต้องของเด็กคนที่ 2

คำ	รูปแบบ A	รูปแบบ B1	รูปแบบ B2	รูปแบบ B3	รูปแบบ C	คะแนน ความถูกต้อง
airplane				aprend		0.5
airport		arport				1.5
and	and					2
beach		bleach				1.5
beautiful		Beutifull				1.5
Big Ben	BigBen					2
buy	buy					2
by	by					2
coffee	coffee					2
COWBOY	COWBOY					2
DIRECTOR	DIRECTOR					2
drive		dive				1.5
ELLIE	Ellie					2
exam		exan				1.5
family	family					2
famous			femuch			1
friend		friaend				1.5
friend	friend					2
girl	girl					2
go	go					2
have	have					2
honeymoon		hanimoon				1.5
honeymoon	honeymoon					2
I	I					2
in	in					2
loving	loving					2
me	me					2

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

คำ	รูปแบบ A	รูปแบบ B1	รูปแบบ B2	รูปแบบ B3	รูปแบบ C	คะแนน ความถูกต้อง
movie	movie					2
MRS. KANE	Mrs. Kane					2
much	much					2
my	My					2
no	No					2
oh	oh					2
Ok	ok					2
photographs					potos barafe	0.5
Pizza	Pizza					2
promotion	Promotion					2
school	school					2
see	see					2
SHERIFF	SHERIFF					2
spagetti					Parkety	0.5
swimming	Swimming					2
TAXI	TAXI					2
the	the					2
they	they					2
time	time					2
to	to					2
very	very					2
we	we					2
welcome	Welcome					2
what	What					2
working	working					2
yes	yes					2
you	you					2
รวมคะแนน	43	7	1	3	0	99
คิดเป็นร้อยละ						91.66

ตารางข้างต้น แสดงว่า เด็กคนที่ 2 เขียนคำศัพท์ทั้งสิ้น 54 คำ แยกเป็นรูปแบบ A 43 คำ รูปแบบ B1 7 คำ รูปแบบ B2 1 คำ และรูปแบบ B3 3 คำ ได้คะแนนความถูกต้องของการเขียนสะกด 99 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 91.66

เด็กคนที่ 3 มีรูปแบบการเขียนสะกดคำศัพท์และค่าคะแนนความถูกต้องของรูปแบบ ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.16 รูปแบบการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษและค่าคะแนนความถูกต้องของเด็กคนที่ 3

คำ	รูปแบบ A	รูปแบบ B1	รูปแบบ B2	รูปแบบ B3	รูปแบบ C	คะแนน ความถูกต้อง
airplane				aprend		0.5
beach		Bleach				1.5
beautiful		Beutifull				1.5
by	by					2
China		Chila				1.5
coffee	coffee					2
COWBOY	COWBOY					2
exam		exan				1.5
family	family					2
food	food					2
go	go					2
great	Great					2
have	have					2
I	I					2
movie	moviE					2
my	My					2
no	No					2
of	of					2
oh	oh					2
ok	ok					2

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

คำ	รูปแบบ A	รูปแบบ B1	รูปแบบ B2	รูปแบบ B3	รูปแบบ C	คะแนน ความถูกต้อง
pizza	pizza					2
see	see					2
sorry	sorry					2
TAXI	TAXi					2
the	the					2
they	They					2
to	to					2
wall	Wall					2
welcome	welcome					2
what	What					2
working	Working					2
yes	yes					2
you	you					2
รวมคะแนน คิดเป็นร้อยละ	28	4	0	1	0	62.5 94.69

ตารางข้างต้น แสดงว่า เด็กคนที่ 3 เขียนคำศัพท์ทั้งสิ้น 33 คำ แยกเป็นรูปแบบ A 28 คำ รูปแบบ B1 4 คำ และรูปแบบ B3 1 คำ ได้คะแนนความถูกต้องของการเขียนสะกด 62.5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 94.69

เด็กคนที่ 4 มีรูปแบบการเขียนสะกดคำศัพท์และค่าคะแนนความถูกต้องของรูปแบบ ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.17 รูปแบบการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษและค่าคะแนนความถูกต้องของเด็กคนที่ 4

คำ	รูปแบบ A	รูปแบบ B1	รูปแบบ B2	รูปแบบ B3	รูปแบบ C	คะแนน ความถูกต้อง
airplane				apred		0.5
airport		arport				1.5
and		ane				1.5
beach		Bleach				1.5
beach		Bheach				1.5
beautiful		Beutifull				1.5
exam		exan				1.5
exam		exom				1.5
friend		frend				1.5
leaning	leaning					2
making		moking				1.5
MRS. KANE	MRS KANE					2
my	My					2
no	No					2
of	of					2
oh	oh					2
ok	ok					2
to		ot				1.5
party	party					2
Pattaya		Pataya				1.5
pizza	Pizza					2
play	play					2
promotion	promotion					2
see	see					2
spagetti				Parkety		0.5
TAXI	Taxi					2
the	The					2

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

คำ	รูปแบบ A	รูปแบบ B1	รูปแบบ B2	รูปแบบ B3	รูปแบบ C	คะแนน ความถูกต้อง
tower	tower					2
					oemr	0
รวมคะแนน	15	11	0	2	1	47.5
คิดเป็นร้อยละ						81.89

ตารางข้างต้น แสดงว่า เด็กคนที่ 4 เขียนคำศัพท์ทั้งสิ้น 29 คำ แยกเป็นรูปแบบ A 15 คำ รูปแบบ B1 11 คำ รูปแบบ B3 2 คำ และรูปแบบ C 1 คำ ได้คะแนนความถูกต้องของการเขียนสะกด 47.5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 81.89

เด็กคนที่ 5 มีรูปแบบการเขียนสะกดคำศัพท์และค่าคะแนนความถูกต้องของรูปแบบ ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.18 รูปแบบการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษและค่าคะแนนความถูกต้องของเด็กคนที่ 5

คำ	รูปแบบ A	รูปแบบ B1	รูปแบบ B2	รูปแบบ B3	รูปแบบ C	คะแนน ความถูกต้อง
airplane				apred		0.5
airport		arport				1.5
and		ane				1.5
and	and					2
beach		Bleach				1.5
by	by					2
cake		cale				1.5
coffee	coffee					2
family		famile				1.5
food	food					2
friend	friend					2

ตารางที่ 4.18 (ต่อ)

คำ	รูปแบบ A	รูปแบบ B1	รูปแบบ B2	รูปแบบ B3	รูปแบบ C	คะแนน ความถูกต้อง
girlfriend			frindgirl			1
go	go					2
have	have					2
honeymoon		hanimoom				1.5
I	I					2
in	in					2
making	making					2
my	My					2
no	No					2
oh	oh					2
ok	ok					2
party	party					2
Phuket		puked				1.5
pizza	Pizza					2
play	play					2
see	see					2
spagetti				Parkkety		0.5
TAXI	Taxi					2
the	the					2
they	They					2
to	to					2
today			Toyd			1
welcome	welcome					2
yes	yes					2
you	you					2
					Tg	0
					Wodter	0
รวมคะแนน	25	7	2	2	2	63.5
คิดเป็นร้อยละ						83.55

ตารางข้างต้น แสดงว่า เด็กคนที่ 5 เขียนคำศัพท์ทั้งสิ้น 38 คำ แยกเป็นรูปแบบ A 25 คำ รูปแบบ B1 7 คำ รูปแบบ B2 2 คำ รูปแบบ B3 2 คำ และรูปแบบ C 2 คำ ได้คะแนนความถูกต้องของการเขียนสะกด 63.5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.55

ผู้วิจัยสรุปและเปรียบเทียบคะแนนความถูกต้องของการเขียนสะกดคำของเด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.19 รูปแบบการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษและค่าคะแนนความถูกต้องของเด็กทั้ง 6 คน

นักเรียน คนที่	รูปแบบ A	รูปแบบ B1	รูปแบบ B2	รูปแบบ B3	รูปแบบ C	คะแนน ความถูกต้อง	ร้อยละ
1	26	4	0	0	0	58	96.66
2	43	7	1	3	0	99	91.66
3	28	4	0	1	0	62.5	94.69
4	15	11	1	1	1	47.5	81.89
5	25	7	2	2	2	63.5	83.55
6	80	0	0	0	0	160	100

ค่าร้อยละคะแนนความถูกต้องของเด็กทั้ง 6 คน สามารถเรียงลำดับจากค่าร้อยละที่สูงที่สุดไปน้อยที่สุดได้ดังนี้

คนที่	ค่าร้อยละของคะแนนความถูกต้อง
6	100
1	96.66
3	94.69
2	91.66
5	83.55
4	81.89

เมื่อใช้การจัดกลุ่มคะแนนเดียวกันกับเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย พบว่า เด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย จัดอยู่ในกลุ่มที่ 1 ทั้งหมด คือ ได้คะแนนสูงกว่าร้อยละ 80 หมายถึง ไม่มีความบกพร่องด้านการสะกดคำ

การเปรียบเทียบการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยกับเด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย

หัวข้อนี้ เป็นการเปรียบเทียบการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยกับเด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย โดยเปรียบเทียบใน 3 ประเด็นดังต่อไปนี้

1. ลักษณะการเขียนสะกดคำที่รูปแปรมีความสัมพันธ์กับรูปศัพท์ภาษาอังกฤษ
2. ลักษณะการเขียนสะกดคำที่รูปแปรมีความสัมพันธ์กับรูปศัพท์ภาษาอังกฤษ
3. คะแนนความถูกต้องในการเขียนสะกดคำ

1. ลักษณะการเขียนสะกดคำที่รูปแปรมีความสัมพันธ์กับรูปศัพท์ภาษาอังกฤษ

ผลการวิจัย พบว่า เด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย มีการเขียนสะกดคำที่รูปแปรมีความสัมพันธ์กับรูปศัพท์ภาษาอังกฤษทั้งสิ้น 52 คำ มีรูปแปรของคำศัพท์ตั้งแต่ 1-9 รูปแปร โดยมีลักษณะการเขียนสะกดคำ 9 ประเภท ได้แก่ การเพิ่มอักษร การลดอักษร การแปรรูป การแปรเสียง การเปลี่ยนแปลงอักษรตามอักษรข้างเคียง การเปลี่ยนอักษรที่ไม่ได้เกิดจากอิทธิพลใดๆ การสลับอักษร การลดพยางค์ และการเทียบเสียง

สำหรับเด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย ผู้วิจัยพบว่า เด็กกลุ่มนี้มีการเขียนคำศัพท์ประเภทนี้จำนวน 30 คำ มีรูปแปรของคำศัพท์ตั้งแต่ 1-6 รูปแปร โดยมีลักษณะการสะกดผิด 8 ประเภท ได้แก่ การเพิ่มอักษร การลดอักษร การแปรรูป การแปรเสียง การเปลี่ยนอักษรที่ไม่ได้เกิดจากอิทธิพลใดๆ การสลับอักษร การเทียบเสียง และการเทียบแบบ

ผลการวิเคราะห์ พบว่าลักษณะการสะกดผิดที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงอักษรตามอักษรข้างเคียงและการลดพยางค์ จะพบในเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยเท่านั้น ส่วนลักษณะการสะกดผิดที่เกิดจากการเทียบแบบ จะพบเฉพาะในเด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยเท่านั้น

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังพบว่า เด็กทั้ง 2 กลุ่ม มีการสะกดผิดมากกว่า 1 ลักษณะร่วมกันใน 1 คำ โดยเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยมีข้อผิดพลาดประเภทนี้ 10 ลักษณะ ส่วนเด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยมีข้อผิดพลาดประเภทนี้ 5 ลักษณะ ดังรายละเอียดในหัวข้อ 1.1 และ 2.1

2. ลักษณะการเขียนสะกดคำที่รูปแปรไม่มีความสัมพันธ์กับรูปศัพท์ภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยพบว่า เด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย มีการเขียนสะกดคำที่รูปแปรไม่มีความสัมพันธ์กับรูปศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 74 คำ ขณะที่เด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยมีการเขียนสะกดคำกลุ่มนี้เพียง 3 คำ

ผลการศึกษา พบว่าคำที่เด็กทั้ง 2 กลุ่มเขียนมีทั้งคำที่สะกดถูกต้องตามโครงสร้างพยางค์ และคำที่สะกดไม่ถูกต้องตามโครงสร้างพยางค์

ในคำที่สะกดถูกต้องตามโครงสร้างพยางค์ เด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยจะเขียนสะกดคำที่มีโครงสร้างพยางค์เปิดได้ครบทุกโครงสร้าง ส่วนโครงสร้างพยางค์ปิดส่วนใหญ่เด็กสะกดถูกต้องตามโครงสร้างพยางค์ ส่วนคำที่เด็กสะกดไม่ถูกต้องตามโครงสร้างพยางค์ เกิดจากการใช้พยัญชนะเรียงต่อกันเกินจำนวนพยัญชนะที่กำหนดในโครงสร้างพยางค์ ภาษาอังกฤษ และการใช้สระมากกว่า 1 เสียง ในโครงสร้างพยางค์

ส่วนคำที่เด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยสะกดได้ถูกต้องตามโครงสร้างพยางค์ มีจำนวน 2 คำ และมีคำที่สะกดไม่ตรงตามโครงสร้างพยางค์เพียง 1 คำ กล่าวคือ เด็กกลุ่มนี้มีความเข้าใจในโครงสร้างพยางค์ภาษาอังกฤษมากกว่าเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย

3. คะแนนความถูกต้องในการเขียนสะกดคำ

จากการจำแนกกลุ่มคำร้อยละของคะแนนความถูกต้องในการเขียนสะกดคำเป็น 3 กลุ่ม ซึ่งได้แก่ กลุ่มที่ 1 มีคะแนนสูงกว่าร้อยละ 80 กลุ่มที่ 2 คะแนนร้อยละ 50 – 80 และ กลุ่มที่ 3 คะแนนต่ำกว่าร้อยละ 50 ผู้วิจัย พบว่า มีเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยจัดอยู่ในกลุ่มที่ 1 จำนวน 6 คน กลุ่มที่ 2 จำนวน 2 คน และกลุ่มที่ 3 จำนวน 2 คน โดยเด็กที่จัดอยู่ในกลุ่มที่ 1 คะแนน

สูงกว่าร้อยละ 80 ส่วนใหญ่จะเขียนศัพท์รูปแบบ A ซึ่งหมายถึง คำที่เขียนรูปคำได้ถูกต้องทุกส่วน ส่วนเด็กที่จัดอยู่ในกลุ่มที่ 3 คะแนนต่ำกว่าร้อยละ 50 ส่วนใหญ่จะเขียนศัพท์รูปแบบ B3 ซึ่งหมายถึง คำที่เขียนรูปคำได้ถูกต้องบางส่วน และส่วนที่ถูกมีน้อยกว่าครึ่งหนึ่งขององค์ประกอบทั้งหมด และรูปแบบ C คือ คำที่เขียนรูปคำไม่ถูกต้องและรูปคำไม่มีความสัมพันธ์กับรูปศัพท์ภาษาอังกฤษ ดังนั้น คะแนนความถูกต้อง รูปแบบการสะกดคำ และกลุ่มประเมินระดับคะแนน จึงมีความสอดคล้องกัน และสามารถสะท้อนให้เห็นถึงระดับความบกพร่องในการสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ และเมื่อนำคะแนนและคำร้อยละของคะแนนความถูกต้องในการเขียนสะกดคำของเด็กกลุ่มนี้มาจัดกลุ่มประเมิน พบว่า มีทั้งที่ไม่มี ความบกพร่องในการเขียนสะกดคำ มีความบกพร่องในการเขียนสะกดคำในระดับปานกลาง และมีความบกพร่องในการเขียนสะกดคำในระดับรุนแรง

ส่วนเด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย จากกลุ่มคำร้อยละของคะแนนความถูกต้องในการเขียนสะกดคำทั้ง 3 กลุ่ม พบว่า เด็กกลุ่มนี้ทุกคน จัดอยู่ในกลุ่มที่ 1 ทั้งหมด คือ ได้คะแนนสูงกว่าร้อยละ 80 ดังนั้น เมื่อใช้กลุ่มประเมินเดียวกันกับเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย เด็กทั้ง 6 คน จึงจัดอยู่ในกลุ่มที่ 1 คือ ไม่มีความบกพร่องด้านการสะกดคำ

จากการเปรียบเทียบข้างต้น สะท้อนให้เห็นว่า เด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยมีระดับความผิดในการสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษมากกว่าเด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย รวมทั้งแสดงให้เห็นว่า คำศัพท์ที่สะกดผิดของเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย เกิดจากความบกพร่องด้านภาษาและความจำทางสายตา เช่น การเปลี่ยนเป็นอักษรตัวอื่นที่โครงรูปอักษรมีความใกล้เคียงกัน หรือชนิดที่เป็นเงากระจกสะท้อน และลักษณะอื่นๆ ตามที่ได้กล่าวไว้แล้วในเกณฑ์การให้ระดับคะแนน โดยผลการวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Bourassa and Treiman (2001) ที่ได้อธิบายถึงรูปแบบด้านสัทวิทยา (phonology) และการสะกดคำของเด็กที่มีความบกพร่องด้านการสะกดคำที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ไว้ว่า ความบกพร่องด้านสัทวิทยาเกิดจากข้อบกพร่องด้านความจำทางสายตา (visual memory) ซึ่งมีผลต่อการสะกดคำ จึงทำให้เด็กกลุ่มนี้มักสะกดคำได้ไม่ถูกต้อง จึงแตกต่างจากเด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยที่การสะกดผิดไม่ได้เกิดจากข้อบกพร่องด้านภาษาและความจำทางสายตา

การเลือกใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ และอักษรวิธีในการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กที่มีปัญหาด้าน การอ่านและการเขียนภาษาไทย และเด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย

นอกจากเรื่องข้อผิดพลาดด้านการสะกดคำแล้ว จากการวิเคราะห์ข้อมูลของเด็กทั้ง 2 กลุ่ม ผู้วิจัยยังพบว่าเด็กทั้ง 2 กลุ่ม มีปัญหาในการเลือกใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ และอักษรวิธีการเขียน คำศัพท์ภาษาอังกฤษอีกด้วย ซึ่งปัญหาทั้ง 3 ประเด็นนี้ ไม่ใช่ปัญหาด้านการสะกดคำผิด จึงไม่ทำให้ คำที่สะกด ผิดไปจากคำศัพท์รูปเดิม แต่เป็นปัญหาด้านวิธีการเขียนและการเลือกคำศัพท์มาใช้ในการเขียนบรรยายภาพ สามารถสรุปเป็นประเด็นการเลือกใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ และอักษรวิธีการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ดังต่อไปนี้

1. การเลือกใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ และอักษรวิธีการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กที่มีปัญหาด้าน การอ่านและการเขียนภาษาไทย

เด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยมีการเลือกใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ และ อักษรวิธีการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ทั้งที่ถูกต้องและไม่ถูกต้องตามหลักภาษาอังกฤษ ดังนี้

1.1 การเลือกใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ และอักษรวิธีการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ถูกต้อง

1.1.1 การใช้รูปย่อ

เด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย มีการใช้รูปย่อที่ถูกต้อง ตามหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในคำต่อไปนี้

is not เขียนเป็น isn't   are เขียนเป็น 're
do not เขียนเป็น don't

1.1.2 การใช้ชื่อย่อ

เด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย มีการใช้ชื่อย่อในคำที่เป็นชื่อเรียก ตัวอย่างดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.20 การใช้ชื่อย่อ

ชื่อย่อ	ชื่อเต็ม
DMK	Don Mueng Airport
SBAC	Siam Business Administration Technological College
THB	Thai baht

1.1.3 การใช้ชื่อเฉพาะ

เด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย มีการตั้งชื่อเฉพาะให้กับคนในภาพในแบบทดสอบ เพื่อใช้สร้างบทสนทนา โดยชื่อที่เด็กเลือกใช้เป็นชื่อภาษาไทย ได้แก่ nawaporn และ Tok

1.2 การเลือกใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ และอักขรวิธีการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ไม่ถูกต้อง

1.2.1 ข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์

ข้อผิดพลาดประเภทนี้เกิดจากการใช้กฎไวยากรณ์ไม่ถูกต้อง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1) การใช้ตัวพิมพ์ใหญ่และตัวพิมพ์เล็ก

เด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยมีการเขียนขึ้นต้นคำวิสามานยนามด้วยตัวพิมพ์เล็ก ตัวอย่างเช่น เขียนคำว่า Bangkok เป็น bangkok ข้อผิดพลาดในการใช้ตัวพิมพ์ใหญ่และพิมพ์เล็กอีกลักษณะหนึ่ง คือ การเขียนขึ้นต้นคำวิสามานยนามด้วยตัวพิมพ์ใหญ่ ทั้งๆ ที่ ไม่ได้ขึ้นต้นประโยค เช่น คำ apple เขียนเป็น Apple คำ at เขียนเป็น At คำ book เขียนเป็น Book คำ late เขียนเป็น Late

2) การใช้เครื่องหมายวรรคตอน

ผู้วิจัยพบว่า เด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยมีการใช้เครื่องหมายย่อ (apostrophe) ไม่ถูกต้อง เช่น คำว่า days เด็กกลุ่มนี้เขียนเป็น day's

1.2.2 ข้อผิดพลาดด้านอักษรวิธี

ข้อผิดพลาดประเภทนี้เกิดจากการเลือกใช้วิธีเขียนไม่ถูกต้องตามหลักการเขียนในภาษาอังกฤษ ได้แก่ การเขียนศัพท์ด้วยตัวพิมพ์ใหญ่ทั้งหมด เช่น คำ mad เขียนเป็น MAD คำ pizza เขียนเป็น PIZZA คำ street เขียนเป็น STRRET คำ finish เขียนเป็น FINSH รวมทั้งยังมีการเขียนตัวพิมพ์ใหญ่และพิมพ์เล็กปะปนกันในคำหนึ่งคำด้วย เช่น airport เขียนเป็น AIrPort

1.2.3 ข้อผิดพลาดด้านความหมาย

ข้อผิดพลาดลักษณะนี้เกิดจากการเลือกใช้คำภาษาอังกฤษที่ไม่ตรงกับความหมายที่แท้จริงของคำศัพท์นั้นๆ เช่น ใช้คำว่า pig แทนคำ pork โดยให้ความหมาย pig ว่าเนื้อหมู ซึ่งไม่ตรงกับความหมายที่แท้จริงของ pork การใช้คำว่า thai แทนคำว่า Thailand ในความหมายว่า ประเทศไทย หรือการใช้คำว่า towth แทนคำว่า two ในความหมายว่า สอง ซึ่งเกิดจากการสับสนระหว่างคำว่า สองหรือ two และที่สองหรือ second ในภาษาอังกฤษ และการใช้ th กับการบอกลำดับที่

1.2.4 ข้อผิดพลาดด้านการใช้คำ

ข้อผิดพลาดลักษณะนี้เกิดจากการเลือกใช้คำในการสื่อความคำศัพท์ภาษาอังกฤษนั้นๆ ไม่ถูกต้อง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) การใช้คำภาษาไทยแทนคำภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยพบว่า เด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยใช้คำภาษาไทยแทนคำในภาษาอังกฤษโดยเขียนเป็นคำทับศัพท์ ดังนี้

ตารางที่ 4.21 การใช้คำภาษาไทยแทนคำภาษาอังกฤษของเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย

คำศัพท์ภาษาไทย	คำทับศัพท์
ครับ	CLub, cub
ชนกัน	chn kun
ทอด	Tod
พี	P'
รับ	Rub
ไอติม	Itim

2) การใช้เครื่องหมายแทนคำภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยพบว่า เด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยใช้เครื่องหมายแทนคำศัพท์ เช่น ใช้เครื่องหมายบวกแทนคำภาษาอังกฤษที่มีความหมายว่ารวมกัน

อนึ่ง ผู้วิจัยพบว่า เด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยจะมีการสะกดคำอยู่ลักษณะหนึ่งซึ่งไม่ได้จัดว่าเป็นการสะกดถูกหรือผิด แต่เป็นการสะท้อนลักษณะการเขียนของเด็กกลุ่มนี้ คือ การเขียนที่เกิดจากการลอกแบบหรือจดจำเป็นภาพ ตัวอย่างเช่น คำว่า taxi ซึ่งในภาพปรากฏเป็นอักษรพิมพ์ใหญ่ทั้งหมด คือ TAXI เมื่อเด็กกลุ่มนี้ใช้คำ taxi ในการบรรยายภาพ จึงได้ใช้คำ TAXI ตามที่ได้เห็นในภาพ ลักษณะนี้เรียกว่า การลอกแบบทั้งคำ นอกจากนี้ เด็กกลุ่มนี้ยังมีการลอกแบบบางส่วนด้วย กล่าวคือ เด็กเห็นคำในภาพที่ปรากฏด้วยอักษรพิมพ์ใหญ่ทั้งหมด แต่เขียนออกเป็นตัวพิมพ์ใหญ่และตัวพิมพ์เล็กปนกัน เช่น TAXi เป็นต้น ส่วนคำที่เมื่อปรากฏในภาพเป็นตัวพิมพ์ใหญ่ แต่เมื่อเด็กเขียนแล้วใช้ตัวพิมพ์เล็กทั้งหมด แสดงให้เห็นว่า เด็กเพียงแค่มองคำแล้วเขียนอักษรตามที่ตนเองจำได้ ไม่ได้เขียนจากการลอกแบบ

2. การเลือกใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ และอักขรวิธีการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กที่ไม่มีปัญหา ด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย

เด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย มีการเลือกใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ และอักขรวิธีการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษไม่ถูกต้อง ดังนี้

2.1 ข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์

ข้อผิดพลาดประเภทนี้เกิดจากการใช้กฎไวยากรณ์ไม่ถูกต้อง จากการวิเคราะห์ ข้อมูล ปรากฏการใช้กฎไวยากรณ์ไม่ถูกต้องดังนี้

2.1.1 การใช้ตัวพิมพ์ใหญ่และตัวพิมพ์เล็กไม่ถูกต้อง

เด็กกลุ่มนี้มีการเขียนขึ้นต้นคำวิสามานยนามด้วยตัวพิมพ์เล็ก เช่นเดียวกับ เด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย ตัวอย่างเช่น คำ Pattaya เขียนเป็น pataya คำ Phuket เขียนเป็น puked

2.1.2 การวางตำแหน่งของคำไม่ถูกต้อง

ตัวอย่างการวางตำแหน่งของคำไม่ถูกต้อง เช่นคำว่า girlfriend เด็กกลุ่มนี้ เขียนสลับตำแหน่งกัน เป็น frindgirl

2.2 ข้อผิดพลาดด้านความหมาย

ข้อผิดพลาดลักษณะนี้เกิดจากการเลือกใช้คำภาษาอังกฤษที่ไม่ตรงกับความหมายที่แท้จริงของคำศัพท์นั้นๆ โดยเด็กกลุ่มนี้ ใช้คำว่า English แทนคำว่า England ในความหมายว่า ประเทศอังกฤษ

2.3 ข้อผิดพลาดด้านการใช้คำ

ข้อผิดพลาดลักษณะนี้เกิดจากการเลือกใช้คำในการสื่อความคำศัพท์ภาษาอังกฤษนั้นๆ ไม่ถูกต้อง

2.3.1 คำทับศัพท์

ผู้วิจัยพบว่า เด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยจะใช้คำทับศัพท์ที่ตรงกับคำในภาษาไทยแล้วเขียนเป็นภาษาอังกฤษ แทนคำศัพท์ในภาษาอังกฤษ ดังนี้

ตารางที่ 4.22 การใช้คำทับศัพท์ของเด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย

คำศัพท์ภาษาไทย	คำทับศัพท์
คน	Kon
ชน	Chon
ต้อง	Tong
ต่างหาก	Tanghang
ติงต๊อง	TingTong
รอ	Lo
รอสักครู'	Rosakku
รับผิดชอบ	Rabpidchop

2.3.2 คำภาษาไทย

จากผลการวิเคราะห์พบว่า เด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยใช้คำศัพท์ภาษาไทยแทนคำศัพท์ในภาษาอังกฤษโดยเขียนเป็นภาษาไทย ดังนี้

ตารางที่ 4.23 การใช้คำภาษาไทยแทนคำภาษาอังกฤษของเด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย

คำภาษาไทยที่ใช้เขียนแทนภาษาอังกฤษ
ต้องการ
แถม
ทะเลาะกัน
นะ
เพิ่มใหม่ค่ะ
เอา

2.3.3 การใช้เครื่องหมายหรือสัญลักษณ์แทนคำศัพท์

ผู้วิจัยพบว่า เด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยใช้เครื่องหมายหรือสัญลักษณ์แทนคำศัพท์อยู่จำนวนหนึ่ง ดังนี้

ตารางที่ 4.24 การใช้เครื่องหมายหรือสัญลักษณ์แทนคำศัพท์ของเด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย

คำศัพท์	เครื่องหมาย
And	+
ha ha ha	555+

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังพบว่า คำศัพท์ที่มีปรากฏในภาพที่ให้บรรยายอยู่แล้ว เด็กกลุ่มนี้มีทั้งเขียนแบบลอกทั้งคำ และเขียนแบบจำมาโดยที่ไม่ได้ลอก คำที่เขียนแบบลอกทั้งคำ ได้แก่ คำว่า COWBOY และคำว่า ELLIE ส่วนคำที่เขียนแบบจำมา เช่น คำว่า ELLIE แต่เขียนเป็น Ellie หรือ คำว่า TAXI แต่เขียนเป็น Taxi

ปัญหาในการเลือกใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ และอักขรวิธีการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กทั้ง 2 กลุ่ม สามารถสรุปและเปรียบเทียบในรูปของตารางได้ดังนี้

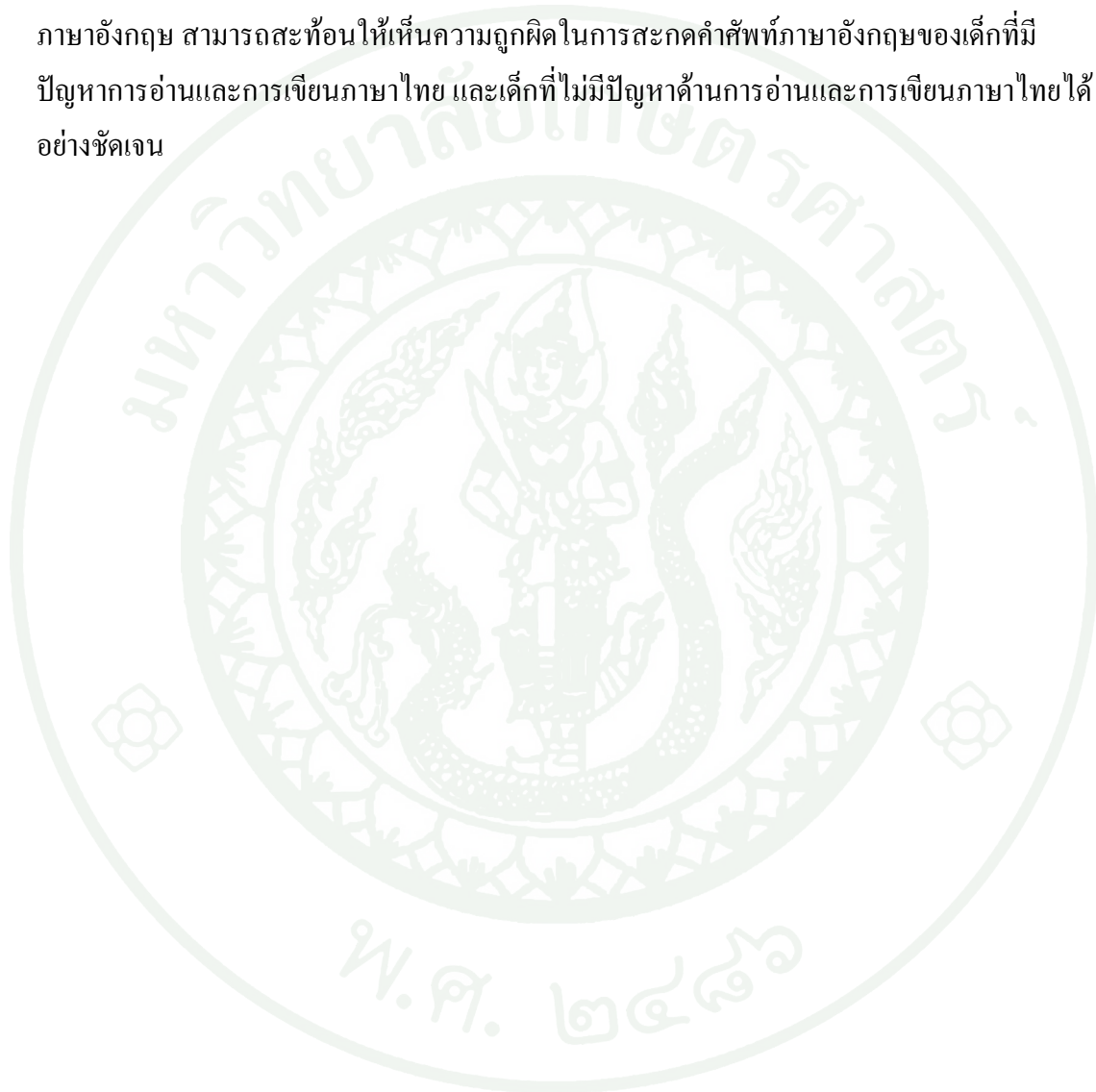
ตารางที่ 4.25 ปัญหาการเลือกใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ และอักขรวิธีการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กทั้ง 2 กลุ่ม

การเลือกใช้คำศัพท์และ อักขรวิธีการเขียนคำศัพท์	เด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและ การเขียนภาษาไทย	เด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่านและ การเขียนภาษาไทย
ข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์		
	1. การใช้ตัวพิมพ์ใหญ่และตัวพิมพ์ เล็กไม่ถูกต้อง	1. การใช้ตัวพิมพ์ใหญ่และ ตัวพิมพ์เล็กไม่ถูกต้อง
	2. การใช้เครื่องหมายวรรคตอนไม่ ถูกต้อง	2. การวางตำแหน่งของคำไม่ ถูกต้อง
ข้อผิดพลาดด้านอักขรวิธี		
	1. การเขียนศัพท์ด้วยตัวพิมพ์ใหญ่ 2. การเขียนตัวพิมพ์ใหญ่และพิมพ์ เล็กปะปนกันในคำหนึ่งคำ	
ข้อผิดพลาดด้านความหมาย		
	การเลือกใช้คำภาษาอังกฤษที่ไม่ ตรงกับความหมายที่แท้จริงของ คำศัพท์นั้นๆ	การเลือกใช้คำภาษาอังกฤษที่ไม่ ตรงกับความหมายที่แท้จริงของ คำศัพท์นั้นๆ
ข้อผิดพลาดด้านการใช้คำ		
	1. การใช้ภาษาไทยแทนคำ ภาษาอังกฤษ	1. การใช้คำทับศัพท์
	2. การใช้เครื่องหมายแทนคำ ภาษาอังกฤษ	2. การใช้เครื่องหมายแทนคำ ภาษาอังกฤษ
		3. การใช้ภาษาไทยแทนคำ ภาษาอังกฤษ

จากตารางเปรียบเทียบข้างต้น พบว่า ข้อผิดพลาดด้านอักขรวิธีที่ปรากฏในเด็กที่มีปัญหา
ด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย สะท้อนให้เห็นถึงปัญหาในการเลือกใช้ตัวพิมพ์ใหญ่และ
ตัวพิมพ์เล็กของเด็กกลุ่มนี้ ซึ่งเป็นผลมาจากความบกพร่องด้านภาษาและความจำทางสายตา ที่มักจะ
เห็นอักษรตัวอื่นที่โครงสร้างอักษรมีความใกล้เคียงกันและใช้แทนกัน

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยพบว่า เด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยมักมีความ
สับสนในการเลือกตัวอักษรในการสะกดคำศัพท์ ซึ่งความสับสนนี้เกิดจากการความบกพร่อง

ทางด้านภาษาและปัญหาความจำทางสายตา ปัญหาทั้ง 2 ประเด็นนี้เองที่สะท้อนออกมาในรูปแบบของการเขียน โดยลักษณะการสะกดคำศัพท์ผิดที่มักปรากฏในเด็กกลุ่มนี้ที่สังเกตเห็นได้อย่างชัดเจน และไม่ปรากฏในเด็กปกติ ได้แก่ การเปลี่ยนอักษรในคำศัพท์รูปเดิมเป็นอักษรอื่นที่โครงสร้างอักษรมีความใกล้เคียงกัน และการเปลี่ยนอักษรในคำศัพท์รูปเดิมเป็นอักษรอื่นที่มีลักษณะกลับด้านกัน หรือที่เรียกว่าเป็นเงากระจกสะท้อน สำหรับคะแนนความถูกต้องของรูปแบบการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษ สามารถสะท้อนให้เห็นความถูกต้องในการสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษของเด็กที่มีปัญหาการอ่านและการเขียนภาษาไทย และเด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยได้อย่างชัดเจน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์การเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย และเด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย โดยผู้วิจัยได้คัดเลือกนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 15 คน จากโรงเรียนชลประทานสงเคราะห์ จังหวัดนนทบุรี ซึ่งเป็นโรงเรียนนำร่องในการศึกษาวิจัยเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียน ผู้วิจัยจำแนกกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ เด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย จำนวน 10 คน และเด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยจำนวน 5 คน และยังได้มีการคัดเลือกเด็กปกติเพิ่มอีก 1 คน เป็นนักเรียนจากโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อใช้เป็นต้นแบบว่าเด็กปกติที่ไม่ได้ศึกษาในโรงเรียนร่วมกับเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย มีการใช้เขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษอย่างไรบ้าง ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มข้อมูลออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 คำที่รูปแปรมีความสัมพันธ์กับรูปศัพท์ภาษาอังกฤษ และกลุ่มที่ 2 คำที่รูปแปรมีความสัมพันธ์กับรูปศัพท์ภาษาไทย สำหรับคำที่รูปแปรมีความสัมพันธ์กับรูปศัพท์ภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยวิเคราะห์ลักษณะการเขียนสะกดคำ ส่วนคำที่รูปแปรมีความสัมพันธ์กับรูปศัพท์ภาษาไทย ผู้วิจัยวิเคราะห์โครงสร้างพยางค์ จากนั้นจึงให้ค่าคะแนนความถูกต้องในการเขียนสะกดคำ และคิดเป็นร้อยละ แล้วนำมาจัดกลุ่มระดับความบกพร่องในการเขียนสะกดคำ ซึ่งผลการวิจัยที่สำคัญสามารถสรุปได้ดังนี้

1. ลักษณะการเขียนสะกดคำที่รูปแปรมีความสัมพันธ์กับรูปศัพท์ภาษาอังกฤษ

เด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย มีการเขียนสะกดคำที่รูปแปรมีความสัมพันธ์กับรูปศัพท์ภาษาอังกฤษทั้งสิ้น 52 คำ แต่ละคำอาจมีรูปแปรมั้งแต่ 1-9 รูปแปร ผลการวิเคราะห์การเขียนสะกดคำ พบว่า ลักษณะการเขียนสะกดคำของเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยจำแนกได้เป็น 9 ประเภท ได้แก่ 1) การเพิ่มอักษร 2) การลดอักษร 3) การแปรรูป 4) การแปรเสียง 5) การเปลี่ยนแปลงอักษรตามอักษรข้างเคียง 6) การเปลี่ยนเป็นอักษรอื่นที่ไม่ได้เกิด

จากอิทธิพลใดๆ 7) การสลับอักษร 8) การลดพยางค์ 9) การเทียบเสียง นอกจากนี้ ผู้วิจัยพบว่าในคำ 1 คำ ยังมีการสะกดผิดมากกว่า 1 ลักษณะ

สำหรับเด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย มีการเขียนสะกดคำที่รูปแปร มีความสัมพันธ์กับรูปศัพท์ภาษาอังกฤษทั้งสิ้น 30 คำ แต่ละคำอาจมีรูปแปรตั้งแต่ 1-6 รูปแปร ผลการวิเคราะห์ลักษณะการสะกดผิดพบว่ามี 8 ประเภท ได้แก่ 1) การเพิ่มอักษร 2) การลดอักษร 3) การแปรรูป 4) การแปรเสียง 5) การเปลี่ยนอักษรที่ไม่ได้เกิดจากอิทธิพลใดๆ 6) การสลับอักษร 7) การเทียบเสียง และ 8) การเทียบแบบ นอกจากนี้ ในคำ 1 คำ อาจมีการสะกดผิดหลายลักษณะร่วมกัน

2. ลักษณะการเขียนสะกดคำที่รูปแปรไม่มีความสัมพันธ์กับรูปศัพท์ภาษาอังกฤษ

เด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย เขียนสะกดคำประเภทนี้ทั้งสิ้น 74 คำ โครงสร้างพยางค์ที่พบ มีทั้งที่ถูกต้องและไม่ถูกต้องตามโครงสร้างพยางค์ ผู้วิจัยพบว่าเด็กกลุ่มนี้สามารถเขียนสะกดคำที่มีโครงสร้างพยางค์เปิดได้ครบทุกโครงสร้างตามหลักเกณฑ์ของ Peter Roach (1998) ส่วนโครงสร้างพยางค์ปิด ส่วนมากสะกดถูกต้องตามโครงสร้างพยางค์ สำหรับคำที่สะกดไม่ถูกต้องตามโครงสร้างพยางค์ พบว่ามีลักษณะสำคัญ 2 ประการ คือ การใช้พยัญชนะเรียงต่อกันเกินจำนวนพยัญชนะที่กำหนดในโครงสร้างพยางค์ภาษาอังกฤษ และการใช้สระมากกว่า 1 เสียง ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า แม้ว่าเด็กกลุ่มนี้จะมีปัญหาในการเขียนสะกดคำศัพท์ แต่ยังคงมีการใช้ระบบโครงสร้างพยางค์ภาษาอังกฤษและภาษาไทยช่วยในการสร้างคำ

สำหรับเด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย พบการเขียนสะกดคำประเภทนี้เพียง 3 คำ และมีเพียงคำเดียวที่ไม่ถูกต้องตามโครงสร้างพยางค์ ที่เหลืออีก 2 คำ ถูกต้องตามโครงสร้างพยางค์ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า เด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย มีการใช้โครงสร้างพยางค์ได้ถูกต้องตามโครงสร้างพยางค์ภาษาอังกฤษเกือบร้อยเปอร์เซ็นต์ แสดงให้เห็นถึงความเข้าใจในระบบโครงสร้างพยางค์ภาษาอังกฤษของเด็กกลุ่มนี้

3. คะแนนความถูกต้องในการเขียนสะกดคำ

ผู้วิจัยมีการให้คะแนนความถูกต้องในการเขียนสะกดคำ เพื่อประเมินระดับความบกพร่องในการเขียนสะกดคำของเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย และเด็กที่ไม่มีปัญหา

ด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย โดยปรับเกณฑ์การให้ระดับคะแนนความถูกต้องและการแบ่งกลุ่มของรูปคำตามพุทธชาติ โปธิบาล (2555) ซึ่งเกณฑ์ที่ปรับแล้วมี 5 ระดับ ดังนี้

กลุ่ม A ค่าคะแนนความถูกต้องเท่ากับ 2	กลุ่ม B1 ค่าคะแนนความถูกต้องเท่ากับ 1.5
กลุ่ม B2 ค่าคะแนนความถูกต้องเท่ากับ 1	กลุ่ม B3 ค่าคะแนนความถูกต้องเท่ากับ 0.5
กลุ่ม C ค่าคะแนนความถูกต้องเท่ากับ 0	

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้กำหนดกลุ่มคำร้อยละคะแนนความถูกต้องในการเขียนสะกดคำ เพื่อจัดระดับความบกพร่องในการเขียนสะกดคำของเด็กทั้ง 2 กลุ่มด้วย โดยแบ่งคำร้อยละออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

- กลุ่มที่ 1 คะแนนสูงกว่าร้อยละ 80 หมายถึง ไม่มีความบกพร่องในการสะกดคำ
- กลุ่มที่ 2 คะแนนร้อยละ 50 – 80 หมายถึง มีความบกพร่องในการสะกดคำในระดับปานกลาง
- กลุ่มที่ 3 คะแนนต่ำกว่าร้อยละ 50 หมายถึง มีความบกพร่องในการสะกดคำในระดับมาก

จากคะแนนความถูกต้องในการเขียนสะกดคำและกลุ่มคำร้อยละคะแนนความถูกต้อง เด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยที่จัดอยู่ในกลุ่มที่ 1 มีจำนวน 6 คน กลุ่มที่ 2 มีจำนวน 2 คน และกลุ่มที่ 3 มีจำนวน 2 คน โดยเด็กที่จัดอยู่ในกลุ่มที่ 1 คะแนนสูงกว่าร้อยละ 80 ส่วนใหญ่จะเขียนศัพท์รูปแบบ A ซึ่งหมายถึง คำที่เขียนรูปคำได้ถูกต้องทุกส่วน ส่วนเด็กที่จัดอยู่ในกลุ่มที่ 3 คะแนนต่ำกว่าร้อยละ 50 ส่วนใหญ่จะเขียนศัพท์รูปแบบ B3 ซึ่งหมายถึง คำที่เขียนรูปคำได้ถูกต้องบางส่วน และส่วนที่ถูกมีน้อยกว่าครึ่งหนึ่งขององค์ประกอบทั้งหมด และรูปแบบ C คือ คำที่เขียนรูปคำไม่ถูกต้องและรูปคำไม่มีความสัมพันธ์กับรูปศัพท์ภาษาอังกฤษ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า เด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย มีทั้งที่ไม่มี ความบกพร่องในการเขียนสะกดคำ มีความบกพร่องในการเขียนสะกดคำในระดับปานกลาง และมีความบกพร่องในการเขียนสะกดคำในระดับรุนแรง

ตรงกันข้าม เด็กที่ไม่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยทุกคน มีคะแนนความถูกต้องในการเขียนสะกดคำและกลุ่มคำร้อยละคะแนนความถูกต้องอยู่ในกลุ่มที่ 1 ทั้งหมด คือ ได้คะแนนสูงกว่าร้อยละ 80 ดังนั้น เด็กกลุ่มนี้ทุกคน จึงจัดอยู่ในกลุ่มที่ 1 คือ ไม่มีความบกพร่องด้านการสะกดคำ

จากการเปรียบเทียบการเขียนสะกดคำของเด็กทั้ง 2 กลุ่ม แสดงให้เห็นว่า เด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยมีปัญหาในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษ ซึ่งเกิดจากสาเหตุความบกพร่องด้านภาษาและความจำทางสายตา ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Bourassa and Treiman (2001) ซึ่งได้กล่าวถึงการสะกดคำของเด็กที่มีความบกพร่องด้านการสะกดคำที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ว่า ความบกพร่องด้านสรีรวิทยาเกิดจากข้อบกพร่องด้านความจำทางสายตา ซึ่งมีผลต่อการสะกดคำ จึงทำให้เด็กกลุ่มนี้มักสะกดคำได้ไม่ถูกต้อง

อภิปรายผล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยพบว่า เด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยมักมีความสับสนในการเลือกตัวอักษรในการสะกดคำศัพท์ ซึ่งความสับสนนี้เกิดจากการความบกพร่องทางด้านภาษาและปัญหาความจำทางสายตา ปัญหาทั้ง 2 ประเด็นนี้เองที่สะท้อนออกมาในรูปของการเขียน โดยลักษณะการสะกดคำศัพท์ผิดที่มักปรากฏในเด็กกลุ่มนี้ที่สังเกตเห็น ได้อย่างชัดเจนและไม่ปรากฏในเด็กปกติ ได้แก่ การเปลี่ยนอักษรในคำศัพท์รูปเดิมเป็นอักษรอื่นที่โครงสร้างอักษรมีความใกล้เคียงกัน และการเปลี่ยนอักษรในคำศัพท์รูปเดิมเป็นอักษรอื่นที่มีลักษณะกลับด้านกัน หรือที่เรียกว่าเป็นเงากระจกสะท้อน รวมทั้งการสลับอักษรด้วย นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังสังเกตเห็นว่า ปัญหาด้านการสะกดคำของเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย ยังเป็นพื้นฐานของปัญหาด้านไวยากรณ์และอักษรวิธีการเขียนของเด็กกลุ่มนี้ด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. คณะกรรมการผู้เกี่ยวข้องของรูปแบบการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของเด็กที่มีปัญหาการอ่านและการเขียนภาษาไทย สะท้อนให้เห็นความสัมพันธ์ของรูปแบบการสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษกับการสำเนียงหรือระบบเสียงของเด็กกลุ่มนี้ได้ อย่างไรก็ตาม ควรมีการศึกษาซ้ำในเด็กกลุ่มนี้ในจำนวนที่มากขึ้น เพื่อหาหลักการสะกดผิดของเด็กกลุ่มนี้ว่าเป็นระบบ ซึ่งจะมีประโยชน์ในการจัดทำสื่อการสอนที่ช่วยแก้ปัญหาในการสะกดผิดของเด็กกลุ่มนี้

2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยในทุกระดับชั้นการศึกษา เพื่อแก้ปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษไม่ถูกต้องได้อย่างเหมาะสมกับช่วงวัย รวมทั้งช่วยให้เด็กกลุ่มนี้มีความเข้าใจภาษาอังกฤษในระดับที่สูงขึ้นได้

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. 2555. ความรู้พื้นฐานและแนวทางการพัฒนานักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

ชม ภูมิภาค. 2524. เทคโนโลยีทางการสอนและการศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

คารณี อุทัยรัตนกิจ, ชาญวิทย์ พรนภดล และคณะ. 2549. แบบคัดกรองนักเรียนที่มีภาวะสมาธิสั้นบกพร่องทางการเรียนรู้ และออทิซึม. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

ทวีศักดิ์ สิริรัตน์เลขา. 2549. แอลดี...ความบกพร่องทางการเรียนรู้ (Online).
www.happyhomeclinic.com/sp04-ld.htm, 16 มิถุนายน 2555.

ธารกมล อุปนิสากร. 2546. การศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนารีนุกูล จังหวัดอุบลราชธานี. สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาศาสตร์การศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ปรกฉัตร เลี้ยงรักษา. 2555. การศึกษาการอ่านออกเสียงและการเขียนสะกดพยัญชนะควบภาษาไทยของเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียน. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาศาสตร์ประยุกต์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ปาฏิโมกษ์ พรหมช่วย. 2551. การศึกษากับท้องถิ่นไทย ความบกพร่องทางการเรียนรู้ Learning Disorders ; LD (Online). www.takhacity.go.th, 25 กันยายน 2555.

พุทธชาติ โปธิบาล และ วันทนีย์ พันธชาติ. 2552. แนวทางการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีสำหรับผู้ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้. สถาบันวิศวกรรมฟื้นฟูสมรรถภาพและเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก.

คันสนีย์ นัฏรคุปต์. 2551. **สร้างด้วยใจเพื่อเด็กแอลดี**. ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย, กระทรวงศึกษาธิการ.

ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และสถาบันวิศวกรรมฟ้านฟู
สมรรถภาพและเทคโนโลยีอำนวยความสะดวก ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และ
คอมพิวเตอร์แห่งชาติ. 2555. **เอกสารประกอบการประชุมเครือข่ายชุมชนแอลดีไทย ครั้งที่
2**. 23-24 สิงหาคม 2555, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน. กรุงเทพมหานคร

อัครพนธ์ เนื้อไม้หอม. 2552. **การสำรวจคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6,
มัธยมศึกษาปีที่ 3, มัธยมศึกษาปีที่ 6**. สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ.

Abu-Rabia, S. and R. Sammour 2013. "Spelling errors' analysis of regular and dyslexic
bilingual Arabic-English students." **Open journal of modern linguistics** 3: 58-68.

Beers, J. W. and E. H. Henderson. 1977. "A study of developing orthographic concepts among
first-grade children." **Research in the Teaching of English** 11: 133-148.

Bishop, D. V. M. and B. Clarkson. 2003. "Written language as a window into residual language
deficits: A study of children with persistent and residual speech and language
impairments." **Cortex** 39: 215-237.

Bourassa, D. C. and R. Treiman. 2001. "Spelling development and disability: The importance of
linguistics factors." **Language, Speech and Hearing Services in Schools** 36: 178-181.

Brackenbury, T. 2005. "Semantic deficits in children with language impairments: Issues for
clinical assessment." **Language, Speech and Hearing Services in Schools** 36: 5-16.

Carlisle, J. F. 1987. "The use of morphological knowledge in spelling derived forms by
learning-disabled and normal students." **Annals of Dyslexia** 9: 247-266.

- Caylak, E. 2010. "The studies about phonological deficit theory in children with developmental dyslexia: Review." **American Journal of Neuroscience** 1 (1): 1-12.
- Cisero, C. A. and J. M. Royer. 1995. "The development and cross-language transfer of phonological awareness." **Contemporary Educational Psychology** 20: 275-303.
- DiPerna, J. C. and S. N. Elliot. 2000. **Academic Competence Evaluation Scales**. San Antonio: The Psychological Corporation.
- Gentry, J. R. 1982. "An analysis of developmental spelling in GNYS AT WRK." **The Reading Teacher** 36: 192-200.
- Hammill, D. and B. Brian. 1998. **Learning Disabilities Diagnostic Inventory**. Austin, TX: Pro-Ed.
- Howell, J. 1989. **The Metalinguistic Awareness of Phonologically Disordered and Normally Developing Children: A Comparative Study**. Department of Speech. University of Newcastle upon Tyne.
- Hulme, C. 1981. **Reading Retardation and Multi-Sensory Teaching**. London: Rutledge and Kegan Paul.
- Kolo, I. A. 1991. **Alphabet Tracing and Spelling Abilities of Poor Spellers: A Case Study of J.S.S. Students in F.C.T. Abuja – Nigeria**. Department of Special Education, University of Jos Nigeria.
- Kamhi, A. G. and L. A. Koenig. 1985. "Metalinguistic awareness in normal and language-disordered children." **Language, Speech, and Hearing Services in the Schools** 16 (3): 199-210.

- Kaufman-Scarborough, C. 1999. "Reasonable access for mobility-disabled persons is more than widening the door." **Journal of Retailing** 75 (4): 479-508.
- Laufer, B. 2005. "The development of passive and active vocabulary in a second language: Same or different." **Applied Linguistics** 19 (2): 255-271.
- Manual, S. 2550. **Super Goal Workbook 2**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- Mohammad, W. et al. 2011. "Dyslexia in the aspect of Malay language spelling." **International Journal of Humanities and Social Science** 1 (21) : 266-268.
- McGrew, K. S. and R. W. Woodcock 2005. **Woodcock-Johnson III**. Itasca, IL: Riverside Publishing.
- Mortimore, T. et al. 2012. **Dyslexia and multilingualism: Identifying and supporting bilingual learners who might be at risk of developing SpLD** (Online). www.bdadyslexia.org.uk, 24 January 2013.
- Pollo, T. C. et al. 2009. "Statistical patterns in children's early writing." **Journal of Experimental Child Psychology** 104: 410-426.
- Pratt, A. C. and S. Brandy. 1988 "Relation of phonological awareness to reading disability in children and adults." **Journal of Educational Psychology** 80 (3): 319-323.
- Rack, J. 1985. "Orthographic and phonetic encoding in normal and dyslexic readers." **British Journal of Psychology** 325-40.
- Rhona, J. 2011. "Learning to read in two languages: Impediment or facilitator." **Electric Journal of Foreign Language Teaching** 8 (1): 5-11.
- Schwarz, R. L. 2000. LD and the English language learner. **ERIC Digest** 8: 94-98.

Sharon, M. D. and J. L. Linda. 2004. "Language learning disabilities: The ultimate foreign language challenge." **Foreign Language Annals** 37 (3): 390-399.

Snowling, M.J. 1987. **Dyslexia: A Cognitive Developmental Perspective**. Oxford: Blackwell.

Shaywitz, S. E. and B. A. Shaywitz. 2005. "Dyslexia (specific reading disability)." **Biological Psychiatry** 57 (11): 1301-9.

Shore, J. and J. Sabatini. 2009. **English Language Learners With Reading Disabilities: A Review of the Literature and the Foundation for a Research Agenda**. Princeton, NJ: Educational Testing Service.

Tangel, D. M. and B. A. Blachman 1992. "Effect of phoneme awareness instruction on kindergarten children's invented spelling." **Journal of Reading Behavior** 24: 233-261.

Tangel, D. M. and B. A. Blachman 1995. "Effect of phoneme awareness instruction on the invented spelling of first-grad children: A one-year follow-up." **Journal of Reading Behavior** 27: 153-185.

The International Dyslexia Association (IDA). 2002. **Definition of Dyslexia** (Fact Sheet) Baltimore, MD.

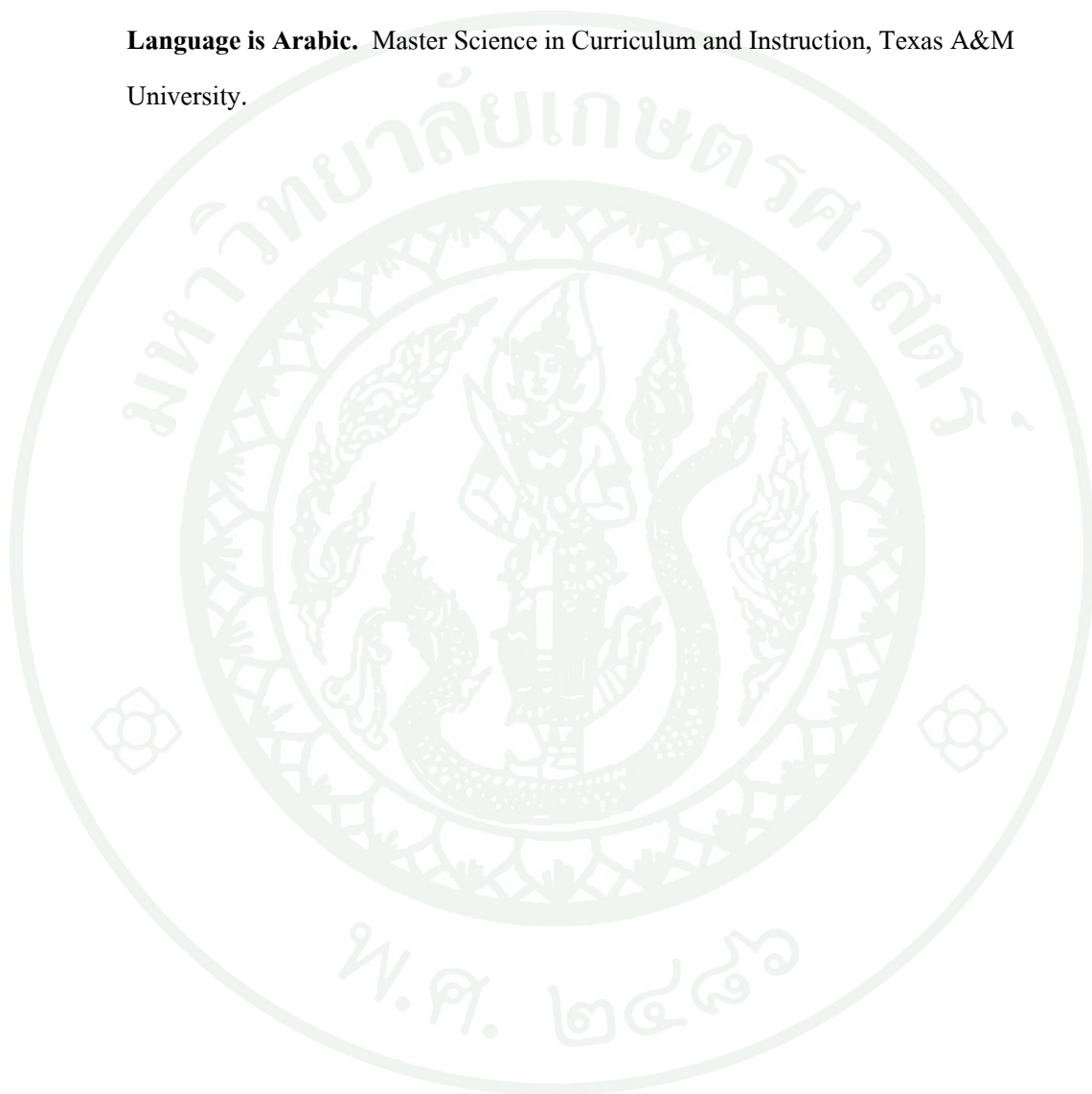
Treiman, R. and D. C. Bourassa 2000. "Children's written and oral spelling." **Applied Psycholinguistics** 21: 183-204.

Van Kleeck, A. 1982. "The emergence of linguistic awareness: A cognitive framework." **Merrill-Palmer Quarterly** 28: 237-265.

Watts, A. 2006. **Vocabulary Instruction: A Review of Traditional Approaches and Effective Methods**. Virginia: Lynchburg College.

Wolf, M. A. 2008. **Optimal Interleaving: Serial Phonology-Morphology Interaction in a Constraint-Based Model.** Doctor Philosophy Thesis in Linguistics, University of Massachusetts Amhers.

Zainab, A. 2009. **Analysis of Spelling Performance in English among Students whose First Language is Arabic.** Master Science in Curriculum and Instruction, Texas A&M University.

ประวัติการศึกษา และการทำงาน

ชื่อ – นามสกุล

นางสาวศศิธร แซ่โล้ว

วัน เดือน ปี ที่เกิด

วันที่ 8 เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2530

สถานที่เกิด

จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ประวัติการศึกษา

ศิลปศาสตรบัณฑิต

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

